

הסבא הקדוש

רבי ישראל בר (דוב) אודסר

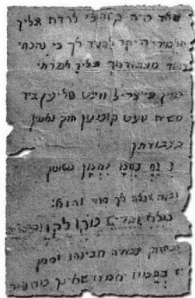
נִּנְחַנְחַמְנַחֲמֵן מֵאִוְמֵן

נְחֵם נְחָמָה נְחָמָה מְאוֹמֵן

הַסְבֵּא הַקְדוֹשׁ

הקדמה

הצדיק המיוחד הפילאי, בעל פתק-הגאולה עם השם הקדוש - **נְחֵם נְחָמָה נְחָמָן מְאוּמָן**.

מצווה היא עלינו, חסידיו, בפשיטות לפרסמו ולהודיעו לעם ישראל ולכל העולם מהשארתו הקדושה במכתביו ושיחותיו, אשר כיוון לכל אחד ואחת מאיתנו.

המחפש את האמת באמת, יחפור וימצא **בהם** את 'עצם נקודת האמת' האחת ויחידה, "אחד ואין שני". (והמחפש להיפך, ימצא להיפך חס ושלום).

כי כך גנז את עצמו בקודש, שהשער דרכו מגיעים להתקשר אליו הוא- אמת, אמונה, תמימות, מסירות נפש, ביטול כבוד עצמו, ועוד מידות פנימיות כאלה.

ובקשר אהבה אל הצדיק הולך וגדל,
 יראה את הצדיק מתגלה חי וקיים בתוך
 ליבו, מלווה אותו בחייו בהדרכה ובהשגחה
 פרטית, לתכלית הנצחי.

אז למען ישועת ורפואת ותיקון נפשכם
 הפרטית, וכל הנפשות התלויים בכם,
 ולמען הישועה הכללית של כל ישראל
 וכל העולם – חיפרו ומיצאו!

ולמען השם, הקשיבו לצדיק, ולא
 לדוברים עליו רעות. כי הוא כבר העיד על
 עצמו כי הוא צדיק, והם לא!
 ו"נצח ישראל לא ישקר" (שמואל א, טו).

וכבר אמר הסבא הקדוש על הפתק:
 "זה אמת, כמו השם יתברך אמת, כמו
 התורה אמת. אמת, רק אמת,
 בלי שום שקר!".

ובכן נגיד ונשיר באמונה תמימה
נְחֻם נְחֻמָּן מְאוֹמָן ,

המלקט

ונזכה לגאולה.

מקום קברו של הסבא הקדוש, בהר המנוחות
בירושלים עיה"ק ת"ו (שילוט ברחבה הראשית).

נְחֵם נְחָמָה נְחָמָה מְאוֹמֵן

הַסְבֵּא הַקְדוֹשׁ

תוכן ענינים

מעט נתונים על קורות חייו..... 9

מבחר מכתבים מתוך ספרו 'אב"י הנחל'..... 13

שיחות מוקלטות:

סיפור החיים..... 79

הפתק..... 91

אור רבינו הקדוש..... 99

אמירת 'נ נח'..... 107

תיקון הכללי..... 118

נְחֵם נְחֵם נְחֵם מְאוֹמֵן

הַסְבֵּא הַקְדוֹשׁ

קורות החיים

בראשי פרקים

(ב-פֶּשֶׁט' *) רבי ישראל הוא דור רביעי
בשרשרת תלמידי רבי נחמן מברסלב :

רבי נחמן – רבי נתן – רבי משה ברסלבר –
רבי ישראל קרדונר – רבי ישראל בר.

נולד בטבריה בתקופת השלטון הטורקי
למשפחה המשתייכת לחסידות קרלין.

התקרב לחסידות ברסלב בסיפור נס והשגחה
פרטית, במסירות נפש, באומץ לב ובגבורה
אדירה בלתי יתוארת, תוך כדי סיכון חייו ממש,
בתקופה בה המחלוקת על ברסלב הייתה
עזה ואכזרית במיוחד.

בנוסף לקשיים של החיים תחת כיבוש הצוררים
הטורקים, חי בשל היותו חסיד ברסלב חיי עוני
וחרפת רעב (בנו מת מרעב), רדיפות, השפלות
ובזיונות ככלב מאוס.

בשיא התוקף של התקופה הקשה הנוראה
 הנ"ל, בהיותו חי בסתר עם בוראו חיים של
 ברסלבר בעל-תפילה עובד-השם אמיתי,
 בלתי לה' לבדו, קיבל משמיים את הפתק
 הסודי, פתק-הגאולה.

לאחר ששמר את הפתק בסוד שישים שנה,
 החל לגלות אותו ואת עצמו ואת ברסלב
 אט אט בפני העולם, בשליחות חסידים
 שקיבץ סביבו, ובהקימו עסק להדפסת
 ספרי ברסלב.

הותיר לחסידיו את הצוואה של הפצת
 ספרי ברסלב, הפתק, והשם הקדוש-
נְחֵם נְחֵם נְחֵם מְאוֹמָן בכל העולם,
 כעבודת השם עיקרית, להבאת הגאולה.

הסתלק בח"י בחשוון ה'תשנ"ה (23.10.1994)
 בגיל 114.

ממשיך לאחר הסתלקותו לפרסם את
 ברסלב בעולם, ולקרב אליו חסידים,
 מבלי שראו אותו בחייו בגשמיות.

(* כמובן שכל הנזכר לעיל הם כל אשר פעל ופועל בנגלה, מלבד הנסתרות אשר לא לנו – תיקון נשמות ישראל, תיקון כל העולמות, וגבוה מעל גבוה... ואכן, לחלק מחסידיו התגלתה האמונה בו ובמהותו הפנימית האמיתית הסודית, שהיא מעבר לכל הקורות חיים המתוארים לעיל, שהם כאמור בפתיחה ה-'פֶּשֶׁט' של מהותו החיצונית (כולל מכתביו ושיחותיו, מלבד שיחות בודדות, מוקלטות ומועברות בעל-פה, שאמר בסוף ימיו), שמסתירה את ה'סוד' של מהותו הפנימית האמיתית: שהסבא הקדוש, רבי ישראל בר אודסר, **הוא** הוא רבי נחמן מברסלב בעצמו, 'רבי נְחֵם נְחָמָה נְחָמָן מְאוּמָן' כפי שאמר: "כל העולם לא יודעים מי אני! אני אודיע לכם פה, עכשיו, מי אני: **אני** 'נְחֵם נְחָמָה נְחָמָן מְאוּמָן'! זהו הכל, אתם יודעים כבר מי אני..." , ושהוא צדיק-הדור האמת של עכשיו ועד משיח, ובו תלויה הגאולה השלימה האחרונה של כל ישראל, ותיקון כל העולם, שאז יתגלה בשלימות, במהרה בימינו, אמן.)

נְחֵם נְחֵם נְחֵם מְאוּמָן

הַסְבֵּא הַקְדוֹשׁ

מבחר מכתבים מתוך הספר

אב"י הנחל

נְחֵם נְחָמָה נְחָמָה מְאוֹמֵן

הַסְבֵּא הַקְדוֹשׁ

1

חיים טובים, חיים ארכים, לכבוד אוצר החכמה
 והמדע מחפש אמת ומבקש אמונה, ידידי כנפשי,
 מר זלמן שזר, יהי השם עמו ויפקח את לבבו
 ועיניו ואזניו, ויראה וישמע ויבין האמת.

טוב להודות לה' אשר סבב בנפלאות השגחתו,
 שהצלחתי להכיר את גדלת יקר מעלתו הרב,
 אחרי כמה שנים ששמעתי משמו הטוב על ידי
 ידידי. ומאז נכספתי מאד להתודע עמו ולא עלתה
 בידי. אך תשוקתו החזקה אל האמת היתה הגורם
 שסבב השם בחסדו נפלאות שזכיתי לראותו
 ולהתקשר אתו באהבים, אהבת אמת. לדעתי גנוז
 בזה רמזים המשתמעים לכמה פנים יפות. למרות
 שבאמת איש פשוט לגמרי אני, אולם עץ קטן יכול
 להדליק ולהבעיר עץ גדול מאד. ואם אמנם אנו
 בדיוטא התחתונה בשפל המדרגה מאד, כמו
 שאנחנו יודעים בעצמנו שאין פנינו יפות כלל, כי
 רוח סערה וענן גדול מסעיר ומחשיך מאד, בפרט
 בימינו אלה. אך כבר הקדים לנו השם יתברך
 רפואה ותקון גמור על ידי נהרות ונחלי החכמה
 האמתית של הצדיק האמת. וכל מי שיסתיר את
 עצמו בצל כנפיו וילך על פי דרכי תורתו,

וַיִּשְׁלֶיךָ מֵאֲתוֹ כָּל הַחֲכָמוֹת, וַיִּסְלַק דַּעְתּוֹ לְגַמְרֵי
 כְּאֵלוֹ אֵין לוֹ שׁוּם שִׁכְל בְּלַעְדֵי אֲשֶׁר יִקְבַּל מֵהַצְּדִיק
 בְּוִדְאֵי יְהִיָּה לוֹ תִקּוּן גָּמוּר בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת יְהִיָּה
 מִי שְׂיִהְיָה: רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ זְכָרוֹנוֹ לְחַיִּים קָדָם
 הַסְּתַלְקוֹתוֹ הָיָה מִתְאַנַּח וְצוֹעֵק מְאֹד בְּקוֹלוֹת
 מְשָׁנִים וְאַנְחוֹת וְצַעֲקוֹת גְּדוּלוֹת עַל הַכְּפִירוֹת
 וְהָאֲפִיקוֹרְסוֹת שְׁעֵתִידִין לְהַתְּפַשֵּׁט בְּעוֹלָם. כִּי זֹ
 הִיא הַרְעָה הַגְּדוּלָּה מִכָּל הַרְעוֹת וְהַצְּרוֹת שְׁבַעֲוֹלָם,
 אֵין רַע מִזֶּה, רַחֲמָנָא לִיְצַלָן. וְאִזְ הָיוּ אֲנָשִׁיו
 מִתְאַנְחִים לְפָנָיו מְאֹד כְּאוֹמְרִים, "מָה נַעֲשֶׂה וְעַל
 מִי יַעֲזֹב אוֹתָנוּ?" וְהַשִּׁיב, "מָה לָּכֶם לְדָאָג מֵאַחַר
 שְׂאֲנִי הוֹלֵךְ לְפָנֵיכֶם וְכוּ". וְגַלְהָ דַּעְתּוֹ בְּפִרוּשׁ
 וּבְרַמְזֵ שְׁכָל מָה שְׁעָסֵק עִם אֲנָשִׁיו הַמְּקַרְבִּין אֵלָיו
 הוּא אֶת אֲשֶׁר יִשְׁנוּ פִּה וְאֶת אֲשֶׁר אֵינָנוּ פִּה,
 דְּהֵינּוּ אֶף עִם הַדּוֹרוֹת הָעֵתִידִין לָבוֹא. וְאָמַר "רַק
 אַתֶּם תַּחֲזִיקוּ עֲצֻמְכֶם יַחַד בְּאַחֲדוּת וְהַתְּחַבְּרוּת
 וְאַהֲבַת חֲבֵרִים, אִזְ תִּהְיוּ אֲנָשִׁים כְּשָׂרִים, וְלֹא
 כְּשָׂרִים בְּלִבָּד אֲלֵא אֲפֵלוּ צְדִיקִים וְטוֹבִים תִּהְיוּ,
 כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲזוֹר לִי בְּוִדְאֵי שְׂיִהְיָה כְּרָצוֹנִי
 אֲשֶׁר רָצִיתִי מִכְּבָר, כִּי בְּעֵזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ גַּמְרֵתִי
 וְאֶגְמַר כְּרָצוֹנוֹ בְּוִדְאֵי". ("אֵיךְ הָאֵב אוּיִס גִּיפִירֵט
 אוֹן וְעַל אוּיִס פִּירֵן"). וְאָמַר, שְׁכָל מִי שְׂיִיגַע
 וַיִּתְחַבֵּר לְאַחַד מֵאֲנָשִׁיו בְּוִדְאֵי יְהִיָּה אִישׁ כָּשֶׁר
 בְּאַמֶּת, וְלֹא אִישׁ כָּשֶׁר בְּלִבָּד אֲלֵא אֲפֵלוּ צְדִיק
 גָּמוּר, כְּמוֹ שְׂאֲנִי רוֹצֶה. בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה הָאֲחֵרוֹן

שְׁקֵדָם הַסְתַּלְקוּתוֹ אָמַר רַבֵּנוּ הַקְּדוֹשׁ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה
הַתּוֹרָה הַנּוֹרָאָה "תִּקְעוּ תוֹכְחָה". מְבֹאָר שָׁם
שְׁצַרִּיכִין לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ מְאֹד מְאֹד אֶת רוּחַ הַקְּדוֹשׁ,
רוּחַ נְבוּאָה שֶׁל הַצַּדִּיק הַמְּנַהֵיג הָאֲמֵתִי, שְׁעָקֵר
שְׁלֵמוֹת הָאֲמוּנָה שֶׁהִיא עָקֵר הַיְהוּדוּת עַל יְדוֹ דִּיקָא.
וְאִז אַחֲרֵי אֲמִירַת הַתּוֹרָה הַנִּזְכָּרֶת לְעִיל (תּוֹרָה
ח' חֶלֶק ב' בְּלִקוּטֵי מוֹרְנוּ הָרַב רַבֵּנוּ נַחֲמָן) הַזְּהִיר
אוֹתִי בְיוֹתֵר לְכַתֵּב אֶזְהָרָה הַגְּדוּלָּה הַזֹּאת שֶׁכָּל אָדָם
שֶׁבְּעוֹלָם מְגֹדוֹל וְעַד קֶטָן צָרִיכִין לְהַזְהֵר בְּזֶה מְאֹד.
וְצָרִיכִין לְהַזְהִיר וּלְהַזְכִּיר אוֹתָם אֶזְהָרָה זֹאת אֶלְפִים
פְּעָמִים שֶׁיִּזְכְּרוּ מְאֹד בְּכָל יוֹם וְיוֹם לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ
הַרְבֵּה אֶת הַצַּדִּיק הַמְּנַהֵיג הָאֲמֵת שֶׁיֵּשׁ לוֹ רוּחַ
נְבוּאָה, רוּחַ הַקְּדוֹשׁ, שִׁיּוּכָל לְתַקַּנָּם בְּאֲמֵת לְנִצְח.
בּוֹדָאֵי אֵין הַחֲפוּשׁ וְהַבִּקְשָׁה אַחֲרֵי הַגּוֹף הַגִּשְׁמִי שֶׁל
הַצַּדִּיק, כִּי אִם אַחֲרֵי רוּחַ-הַקְּדוֹשׁ שְׁלוֹ, שְׁעַל יְדֵי זֶה
עָקֵר תַּקּוּנוֹ. וְזֶה צָרִיכִין לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ תָּמִיד כִּי
מִמָּה נִפְשָׁךְ, אִם לֹא מִצְאוּ עֲדִין כָּלֵל, בּוֹדָאֵי הוּא
צָרִיךְ לֵילֵךְ עַל יְדָיו וְעַל רַגְלָיו לְבַקֵּשׁוּ וּלְחַפֵּשׁוּ בְּכָל
כַּחוֹ בְּכָל הָעוֹלָם מְקַצֶּה וְעַד קַצֶּה כָּל יָמָיו שֶׁל אָדָם
אֲשֶׁר הוּא חַי עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה, אוֹלֵי יוֹכֵל לְמַצֵּא חַיִּי
נִפְשׁוֹ לְנִצְח עַל כָּל פְּנֵים יוֹם אֶחָד אוֹ שְׁעָה לְפָנָי
מוֹתוֹ. וְאִם כָּבֵר נִדְמָה לוֹ שֶׁמִּצָּא אֶת הַצַּדִּיק הָאֲמֵת,
בּוֹדָאֵי זֶה צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׁ עוֹד יוֹתֵר וְיוֹתֵר.
וְיִכּוֹל לְהִיּוֹת שֶׁהוּא אֶצֶל הַצַּדִּיק וְעֲדִין אוֹרוֹ חָשׁוּךְ
אֶצְלוֹ וְאֵינוֹ מְרַגֵּישׁ נְעִימוֹת אֲמֵת עֲצוּתוֹ
הַקְּדוּשִׁים וּמַחֲמַת זֶה הוּא רַחוּק מִתַּקּוּנוֹ.

וְלִזֶּה צָרִיךְ יְגִיעָה גְדוֹלָה וְחֲפוּשׁ הַרְבֵּה עַד שְׂיִמְצָא.
 וְאִם יִחַפֵּשׂ בְּאֵמֶת בּוֹדְאֵי יִמְצָא. "עַל יְדֵי
 הַתְּקַרְבוֹת לְצַדִּיק הָאֵמֶת נִפְסַק זֶהֱמַת הַנְּחָשׁ.
 וְלַהֲפֹךְ, עַל יְדֵי מְנַהִיג שֶׁל שֶׁקֶר מִתְגַּבֵּר הַזֶּהֱמָא":
 "יֵשׁ צַדִּיק שֶׁהוּא גָדוֹל בְּמַעֲלָה כָּל כֶּךָ, עַד שְׂאִינוֹ
 מְקַנָּא שׁוּם צַדִּיק, לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם
 הַבָּא, רַק אוֹתוֹ לְבַדּוֹ יִתְבָּרֵךְ, בְּחִינַת "בְּקַנְאוֹ אֶת
 קַנְאוֹתֵי": "עֵקֶר גְּדֻלַּת הַצַּדִּיק בְּחַיּוֹ וְאַחֵר
 הַסְּתַלְקוֹתוֹ, שְׂיִמְשִׁיךְ וְיֵאִיר הָאוֹר וְהַחַיּוֹת הָעֲלִיּוֹן
 מְאֹד, דְּהֵינּוּ, הַתְּגִלוֹת אֶלְקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, גַּם בְּעוֹלָם
 הַגִּשְׁמִי הַזֶּה. אֲפֹלוּ בְּתַכְלִית הַמְּדַרְגּוֹת הַתְּחַתּוֹנוֹת
 וְהַמְּגַשְׁמִים מְאֹד. עַד שְׂיִכּוֹל לְהַגְבִּיחַ גַּם כָּל
 הַנוֹפְלִים וְהַמְּגַשְׁמִים בְּיוֹתֵר. עַד שְׂיִתְקַיֵּם: "וַיֵּדַע
 כָּל פֶּעוּל כִּי אֶתָּה פָּעַלְתָּ" וְכוּ': "עַל יְדֵי
 הַתְּקַרְבוֹת לְהַצַּדִּיק, זֹכִיךְ לְאִמוּנָה וְנִתְבַּטְּלִין
 הַכְּפִירוֹת". עֵקֶר הַהֲתַקְשְׁרוֹת הִיא אֲהָבָה, שְׂיֵאֱהָב
 אֶת הַצַּדִּיק אֲהָבָה שְׁלֵמָה, שְׂיֵהִיָּה "נִפְשׁוֹ קְשׁוּרָה
 בְּנִפְשׁוֹ": "צָרִיךְ לְזַהֵר מְאֹד לְגַרֵּשׁ מִקְרָבוֹ הַרוּחַ
 שְׂטוּת, מֵהַ שְׁלֵבוֹ מְלֵא מְרוּחַ שְׂטוּת הַדְּבוּק בּוֹ
 וְעַל יְדֵי שְׂנֵתִקְשֵׁר לְהַצַּדִּיק הָאֵמֶת, הֵינּוּ שְׂיֵאֱהָב
 אֶת הַצַּדִּיק אֲהָבַת נֶפֶשׁ. עַל יְדֵי זֶה מְגַרֵּשׁ
 בְּמַהֲירוֹת גְּדוֹל אֶת הַרוּחַ שְׂטוּת מִקְרָבוֹ. וְעַל יְדֵי
 זֶה זֹכָה לְלֵב נְשֻׁבֵר": "הַצַּדִּיק הָאֵמֶת, נֶגְדַת הָעוֹלָם
 הוּא בְּחִינַת רֵאשׁ, וְהָעוֹלָם נֶגְדוֹ הֵם בְּחִינַת
 גּוּף. וְעֵקֶר הַתְּקוּן, כְּשִׁזְכִּיךְ לְהִיּוֹת מִקְרָב וּמִקְשֵׁר

לְהִצְדִּיק כְּמוֹ הַגּוֹף עִם הָרֹאשׁ, שְׁעָקֵר הַחַיּוֹת שְׂבָכָל
 הָאֵיבָרִים הוּא רַק מֵהָרֹאשׁ: "צְרִיכִין בְּכָל דּוֹר וְדוֹר
 לְשׁוֹטֵט וּלְבִקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ מְאֹד מְאֹד אֶת הַצְּדִיק
 הָאֲמֵת, בְּכָל מִינֵי חֲפוּשׁ, בְּמִסִּירַת נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ. כִּי
 עָקֵר הַחַיּוֹת וְהַקִּיּוֹם וְהַשְּׂאֲרִית שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל הַכֹּל
 עַל יְדֵי הַצְּדִיק הָאֲמֵת. וְעַל יְדֵי זֶה שְׂזוּכִין יִשְׂרָאֵל
 לְבִקְשׁוֹ עַד שְׂמוֹצְאִין אוֹתוֹ וּמִתְקַרְבִּים אֵלָיו. וְעַל
 יְדֵי זֶה זוֹכִין לְגַאֲלָה שְׁלֵמָה, וּלְהַשִּׁיר שְׂיוֹשֵׁר
 לְעֵתִיד. אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכָה וּמַחֲכָה וּמְשִׁתַּקֵּק לָזֶה
 בְּאֲמֵת". "עַל יְדֵי מַחֲלָקֵת עַל הַצְּדִיק, שׁוֹכַחִין אֶת
 הַתּוֹרָה": "בִּיאַת הַמָּשִׁיחַ תְּלוּי בְּקִרְבַּת הַצְּדִיק":
 "רְבוּי הַחֲכָמוֹת, בְּפֶרֶט חֲכַמַת הַפִּילוֹסוֹפִיא, מְזִיקִים
 מְאֹד מְאֹד לְכָל הָעוֹלָם יוֹתֵר מִנְּחָשִׁים וְעַקְרָבִים
 וּמְכָל מִינֵי חַיּוֹת רְעוֹת וּמְזִיקִים שְׂבַעֵוֹלָם. כִּי
 מְזִיקִים לְאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִיא יְסוּד הַכֹּל": "עַל
 יְדֵי שְׂדוּבָרִים עַל הַצְּדִיק, עַל יְדֵי זֶה נִתְגַּבֵּר
 הַפִּילוֹסוֹפִיא בְּעוֹלָם, וְכֵן לְהַפְךָ. "עָקֵר עֲלִית
 הַנֶּפֶשׁ וּשְׁלֵמוֹתָהּ הוּא כְּשֶׁנִּכְלָלִין נֶפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל
 בְּאַחַדוֹת אֶחָד": "עַל יְדֵי אֶהְבָּה וְשָׁלוֹם וְאַחַדוֹת
 שְׂבִין יִשְׂרָאֵל, עַל יְדֵי זֶה נִמְתַּקִּין כָּל הַדִּינִים.
 וְנִתְבַּטְּלִין כָּל הַכְּפִירוֹת. וְנִכְנָע וְנִתְבַּטַּל חֲכַמַת הַטֹּבֵעַ
 וְנִתְגַּלָּה אֲמוּנַת הָרְצוֹן בְּעוֹלָם, לִידַע וּלְהֶאֱמִין,
 שֶׁהַכֹּל מִתְנַהֵג רַק בְּרְצוֹנוֹ יִתְבַּרַךְ": "עַל יְדֵי הַשָּׁלוֹם
 שֵׁישׁ בֵּין בְּנֵי אָדָם וְהֵם חוֹקְרִים וּמִסְבִּירִים זֶה לָזֶה
 הָאֲמֵת. עַל יְדֵי זֶה מְשַׁלֵּיךְ כָּל אִישׁ שֶׁקָּרָא אֱלִילִי כִסְפוֹ

וּמְקָרֵב אֶת עֲצָמוֹ אֶל הָאֲמֵת, וּלְפִי הַשָּׁלוֹם שְׁבִדוֹר,
 כִּי יְכוּלִין לְמַשֵּׁךְ אֶת כָּל הָעוֹלָם לְעִבּוּדְתוֹ יִתְבָּרַךְ
 לְעִבְדוֹ שָׁכֵם אֶחָד וְכֻלָּם יִשְׁלִיכוּ אֶת אֱלִילֵי כִסְפִים
 וְזֶהָבִים וְיִתְפַּלְלוּ אֶל הַשֵּׁם לְבַד. מֵעֲלֵת הַקְּבוּץ שֶׁל
 יִשְׂרָאֵל, הָאוֹחֲזִין עֲצָמָן בְּהַצְדִּיק הָאֲמֵת בְּאֶהָבָה
 וְאַחֲדוּת גְּדוֹל, וּבִתְכֻלִּית הַשָּׁלוֹם הָאֲמֵתִי,
 וּמִמְשִׁיכִין עַל עֲצָמָן בְּכָל עֵת הָאֶרֶת הַדְּעֵת
 הַקְּדוֹשׁ שְׁלוֹ, וּמִתְקַבְּצִין וּמִתּוֹעֲדִין בְּכָל עֵת לְדַבֵּר
 זֶה עִם זֶה בִּירְאֵת שָׁמַיִם וּמֵהָאֶרֶת הַדְּעֵת
 הַקְּדוֹשָׁה שְׁעוֹסֵק הַצְדִּיק הַנִּ"ל לְהָאִיר בָּהֶם.
 הַקְּבוּץ הַזֶּה, הוּא יָקָר וְנִעְלָה מְאֹד, וְעַל יְדֵי זֶה
 הַקְּבוּץ, תִּהְיֶה הַגְּאֻלָּה בְּמַהֲרָה בְיַמֵּינוֹ וְיִבּוֹא
 מְשִׁיחַ וְיִתְקַן הַכֹּל בְּשָׁלְמוֹת. עַל יְדֵי הָאֲמֵת,
 הָעוֹלָם נִשְׁמָר מִכָּל הַזִּיקוֹת. הָאֲמֵת הוּא פּוֹדֶה
 מִכָּל הַצָּרוֹת. כְּשֵׁיט אֲמֵת יֵשׁ שָׁלוֹם. כְּשֵׁאִין אֲמֵת
 אִין חֶסֶד. עַל יְדֵי אֲמֵת, יִזְכֶּה לְשֵׁם עוֹלָם. מִי
 שְׁשׂוֹמֵר אֶת עֲצָמוֹ מִשְׁקָר הוּא מְנַצֵּחַ תְּמִיד. לֹא
 תִּבְנֶה יְרוּשָׁלַיִם, עַד שִׁיְהִי שָׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל,
 וְאִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ נִבְנָה, עַד שֶׁתְּכַלֶּה גְּאוֹה.
 אֲבִקֵּשׁ סְלִיחָתוֹ שֶׁלֹּא שָׁלַחְתִּי עֲדִין הַסְּפָרִים
 הַקְּדוֹשִׁים. כִּי הֵייתִי חוֹלָה וְעָבְרוּ עָלַי יְסוּרִים
 קָשִׁים לֹא עָלִינוּ וּבּוֹדָאֵי הַכֹּל לְטוֹבָה. גַּם עִכְשָׁו
 עֲדִין אֲנִי חָלוּשׁ-כַּח מְאֹד, וְהִתְגַּבַּרְתִּי בְּכָל כַּחוֹתֵי
 לְכַתֵּב קֶצֶת דְּבוּרִים קְדוֹשִׁים שֵׁיט בָּהֶם כְּדִי
 לְהַחֲיוֹת וּלְהַשִּׁיב לִבִּי. מֵעַתָּה שֶׁנִּפְרַדְנוּ לֹא שִׁכַּחְתִּי

אוֹתוֹ כִּי אֶהְבֵּתוּ חֻקֹּתָהּ בְּעֵמֶק לְבִי בְּאַהֲבָה רַבָּה
 וְאַהֲבַת עוֹלָם. וְאֲנִי מִתְגַּעְגֵּעַ וּמִשְׁתוֹקֵק אֵלָיו תָּמִיד
 לְהִתְקַשֵּׁר אִתּוֹ בְּשִׁבְתַּת אַחִים גַּם יַחַד. אֲנִי מִתְפַּלֵּל
 תָּמִיד עֲבוּרוֹ שְׂיִזְכֶּה לְרֵאוֹת בְּתַפְאֶרֶת אֹרֶה הַשֶּׁמֶשׁ
 הַקָּדוֹשׁ הַמְּאִיר עֲכָשׁוֹ בְּעוֹלָם, וְלִהְעִבִיר וּלְסַלֵּק
 הָעֲנָנִים הַמְּחַשְׁיָכִים אֶת אֹרֶה הַשֶּׁמֶשׁ. בְּאִפְּן שְׂנִיזְכֶּה
 לְצֵאת מֵאֲפֵלָה לְאוֹרָה, מִחֹשֶׁךְ לְאוֹר גָּדוֹל וְכֹאֹר
 בְּקֶרֶב יִזְרַח עָלֵינוּ "שֶׁמֶשׁ צְדָקָה וּמְרַפָּא בְּכַנְפֶיהָ".
 בְּרִגְשֵׁי כְבוֹד וְיִקָּר הַנְּנִי דוֹרֵשׁ שְׁלוֹמוֹ וְשְׁלוֹם אַנְשֵׁי
 שְׁלוֹמוֹ הַנְּלוּיִם אֵלָיו, אֲשֶׁר זָכָה לְאוֹר הַתּוֹרוֹת
 וְהַתְּפִלוֹת, וּבִנְדָאוֹי יַעֲשׂוּ בּוֹ פְּעֻלוֹת לְטוֹבָה אִם יִטָּה
 אֲזַנְיוֹ וְלָבוֹ אֵלֵיהֶם.

יִשְׂרָאֵל דָּב אוֹדְסֶר. בֵּית זִלְמָן אוֹדְסֶר.
 טְבֵרְיָא.

2

לְכַבּוֹד מֵר זְלַמָּן שָׁזַר הַטּוֹב וְהַנְּעִים, בְּרִכַּת חַיִּים
 וְשְׁלוֹם רַב. שְׁלֹשׁוֹם שְׁלַחְתִּי לוֹ מִטְעָמִים טוֹבִים
 אֲשֶׁר אָהֳבָה נַפְשׁוֹ, וְאֶקְוֶה שִׁירְגִישׁ בָּהֶם נְעִימוֹת
 רַבָּה. גַּם עֲכָשׁוֹ שׁוֹלַח לוֹ מִתְּנֶה טוֹבָה מִבֵּית גְּנָזִיו
 שֶׁל רַבְּנֵנוּ בְּבֵת עֵינֵינוּ נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה,
 זָכָר צְדִיק לְבִרְכָה.

עֵקֶר בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ הוּא לְגִלוֹת הָאֱמֶת בְּעוֹלָם,
 וְזֶה עֵקֶר הַגְּאֻלָּה. כִּי עֲכָשׁוֹ הָאֱמֶת בְּגִלוֹת גְּדוּלָה,
 וְכָל אֶחָד אוֹמֵר שְׁאֶצְלוּ הָאֱמֶת. אֱמֶת וְשִׁקְר הֵם
 בְּחִינַת מֶלֶךְ וְעֶבֶד, וּמַחְמַת הַתְּגַבְרוֹת הַשִּׁקְר נַחֲלָף
 בֶּן הַמֶּלֶךְ בְּבֶן הָעֶבֶד עַד שֶׁסָּבְרוּ עַל בֶּן הָעֶבֶד
 שֶׁהוּא בֶּן הַמֶּלֶךְ. וְעַל בֶּן הַמֶּלֶךְ לְהַפְךָ, כַּמְבֹאָר
 בְּסִפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת. וְעֵקֶר בְּטוֹל הַשִּׁקְר וְהַתְּגַלוֹת
 הָאֱמֶת הוּא עַל יְדֵי שְׁמַבְטֵל עֲצָמוֹ מִכָּל וְכָל עַד
 שֶׁהוּא בְּבִחִינַת עֶפְרַיִם מִמֶּשׁ, בְּבִחִינַת: "וְנִפְשִׁי כְּעֶפְרַיִם
 לְכָל תְּהִיָּה". שֶׁהַכֹּל גָּדַל מִן הָאָרֶץ, וְכָל הַדְּבָרִים
 וְהַבְּרִיּוֹת נִמְשָׁכִים אֶל הָאָרֶץ. וְאִי אֶפְשָׁר
 שִׁיתְּרַחֲקוּ מֵהָאָרֶץ אִם לֹא עַל יְדֵי כַח הַמְּכָרִיחַ,
 הֵינּוּ, עַל יְדֵי שֵׁשׁ מִי שְׁמַכְרִיחַ הַדְּבָר וְנוֹטְלוֹ
 מִמְּקוֹמוֹ בְּאָרֶץ וּמִרְחִיקוֹ מִמֶּנָּה. וְכַפִּי כַח הַמְּכָרִיחַ
 כֵּן נִתְּרַחֵק הַדְּבָר מֵהָאָרֶץ. וְאַחַר כֵּן כְּשֶׁנִּפְסַק כַּח
 הַמְּכָרִיחַ, חוֹזֵר הַדְּבָר לָאָרֶץ. כִּי הָאָרֶץ יֵשׁ לָהּ כַּח
 הַמוֹשֵׁךְ וּמוֹשֶׁכֶת כָּל הַדְּבָרִים לְעֲצָמָה. כִּי אִם לֹא
 לֹא הָיוּ יְכוּלִים לְהִתְקַיֵּם עָלֶיהָ. כִּי הִיא רְאוּיָה לְפַל

מִמְנָה מַחֲמַת שְׁהִיא כַּדּוֹרִית וְכֹל בְּנֵי הָעוֹלָם
 עוֹמְדִים סְבִיבָה, כִּידוּעַ. אֲךְ שֵׁישׁ לָהּ כַּח הַמוֹשֵׁךְ וְכוּ'.
 וַיֵּשׁ צַדִּיק אֲמַתִּי שֶׁהוּא יִסּוֹד הָעוֹלָם, וְכֹל הַדְּבָרִים
 עוֹמְדִים עָלָיו. וְזֶה הַצַּדִּיק הַיְחִיד בְּעוֹלָם הוּא עָנוּ
 וְשָׁפַל וּמְשִׁים עֲצָמוֹ כְּעֶפֶר, וְעַל יְדֵי זֶה יֵשׁ לוֹ כַּח
 הַמוֹשֵׁךְ לְהַמְשִׁיךְ כָּל הָעוֹלָם אֵלָיו לְקִרְבָּם לֵה'
 יִתְבָּרַךְ וּלְתוֹרָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה. וְהֵנָּה הִיא רְאוּי שֵׁימְשִׁכוּ
 כָּל בְּנֵי אָדָם לְזֶה הַצַּדִּיק שֶׁהוּא בְּחִינַת עֶפֶר שֵׁישׁ לוֹ
 כַּח הַמוֹשֵׁךְ כַּנִּזְכָּר לְעֵיל. אֲךְ עַל יְדֵי כַּח הַמְּכָרִיחַ
 מִפְּסִיקִין וּמְרַחֲקִים מִמֶּנּוּ. הֵינוּ, שֵׁישׁ בְּנֵי אָדָם
 שֶׁעַל יְדֵי דְבוּרָם וּמַעֲשֵׂיהֶם הֵם מְכָרִיחִים אֶת בְּנֵי
 הָאָדָם, לְהַרְחִיקֵם מִהַצַּדִּיק הַנִּזְכָּר לְעֵיל, וְכַפִּי כַּח
 הַמְּכָרִיחַ כֵּן מְרַחֵק מִהַצַּדִּיק. וְעַקֵּר כַּח הַמְּכָרִיחַ
 הוּא עַל יְדֵי גְאוּה וְגִסּוֹת הָרוּחַ וְרִדִּיפַת כְּבוֹד,
 שְׂמַתִּירָא שִׁיְהִי נִפְחַת כְּבוֹדוֹ וַיִּתְבַּזֶּה כְּשִׁיתְקַרֵּב
 אֶל הָאֱמֶת. עַל כֵּן כָּל מִי שֶׁרוּצָה לִידַע הָאֱמֶת
 לְאֱמֶתוֹ, יִשְׁפִּיל דַּעְתּוֹ בְּאֱמֶת, וַיִּזְכֹּר פְּחִיתוּתוֹ
 וְשִׁפְלוּתוֹ בְּאֱמֶת. וְכֹל מֶה שֶׁעִבֵּר עָלָיו מֵעוֹדוֹ.
 וְכִשְׁיִרְגִישׁ שִׁפְלוּתוֹ בְּאֱמֶת אֲזַי בּוֹדָאֵי תִתְגַּלֶּה לוֹ
 הָאֱמֶת, וַיִּתְגַּבֵּר כַּח הַמוֹשֵׁךְ עַל כַּח הַמְּכָרִיחַ. וַיְהִי
 נִמְשָׁךְ בְּזִרְיּוֹת גְּדוּלָה לְהַצַּדִּיק הָאֱמֶתִי
 (וְעֵין לְקוּטֵי מוהר"ן, חֶלֶק א, סִימָן ע').
 דְּרִישַׁת שְׁלוֹם לְבָבִית לוֹ וְהַנְּלוּיִם אֵלָיו וּבְרַכַּת
 בְּרִיאוֹת בְּגוּף וְנַפֶּשׁ.

יִשְׂרָאֵל דִּב אֹדְסֵר
 טְבֵרְיָא

לְמַסֵּר אֶת חַיֵּי וּמְמוֹנֵי וְכָל אֲשֶׁר לִי בְשִׁבִיל עֵסֶק זֶה,
 לְקָרֵב אֵיזָה נַפְשׁ יִשְׂרָאֵלִי לֵה' יִתְבָּרַךְ, אוֹ עַל כָּל
 פָּנִים לְהַכְנִיס בּוֹ אֵיזָה הִרְהוּר תְּשׁוּבָה אֲפִלוּ רַק
 לְרַגֵּעַ אֶחָד בְּלִבְד!

רַבְּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה אָמַר: "שְׁלֹשָׁה דְבָרִים פְּעֵלְתִי
 אֶצֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ: א) אֶת הַגְּבוּהוֹת שְׂבַכְכֶם כָּבֹר
 שְׁבִרְתִּי. ב) עֵבֶרָה תַעֲלֶה לָכֶם בִּיסוּרִים. לא תִגְרַם
 לָכֶם שׁוֹב נַחַת רוּחַ. תַעֲשׂוּ עֵבֶרָה, תִּהְיֶה בְּלִי יָדַיִם
 וּבְלִי רַגְלִים. ג) מִפְּרָסָמִים שֶׁל שֶׁקֶר לֹא תִסְתַּכְּלוּ
 עוֹד בְּפָנֵיהֶם, כָּבֹר טַעַמְתֶּם מִיַּיִן הַהוֹנְגָרִי. אֲפִלוּ אִם
 עָשָׂה הָאָדָם מֵה שֶׁעָשָׂה וְעֵבֶר מֵה שֶׁעֵבֶר, גַּם אִז
 מְצַמְצֵם אֶת עֲצָמוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מֵאִין סוֹף עַד אֵין
 תְּכִלִּית, וּמְרַמֵּז לוֹ רְמִזִּים שִׁיתְקָרֵב אֵלָיו בְּסִבּוֹת
 מְסִבּוֹת שׁוֹנוֹת אֲשֶׁר מְסַבֵּב בְּכָל זֶה בְּתַעֲלוּמוֹתָיו
 הַנִּשְׁגָּבוֹת. כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ חוֹשֵׁב מַחֲשָׁבוֹת לְבַל יִדַּח
 מִמֶּנּוּ נִדַּח. אֲבָל כָּל רְמִיזוֹתָיו הָאֵלֶּה וְכָל קוֹרֵי אֲתוֹ
 אוֹתָנוּ הוּא עַל יְדֵי הַצְּדִיק הָאֲמֵתִי שֶׁנִּשְׁוֵב אֵלָיו
 מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא. מִכָּל מִיָּנִי מְנִיעוֹת וּפְתוּיִים
 וְעִקְמוּמִיּוֹת שְׁבִלֵב, מִכָּל מִיָּנִי הַתְּגַבְּרוֹת קְלִפֹּת
 עִמְלֵק שֶׁמִּתְגַּבֵּר עַל הָאָדָם, וּמִכָּל מְקוֹם שֶׁנִּתְעוּ
 וְנִטְעוּ דַעְתוֹ וּלְבָבוֹ. עֵצֶם הַנִּקְדָּה שֶׁבְּפָנֵימִיּוֹת
 הַפָּנִימִיּוֹת הַלֵּב שֶׁל כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, מִיָּם רַבִּים
 וְעֵזִים לֹא יוֹכְלוּ לְכַבּוֹתָהּ, אֵף אִם יַעֲבֹר עָלָיו מֵה
 שִׁיעֵבֶר. בְּפִרְיִשֵׁת שְׁלוֹם וּבְרִגְשֵׁי כְבוֹד וִיקָר,
 הַמִּתְגַּעְגֵּעַ וּמְקוּהָ לְהַתְרַאוֹת בְּשִׁמְחַת לֵב.
 יִשְׂרָאֵל דֵּב אוֹדְעֶסֶר, טְבִירָא

4

לִידִיד לְבֵי הַתָּאב וְכַמֵּה לַחֲזוֹת בְּמַחֲזוֹת
 הַצְּחָצְחוֹת הַצְּפוֹנוֹת וְגִנוּזוֹת, מֵר זֶלְמָן שָׁזַר,
 יְרוּמִם הַשֵּׁם קֶרֶן יִשְׁעוֹ, וַיִּפְקַח עֵינָי שְׁכָלוֹ,
 לְהַבְחִין וְלִרְאוֹת הָאֵמֶת עֵין בְּעֵין.
 בְּיָמֵינוּ בָּא שׁוֹדֵד בְּגִבּוּלֵנוּ וְהוּא רֹאשׁ לְכָל צוֹרְרֵינוּ,
 שֵׁם מְצוֹר בְּרִזָּל עָלֵינוּ, טָמֵן מוֹקְשִׁים בְּדַרְכֵנוּ,
 פָּרַשׁ רִשְׁתוֹת לְרַגְלֵינוּ, עֵינָיו לְטַשׁ וְשֵׁנָיו חָרַק
 עָלֵינוּ לְהַתְגַּלֵּל וְלְהַתְנַפֵּל עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ
 וְלְהַשְׁמִידֵנוּ, וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם מִתְחַדֵּשׁ וּמִתְגַּבֵּר
 עָלֵינוּ, כּוֹס תִּרְעָלָיו לְהַשְׁקוֹתֵנוּ, וְאֵין בִּיכְלִיתֵנוּ
 כָּלֵל לְעַמֵּד כְּנֶגְדּוֹ. לְכֶךְ הַפְּלִיא הַשֵּׁם לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ
 וְהַקְּדִים רְפוּאָה לְמַכָּה, וְהוֹרִיד לָנוּ הַצְּדִיק הָאֵמֶתִי
 רֹאשׁ וּמַבְחָר מְכָל בְּחִירֵי צְדִיקֵיָא, שֶׁהוּא הַרְבֵּי
 וּמְנַהֵיג שְׁבִדוֹרְנוּ וְשֶׁל כָּל דוֹרוֹת הַבָּאִים. לְהַשְׁקוֹת
 כָּל הָאָרֶץ חֲכָמָה וְדַעָה אֶת ה', בְּנִהְרֵי נַחְלֵי

חֲכָמָתוֹ וְתִקּוּנָיו וְעֲצוֹתָיו הַעֲמֻקּוֹת. לְטֹהַר טְמָאִים,
 לְהִרְחִיץ צוּאִים, לְהִלְבִּין כְּתָמִים, לְזִכּוֹת אֲשָׁמִים,
 לְכַפֵּר זְדוּנִים, לְקַרֵּב רְחוּקִים, לְקַבֵּץ נִדְחִים
 וְאוֹבְדִים, לְהוֹצִיא מִמִּסְגַּר אֲסוּרִים, לְשַׁמַּח לֵב
 נִדְכָּאִים וְנִדְוִים! אֲשֶׁרִי הַזֹּכָה לְהַנְצִיל מִן הַטּוֹעִים
 וְהַתּוֹעִים בַּחֲשֶׁךְ וְאֶפְלָה לְבַל יֵרְאוּ וַיִּבִּיטוּ בְּאוֹר
 הַצְּדִיק הָאֱמֵתִי שֶׁהוּא שׂוֹרֵשׁ כָּלֵל כָּל הַצְּדִיקִים
 שֶׁבְּכָל הַדּוֹרוֹת, וְהוּא יִגְמַר בְּשִׁלְמוֹת כָּל הַתִּקּוּנִים
 שֶׁהִתְחִילוּ הַצְּדִיקִים שֶׁבְּכָל הַדּוֹרוֹת, וַיִּתְקַן כָּל
 הָעוֹלָם בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, וּבְגִדְל כַּחוֹ יִכְנִיעַ וַיִּבְטַל
 כָּל הַמִּינּוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת מִן הָעוֹלָם, וַיִּמְשִׁיךְ אֶמּוֹנָה
 גְּדוֹלָה בְּעוֹלָם, וַיֵּאִיר לְכָל אֶחָד הַתְּגָלוֹת אֱלֹקוֹתוֹ
 בְּהַתְּגָלוֹת נִפְלָא מְאֹד אֲשֶׁר עֲדִין לֹא נִשְׁמַע וְלֹא
 נִרְאָה כְּזֹאת מִימּוֹת עוֹלָם. כְּשֶׁמִּתְגַּבֵּר תִּקְוָה זֶהֱמַת
 הַנְּחֹשׁ חֶסֶד-וְשִׁלּוּם וְנִתְרַחַק מְאֹד מִקְדָּשְׁתַּי הַיְהוּדוֹתוֹ,
 וְהוּא נֶעַ וְנָד וּמְטַלְטֵל וְדוֹחִין אוֹתוֹ מִקְדָּשְׁתוֹ מִדְּחֵי
 אֶל דְּחֵי, אֲזִי מִתְעוֹרְרֶת קְדָשְׁתַּי נֶפֶשׁ הָאָדָם, וְאִז
 דִּיקָא, אִם הוּא חֲזָק וְאִמִּיץ וּמִתְחִיל לְבַקֵּשׁ וּלְדַרֵּשׁ
 וּלְחַפֵּשׂ וּלְחַתֵּר בְּכָל עֵת וּלְהַתְּגַעֵגַע וּלְכַסֵּף, לְמַצֵּא
 אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִף עַל פִּי שְׁעֵדִין עוֹבְרִים יָמִים
 וְשָׁנִים הַרְבֵּה וְאִינוּ זוֹכָה לְמוֹצְאוֹ יִתְבָּרַךְ וּלְהִתְקַרֵּב
 אֵלָיו, אִף עַל פִּי כֵן יֵדַע וַיֵּאֱמִין כִּי בְּכָל עֵת וְעֵת, עַל
 יָדִי כָּל בְּקֶשָׁה וּבְקֶשָׁה עַל יָדִי כָּל דְּרִישָׁה וְדְרִישָׁה
 שְׁדוֹרֵשׁ וּמְבַקֵּשׁ וּמְחַפֵּשׂ לְמַצֵּא כְבוֹד קְדָשְׁתוֹ
 יִתְבָּרַךְ, וְעַל יָדִי כָּל הַבְּטָה וְגַעְגּוּעַ שְׁמִבִּיט וְתוֹלָה

עֵינָיו לְרַחֲמָיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל יְדֵי כָּל תְּנוּעָה וְתַנוּעָה
 שְׁפוּנָה לְקַדְשָׁהּ - עַל יְדֵי כָּל זֶה זֹכָה בְּכָל פְּעַם
 לְשֹׁבֵר חוּמוֹת בְּרָזָל וְדִלְתוֹת נְחֹשֶׁת, אֵף עַל פִּי
 שְׂאֵחַר כֶּךָ מִתְגַּבְּרִין עָלָיו בְּכָל פְּעַם יוֹתֵר רַחֲמָנָא
 לִיְצִלֵנוּ, אֵף עַל פִּי כֵּן אֵין יִגִּיעוּ לְרִיק חֶסֶד-וְשָׁלוֹם
 וְאֵין שׁוֹם תְּנוּעָה שְׁפוּנָה לְקַדְשָׁהּ נֶאֱבַדְתָּ חֶסֶד-
 וְשָׁלוֹם. וּבּוֹדָאֵי סוּף כָּל סוּף יִזְכֶּה לְמַצָּא אוֹתוֹ
 יִתְבָּרַךְ וְלַעֲלוֹת בְּתַכְלִית הָעֲלִיָּה. וְזֶה הַכַּח לְחַפֵּשׂ
 וּלְבַקֵּשׂ אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ אֲפֵלוּ בְּתַכְלִית הִירִידָה,
 בְּתַכְלִית גְּלוּת הַנֶּפֶשׁ, הוּא בְּזָכוֹת תּוֹרָתוֹ שֶׁל
 הַצַּדִּיק הָאֱמֵתִי, שְׁמִטָּה כְּלָפִי חֶסֶד תְּמִיד וּמוֹצָא
 טוֹב בְּכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, כִּי יוֹדֵעַ לְלַקֵּט כָּל
 בְּחִינּוֹת טוֹבוֹת שֶׁנִּמְצָא בְּכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל וְעַל
 יְדֵי זֶה הוּא עוֹסֵק בְּרַפּוּאוֹת כָּל אֶחָד אֲפִילוּ אִם
 הוּא חוֹלָה גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד בְּחֲלֵי הַנֶּפֶשׁ. כִּי הוּא
 מוֹצָא בוֹ גַם כֵּן נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת, בְּחִינַת שְׁעָרוֹת.
 דְּהֵינּוּ מֵה שְׁמַנְתֵּק עֲצָמוֹ מֵרַע לְטוֹב כְּשֶׁעָרָה.
 וְזֹאת הַשְּׁעָרָה הוּא בְּחִינַת צְנוּר שֶׁהַצַּדִּיק מִמְשִׁיךְ
 עַל יָדוֹ גַם עָלָיו שְׂכָלִיּוֹת עַד שְׁמִכְנִיס בוֹ גַם כֵּן
 הַשְּׂגוֹת אֱלֻקוֹת. שְׁזֵהוּ עֵקֶר גְּדֻלַּת הַצַּדִּיק כְּשִׁיּוּכָל
 לְרַפְּאוֹת גַם חוֹלָה הַגָּדוֹל בְּיוֹתֵר!
 הַמְעַתִּיק וְהַמְסִידֵר הַמְתַּפִּיל בְּכָל יוֹם לְשָׁלוֹמוֹ
 וְהַצִּלְחָתוֹ וְדְבוּק בְּנֶפֶשׁוֹ הִיקָרָה וְהִנְעִימָה בְּכָל עֵת
 תְּמִיד בְּכָל לֵב וּבְכָל נֶפֶשׁ בְּאֵמֶת וְדוֹרֵשׁ שְׁלוֹמוֹ
 וְטוֹבָתוֹ וְשָׁלוֹם הַנְּלוּיִם אֵלָיו.

יִשְׂרָאֵל דֵּב אוֹדְעָסֵר

5

חֻמַּדַּת לְבַי הַנְּחֻמָּד מִפֶּז וּמִפְּנִינִים, מֵר זְלִמָן שְׁזַר,
 הַשֵּׁם יֶאֱרִיךְ שְׁנוֹתָיו בְּנַעַם הָעֲלִיוֹן, בְּאִפֹּן שִׁיסְלֵק
 וַיִּבְטַל חֲכָמָתוֹ וְשִׁכְלוֹ נֶגְדַּ מְתִיקוֹת אֹר הַדַּעַת שֶׁל
 הַצְּדִיק הַחֲכָם הָאֱמֵתִי.
 הָאֶרְצִיגֶעֶר בְּרוּדֶער גִּוּוֹאֵהֶלֶד מֶעַן שְׁלֶאֶפֶט. בִּיז ווען
 נָאךְ וועט מֶעַן שְׁלֶאֶפִין?! הַזְּמַן הוֹלֵךְ וְהוֹמָה וְסוֹעֵר
 וְרָץ וּפּוֹרֵחַ מְאֹד יוֹתֵר מִצְלוֹ שֶׁל עוֹף הַפּוֹרֵחַ בְּאֹוִיר,
 וְהַגּוֹף אֶפְשֵׁר עֵכְשׁוּ בָּא יוֹמוֹ. וּמָה נַעֲשֶׂה לְיוֹם
 אַחֲרוֹן? אֵינן חֲכָמָה וְאֵינן עֵצָה כִּי אִם לְבָרַח לְצְדִיק
 הָאֱמֵת, זְקֵן שְׁבִזְקָנִים, סָבָא דְסָבִין, בְּחִיר מְבַחֲרֵי
 צְדִיקִיא, שְׁבַעֲצָם גְּדֻלָּתוֹ וְנוֹרָאוֹת כֹּחוֹ יִכּוֹל לְתַקֵּן
 הַכֹּל, אֶפְלוּ נַפְשׁוֹת פְּגוּמוֹת וּמְקַלְקְלוֹת כָּל כֶּךָ שְׂאִי
 אֶפְשֵׁר לָהֶם לְהַתְקֵן בְּשׁוּם פְּנִים. אַף עַל פִּי
 שְׁתּוֹכַחָה הוּא דְבַר גְּדוֹל לְהוֹכִיחַ אֶת חֲבֵירוֹ כְּשֵׁרוֹאָה
 בּוֹ שְׂאִינוֹ מִתְנַהֵג כְּשׁוֹרָה, אַף עַל פִּי כֵן לָאוּ כָּל

אָדָם רָאוּי לְהוֹכִיחַ. כִּי עַל יְדֵי תוֹכְחָה שֶׁל מִי שְׂאִינוֹ רָאוּי לְהוֹכִיחַ, אֲזִי לֹא דֵי שְׂאִינוֹ מוֹעִיל בְּתוֹכְחָתוֹ, אֲף גַם הוּא מִבְּאִישׁ רֵיחַ שֶׁל הַנְּשָׁמוֹת הַשּׁוֹמְעוֹת תוֹכְחָתוֹ. כִּי עַל יְדֵי תוֹכְחָתוֹ הוּא מְעוֹרָר הַרִיחַ הָרַע שֶׁל הַמַּעֲשִׂים הָרָעִים וְהַמַּדּוֹת הָרָעוֹת שֶׁל הָאֲנָשִׁים שְׂמוֹכִיחִם, וְעַל יְדֵי זֶה הוּא מַחְלִישׁ הַנְּשָׁמוֹת שְׁלֵהֶם. אֲבָל קוֹל הַמוֹכִיחַ הָרָאוּי מְחַזֵּק כַּח הַנְּשָׁמָה, כִּי הוּא מוֹסִיף וְנוֹתֵן רֵיחַ טוֹב בְּהַנְּשָׁמוֹת עַל יְדֵי קוֹל תוֹכְחָתוֹ וְזוֹכִין לְאֲמוּנָה בְּשִׁלְמוֹת. וְעַל יְדֵי זֶה נִתְרַבֶּה כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד. כִּי עֵקֶר כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הוּא כְּשֶׁבָנִי אָדָם מַחוּץ לְקִדְשָׁהּ מְקַרְבִּים אֶת עֲצָמָם לְפָנִים מִהַקִּדְשָׁהּ, זֶהוּ עֵקֶר כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְכַדִּין אֶתְעַלָּא וְאֶתְיִיקֵר שְׂמָא דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עִילָא וְתַתָּא. וְעַל יְדֵי זֶה מִמְּשִׁיכִים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם.

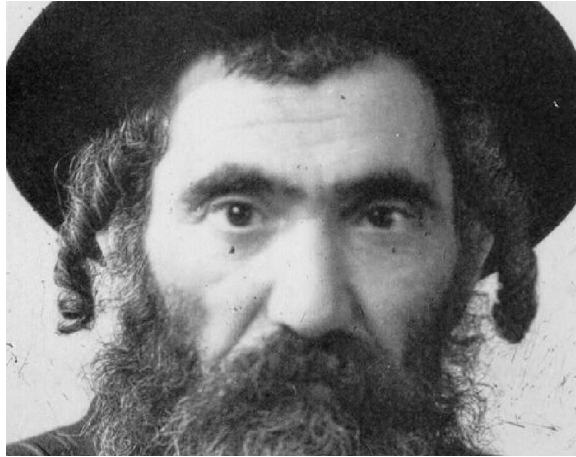
יִשְׂרָאֵל דְּבִּ אֹדְעֵסֵר
טְבָרִיא

6

אֶהוּבֵי יְקִירֵי, מֵר ז. שְׂזֵר, הַגָּדֵל וְצוֹמֵחַ מִטְפֵי גֹן עֵדֶן שֶׁל הַצַּדִּיק, שֶׁהוּא שֶׁרֵשׁ נִשְׁמַת מְשִׁיחַ, שֵׁיכוֹל לְהַעֲלוֹת וּלְחַדֵּשׁ אֶת כָּל הָעוֹלָם לְטוֹבָה, לְקַשֵּׁר וּלְהַמְשִׁיךְ אֶת כָּלָם לַה' יִתְבָּרַךְ, אֲפִלוּ אֶת הָרְחוֹקִים מְאֹד מְקַדְּשֵׁת יִשְׂרָאֵל, בְּתַכְלִית הָרְחוֹק בְּיוֹתֵר. שְׁלוֹם וְכֹל טוֹב לְאַרְךְ יָמִים.

אַהוּבֵי אַחֵי נַפְשֵׁי וּלְבָבֵי, אֲשֶׁר אֶהְבֵּת דָּוִד וַיְהוֹנָתָן
 אֶהְבֵּתְנוּ וְלֹא תִבְטַל לְעוֹלָם. יַעַן אֵינָה תְלוּיָהּ בְּדָבָר
 בָּטָל. הַסֵּתֶפֶל הֵיטֵב וְהִתְבוּנָן בְּעֵצָם הַחֶסֶד וְהִישׁוּעָה
 הַנִּפְלְאָה אֲשֶׁר הִפְלִיא הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עִמָּנוּ, אֲשֶׁר פָּקַח
 עֵינֵינוּ לְרֵאוֹת נִקְדַּת אִמַּת אַחַת,
 כְּזֶה שֶׁלֹּא נִתְגַּלָּה מִימֹת עוֹלָם. שְׂאֵי אֶפְשָׁר
 לְהִסְתִּירוֹ עוֹד מִדַּעְתָּנוּ בְּשׁוּם אִפֹּן, מֵה מְאֹד מִתְקוֹ
 דְּבָרֵי חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֹנָם לְבִרְכָה אֵלֵינוּ, בְּמֵה שְׂרַמְזוּ לָנוּ
 בְּדַבְרֵיהֶם עַל רַבָּנוּ. הֵלְכָה כָּרֵב נַחְמָן. וְהֵלְכָה כָּרֵב
 נַחְמָן. וְהֵלְכָה כְּנַחְמָנִי. עֵקֶר הִישׁוּעָה הִבָּאָה אֵינָה
 אֶלָּא עַל יְדֵי אֲמוּנָה. וּמִדַּת אֲמוּנָה הִיא לְפִי מְנַהִיג
 הַדּוֹר: צְרִיךְ לְרֵאוֹת לְמִלְאוֹת אֶת הָאֲמוּנָה, עַל יְדֵי
 הָאָרֶה שֶׁל הַצַּדִּיק, שֶׁהוּא כְּלִיּוֹת הַשְּׂבָעָה רוּעִים, כִּי
 הוּא רוּעָה הָאֲמוּנָה לְתַקְנָה וְלִהְשִׁלִּימָה. וְכֹל עֵקֶר
 אֲמוּנַת יִשְׂרָאֵל, מִמְּשִׁיךְ הוּא לְהַדּוֹר, וְאֵי אֶפְשָׁר
 לָבוֹא לְזֶה הַצַּדִּיק וְלִהְתְּקַרֵּב אֶל הַקְּדוּשָׁה, כִּי אִם עַל
 יְדֵי עֲזוֹת דִּיקָא. כְּמֵאמֶר חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֹנָם לְבִרְכָה,
 "הוּי עֵז כְּנִמְר". וְכִמּוֹ שְׂכָתוּב "נִהְלַת בְּעֵזְךָ אֶל נוֹה
 קְדוֹשׁ", הֵינּוּ עַל יְדֵי עֲזוֹת נִכְנַס אֶל הַקְּדוּשָׁה, כִּי יֵשׁ
 רוּעִים שֶׁל הַסְטֵרָא אַחֲרָא וְהֵם גַּם כֵּן מְפָרְסְמֵי הַדּוֹר.
 וְעֵקֶר כַּחַם עַל יְדֵי עֲזוֹת וְהֵם כְּכֹלְבִים בְּעֲזוֹתָם,
 בְּבַחֲיִנַת "וְהַכְּלָבִים עֲזִי נִפְשׁ הֵמָּה רוּעִים" (ישעיה נ"ו)
 וְהֵן "פְּנֵי הַדּוֹר כְּפְנֵי הַכְּלָב". וְעַל כֵּן אֵי אֶפְשָׁר לְהַנְצִיל
 מֵהֶם מִתַּחַת מְשֻׁלְתָם, רַק כְּשִׁיחֵיהָ לוֹ עֲזוֹת גְּדוֹל
 מְאֹד, לַעֲמֹד כְּנִגְדַּת עֲזוֹתָם הָרַע.

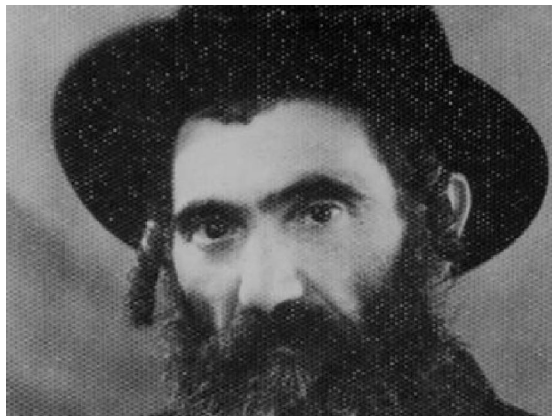
וְכֵן אֵי אֶפְשָׁר לְהַנְצִיל מִכָּל הַמוֹנְעִים וְהַחוֹלְקִים
 וְהַמְתַּנְגְּדִים וְלִהְתְּקַרֵּב אֶל הָאֱמֶת, כִּי אִם עַל יְדֵי
 עֲזוֹת דְּקֻדְשָׁה! עַל יְדֵי שְׁנַתְּגִלָּה, שֶׁהַכֹּל מִתְּנַהֵג
 בְּרָצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ וְאִין שׁוּם חַיִּיב הַטְּבַעִי כָּלֵל, עַל
 יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה יְרָאָה. כִּי אֲזִי יוֹדְעִים שְׂיִישׁ שְׂכָר
 וְעֵנֶשׁ וְשִׂיךְ לְהִתְיַרָא מִפְּנֵי יִתְבָּרֵךְ. אָבֵל
 כְּשֶׁנוֹפְלִים לְכַפִּירָה, כְּאֵלוֹ הַכֹּל מִתְּנַהֵג עַל פִּי
 הַטְּבַע, אִין שִׂיךְ יְרָאָה כָּלֵל. יֵשׁ חַיּוֹת רְעוֹת,
 דּוֹרְסִים וְטוֹרְפִים. וְהֵם חֲכָמֵי הַטְּבַע, שְׂרוֹצִים
 לְהִרְאוֹת בְּחֲכָמָתָם הַמְּטַעִית שֶׁהַכֹּל עַל פִּי
 הַטְּבַע. וְכֵאלוֹ אִין שׁוּם רָצוֹן חֶסֶד-וְשָׁלוֹם. וְאֶפְלוֹ
 הָאוֹתוֹת נוֹרָאוֹת שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ
 מְשִׁימִים הַכֹּל בְּתוֹךְ דֶּרֶךְ הַטְּבַע. וְהַחֲכָמִים הַלָּלוּ,
 הֵם בְּחִינַת חַיּוֹת רְעוֹת. וְהֵם דּוֹרְסִים וְטוֹרְפִים
 רַבִּים מִבְּנֵי עִמָּנוּ שְׂטוּעִים גַּם כֵּן אַחֲרֵיהֶם
 וְסוֹבְרִים כְּמוֹתָם, כְּאֵלוֹ הַכֹּל עַל פִּי חַיִּיב הַטְּבַע
 חֶסֶד-וְשָׁלוֹם. וְאֵלוֹ הַנְּפֹשׁוֹת הֵם כְּצַפְרִים הָאֲחוֹזוֹת
 בַּפֶּח. עַל כֵּן כָּל מִי שֶׁחָס עַל נַפְשׁוֹ, צָרִיךְ לְבָרַח
 וּלְמַלֵּט נַפְשׁוֹ מֵהֶם, שֶׁלֹּא תִהְיֶה נַפְשׁוֹ נְטוּרָפֶת
 וְנִדְרָסֶת חֶסֶד-וְשָׁלוֹם עַל יָדָם. עַל כֵּן חָלִילָה
 לְהִסְתַּכֵּל כָּלֵל בְּאֵלוֹ הַסְּפָרִים הַמְּדַבְּרִים מִחֻקֵּי
 אֶפְלוֹ בְּסְפָרִים שֶׁחֲבָרוּ גְדוּלֵי יִשְׂרָאֵל. כִּי אִין רְעָה
 גְדוּלָה מִזֹּו.

7

יְקִירִי, חֲבִיבִי, גַּעְגּוּעֵי, מֵר זְלִמָן שְׁזַר, הַשֵּׁם יֶאֱרִיךְ
 שְׁנוֹתָיו בְּרַב טוֹב אֲמַתִּי.
 אֲזוֹר נָא כְּגִבּוֹר חֲלָצִיךְ, אָחִי יְקִירִי, לְהִתְחַזֵּק בְּכָל עֵז,
 בְּכָל כַּחַךְ לְשִׂמְחַ נְפִשְׁךְ מְאֹד. וְתִסְמַךְ עַל כַּחוֹ שֶׁל
 זְקֵן דְּקִדְשָׁה, זְקֵן שְׁבִיזְקָנִים. כִּי הוּא הוֹלֵךְ לְפָנֵינוּ
 תָּמִיד בְּכָל עֵת וּמֵהֵפֵךְ הַכֹּל לְטוֹבָה, עוֹוֹנוֹת לְזַכּוּת,
 וּמְאִיר לָנוּ אֹר אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ גַּם בְּתַקָּף הַתְּגַבְרוּת
 הַחֲשֵׁךְ הַמֵּר הַזֶּה הָעוֹבֵר עִכְשָׁו. זְכֹר נָא, אָחִי חֲבִיבִי,
 אֶת הַחֶסֶד הַנִּפְלָא וְהַנּוֹרָא עַד אֵין סוֹף וְאֵין תְּכֵלִית,
 שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְקַרְבֶּךָ לְאֹר הָאֹרוֹת,
 קְדוּשׁ וְנוֹרָא כְּזֶה, לְהִסְתוֹפֵף בְּצֵל קְדֻשָּׁתוֹ וְלַעֲסֹק
 בְּדַבְּרֵי הַקְּדוּשִׁים, הַפּוֹךְ בָּהֶם וְהַפּוֹךְ בָּהֶם, בְּכָל
 תּוֹרָה וּבְכָל שִׂיחָה. בּוֹדְאֵי תוּכַל לְהַחֲיֹת עֲצָמְךָ
 תָּמִיד, וְלְהַחֲיֹת גַּם אַחֲרָיִם בְּסִגְלוֹת יְקָרוֹת

וְחִמּוּדוֹת שֶׁל נַפְשְׁךָ הַיְקָרָה וְגִבּוֹהָה מְאֹד,
 בְּהַסְבָּרְתְּךָ הַמְזַהֵרָה, בְּדַבְרֶיךָ הַנְּלֵהָבִים וּבְרוּחַ
 לִבְךָ הַחֵם כְּלֵהב אֵשׁ, לַהֲפֹךְ אֹר הָאֵמֶת בֵּין אַנְשֵׁי
 מַדְעָ וּבֵין הַמוֹנִי הַדּוֹר הַצָּעִיר. אָנִי בְּטוּחַ שֶׁעַל יְדֵי
 חֶזֶק לִבְךָ בְּהָאֵמֶת כָּל כָּד, יִתֵּן לְךָ הַשֵּׁם חַיִּים
 אַרְכִּים, חַיִּים טוֹבִים וְתַצְלִיחַ וְתִזְכֶּה לָזֶה בְּזָכוֹת
 וְכַח הַצְּדִיק, שֶׁהוּא הַמֶּלֶךְ הָאֵמֶתִי עַל כָּל יִשְׂרָאֵל
 לְדוֹר דּוֹר. תִּדְעַ וְתֵאֱמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁאִין
 שׁוּם דָּבָר וְלֹא שׁוּם עֲבוּדָה קְלָה נְאֻבָּדִים לְעוֹלָם,
 וְאֶפְלוּ הַתְּעוֹרְרוֹת בְּעֵלְמָא וּמַחֲשָׁבָה טוֹבָה אֵינָה
 נְאֻבָּדֶת לְעוֹלָם. כִּי תִכְף כְּשֶׁנִּתְעוֹרַר אָדָם בְּאִיזוֹ
 הַתְּעוֹרְרוֹת בְּעֵלְמָא, וְכָל שֶׁכֵּן כְּשֶׁעוֹשֶׂה אֵיזָה
 עֲבָדָה דְקִדְשָׁה, אֲזִי תִכְף חוּטֵף אוֹתוֹ הַצְּדִיק
 הָאֵמֶתִי הָעוֹסֵק בְּתִקּוּן נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל, וּמַכְנִיס
 אוֹתוֹ לְמָקוֹם שְׁמִכְנִיס לְצַרְךָ הַבְּנִין הַנִּפְלָא וְהַנוֹרָא
 שֶׁהוּא עוֹסֵק לְבָנוֹת לְהַכְנִיס לָשֵׁם כָּל הַנְּדָחִים
 שְׁבַעֲוֹלָם וְלֹא יִשְׂאֵר אֶחָד מֵהֶם בַּחוּץ.
 דְּרִישֵׁת שְׁלוֹם בְּרִגְשֵׁי אֶהָבָה וְגַעְגּוּעִים.
 יִשְׂרָאֵל דַּב אֹדְעָסֵר

8

לְבֵי יְקִירִי, מֵר זְלֶמֶן שָׁזַר, הַחוֹשֵׁב מַחְשְׁבוֹת
 וְתַחְבוּלוֹת, לְהוֹדִיעַ וּלְהַאִיר אֹר הָאֵמֶת בְּעוֹלָם,
 שֶׁהוּא אֹר הַצְּדִיק הָאֵמֶת, אֹר הָאוֹרוֹת, בְּחִינַת
 אוֹרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, הַמְּאִיר עָלֵינוּ אוֹר הַתְּגָלוֹת
 אֲלֵקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ גַּם בַּמַּחְשָׁכִים מְרִים וּמְרוֹרִים אֲשֶׁר
 בְּדוֹר הַחֹשֶׁךְ הַזֶּה, וּמִשְׁבֵּר וּמִכְנִיעַ וּמִשְׁפִּיל וּמִבְטֵל
 מִן הָעוֹלָם כָּל סִפְרֵי הַמִּינִים וְהַמַּחְקָרִים, הַנוֹטִים
 לְצַד מִינּוֹת וּכְפִירוֹת, וְכָל הַגְּאוּה וְהַמְּשָׁלָה שֶׁל
 הַמְּנַהֲיָגִים שֶׁל שָׁקֵר, שְׁמֹטִילִים שְׁנֵאָה וְאִיבָה בֵּין
 יִשְׂרָאֵל לְאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁמַיִם. "יֵצוּ הַשֵּׁם אֶתְךָ אֶת
 הַבְּרָכָה וְהַחַיִּים".

זְקֵנָה וְשִׁיבָה קִפְצוּ עָלֵינוּ. וְכַחֲנוּ חֶלֶשׁ וְדָל. וְשׁוֹנְאֵי
 נַפְשָׁנוּ שֶׁהוּא אֵשׁ הַתְּאוּוֹת רַבּוֹ וְגִבְרוֹ מְכַל הַצְּדָדִים
 כַּמַּעַט בְּלֵי שְׁעוֹר. וְנַפְשָׁנוּ מְטוֹרֶפֶת בַּמַּצְלוֹת טֵיט
 עֲכִירַת תְּאוּוֹת עוֹלָם הַזֶּה וְהַבְּלִיּוֹ, כְּאֲבֵן הַנֶּתוּן
 בְּתוֹךְ כֶּף הַקַּלֵּעַ. וְאֵנוּ הוֹלְכִים בְּעוֹלָם נֶעַ וְנָד
 מְבַלְבֵּל וּמְטוֹרֵף מְאֹד, יוֹתֵר מִסְפִּינָה הַתּוֹעָה בְּלֵב יָם
 וְהַרוּחַ סְעָרָה הוֹלֵךְ וְסוֹעֵר בְּלֵי שׁוּם מְנוּחָה וְשֶׁקֶט
 אֵין שׁוּם מָשֶׁל וְדַמְיוֹן לְכַנּוֹת וּלְהַדְמוֹת עֵצִים
 הַרְחַמְנוֹת שְׁעָלֵינוּ. וְאֵין לָנוּ שׁוּם עֵצָה וְתַחְבוּלָה רַק
 לְנוֹס וּלְפָרֵחַ לְהַצְּדִיק. לְהַתְּגוּלָּל בְּרָפֶשׁ וְטֵיט,
 וּלְרַחֵשׁ עַל הַיָּדִים וְרַגְלִים בֵּין נְחָשִׁים וְעִקְרָבִים, עַד
 שְׁנִזְכָּה לְשֵׁאֵב מְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ שֶׁל הַצְּדִיק, אֲשֶׁר עַל
 יָדוֹ אֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל. וּבְכָל מְקוֹם וּבְכָל

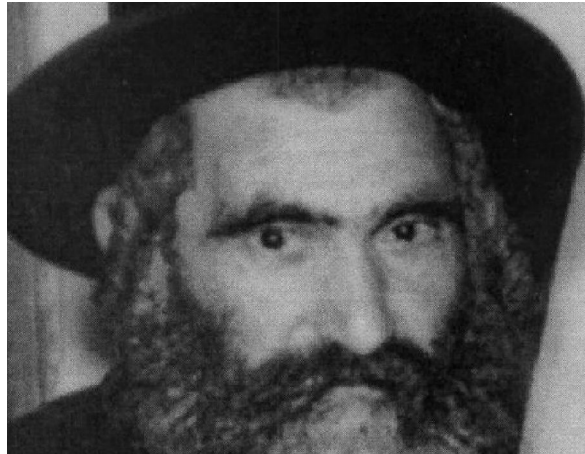
זמן ובכל המדרגות למעלה ולמטה אפלו
הרחוקים שנתרחקו לגמרי מקדשת ישראל, אף
על פי כן אין שום יאוש כלל. כי בעצם כח
חכמתו הגדול והנורא הוא מהפך עצם הרע לטוב.
משמד לרצון. עקר כל הכפירות והאפיקורסות
של חכמי הטבע, שנתעו למקום שנתעו, הוא על
ידי פגם אמונת חדוש העולם. שעל ידי פגם זה,
באים לכל מיני טעותים. ועקר הכנעתם ובטול
דעתם, הוא על ידי הצדיק האמת, הגדול במעלה
מאד, בחינת משה משיח. שממשיך תורה כדי
להאיר ולגלות אמונת חדוש העולם ולבטל
ולעקר דעות חכמי הטבע שכופרים בחדוש
העולם. עצם נוראות גבורתו וכחו של הצדיק
האמת, הבעל כח הוא בחינת מטה עז, שעומד
בחזק ותקף, בתוך בית הבליעה של הסטרא
אחרא. עד שמכרחת להקיא הקאות בכל פעם,
עד שגם אלו הרחוקים והגרועים ביותר, שכבר
הזקינו ברשעתם ונתעבו ונתגשמו מאד ונבלעו
בתוך בטן הסטרא אחרא, שכמעט כמעט אבדה
תקותם ותוחלתם, באים ומתקרבים לה' יתברך
ונתוספים שכנים רבים להקבוץ הקדוש של
הצדיק, ועל ידי זה דיקא, נעשה תקון נפלא בכל
פעם, עד שסוף כל סוף יתקן הכל.
בהוקרה ואהבה וגעגועים.
המעתיק ישראל דב אודערסר-אדסר נחמן

9

לְכַבּוֹד נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל, שְׂמַחַת לְבִי, מֵר ש. ז. שְׁזָר,
 אֲשֶׁר שְׁזָר וְדַבֵּק עֲצָמוֹ בְּאֵמֶת, לְהַצְדִּיק הָאֵמֶת. בְּעַל
 הַנְּפִלְאוֹת, פְּלֵאִי פְּלֵאוֹת עַד אֵין חֶקֶר, לְרַפְאוֹת
 וְלַהַחְיֹת אוֹתָנוּ תְּמִיד, בְּכָל עֵת, בְּכָל דּוֹר. בְּזִכּוֹתוֹ
 וְכַחוֹ הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא יִמְשַׁךְ עֲלֶיךָ הַשֵּׁם רְפוּאָה
 בְּשִׁלְמוֹת וְתִזְכֶּה לְרֵאוֹת בְּתַפְאֶרֶת הַתְּגִלוֹת הָאֵמֶת
 הָאֵמֶתִי.

אֶהוּבִי, אָחִי, נַפְשִׁי וְלִבִּי, אֲשֶׁר נָעַם אֶהְבֶּתְךָ תְּקוּעַ
 וְקִבּוּעַ בְּלִבִּי תְּמִיד בְּאֵמֶת, בְּגִדְל עֲנוּתְנוֹתְךָ
 בְּטַחְתִּי, לְפִתַּח פִּי וְלִדְבַר לְפָנֶיךָ, דְּבַרִּי אֵמֶת שְׁבִלְבִי.
 עֲמַדְתִּי מֵרַעִיד וּמִשְׁתּוֹמֵם וְצִירִים וְחֻבְלֵי לֵדָה
 אֶחְזוּנִי, מִהַשְׁמִיעָה לֹא טוֹבָה שְׂאֵתָה נִמְצָא בְּבֵית
 הַחֹלִים, הוֹמָה לְבִי, עַל צַעֲרֶךָ וְכֹאבֶךָ. צַר לִי עֲלֶיךָ,
 אָחִי חֻבִּיבִי כְּנַפְשִׁי. לְבִי בְּטוֹיַח בְּחֶסֶדִי הַשֵּׁם
 וְנִפְלְאוֹתָיו, כִּי בּוֹדָאֵי יִרְחַם עֲלֶיךָ, וְעַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 וְיִרְפָּא אוֹתְךָ מִהֲרָה רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם,
 רְפוּאֵת הַנְּפֶשׁ וְרְפוּאֵת הַגּוּף. וְכַחוֹ הַגְּדוֹל הַנְּשָׁגֵב
 וְהַנּוֹרָא שֶׁל הַצְּדִיק הָאֵמֶת, נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֶכְמָה
 רַבָּנוּ נִנְחַם נַחְמָן מֵאוּמוֹ, יַעֲמִד לְךָ וְלִבֵּיתְךָ
 לְמַחְסָה וְלִמְגוֹן לְנִצָּח.

הַמַּעֲתִיק

10

לְכַבּוֹד נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל, עֵינַי וְלִבִּי, מֵר שְׁנֵי אֲוֹר זְלִמָן
 שְׁזָר, הַחֹשֶׁק וְחֹמֶד לְדָרֶשׁ, לְחַפֵּשׂ וְלִבְקֶשׁ, וְלִתְוֹר
 וְלִחְתּוֹר, לְמַצָּא תַעְלוּמַת וְהַסְתַּרְת הַמַּיִם חַיִּים,
 שְׁמֵרְפָאִים כָּל מֵינֵי חֲלָאִים רָעִים וּמְרִים, שֶׁל
 הַכְּפִירוֹת וְאֲמוּנוֹת כְּזָבוֹת וּמַצְמִיחִים וּמַגְדִּילִים
 בְּכָל הָעוֹלָם הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, אֲמוּנָה חֲזָקָה
 וְנִכּוֹנָה, אֲמוּנָה זָכָה צָחָה וּבְרוּרָה, וַיִּכְירוּ וַיִּדְעוּ
 כָּלֵם אֶת ה', וַיִּתְּנוּ לוֹ כֶּתֶר מְלוּכָה. "מִי יִמְלֵל
 גְּבוּרוֹת ה'" וְנִפְלְאוֹתָיו וְחֲסָדָיו הָעֲצוּמִים שֶׁזְּכִינוּ
 לְאוֹר חֲדָשׁ, פְּלֵא נוֹרָא כְּזֶה, בְּדוֹר הָעֲנִי הַזֶּה, מֵה
 שֶׁלֹּא זָכוּ לָזֶה כָּל הַדּוֹרוֹת הַקּוֹדְמִים, לְהַשִּׁיג דֶּרֶךְ
 הַחַיִּים דֶּרֶךְ הָאֱמֶת הָאֱמֶתִי.

זֶה הַיּוֹם קִבַּלְתִּי אֶת בְּרַכְתּוֹ הַלְבָבִית. אֲגִילָה
 וְאֶשְׁמַחָה בְּכָל לִבִּי אֲשֶׁר מָצָאתִי חֵן וְחֶבֶד יִתְּרָה
 בְּלִבְךָ הַטּוֹב וְהָרַם, תְּשׂוּאוֹת חֵן חֵן וְרַב תּוֹדוֹת
 וּבְרָכוֹת עַל פְּלֹאוֹת אֲהַבְתֶּךָ אֵלַי. עֵינַי וְלִבִּי פְּרוּשׁוֹת
 לֵה' בְּתַפְלָה וְתַחֲנוּנִים שִׁיחַנְנֶךָ בְּחֵן וְחֶסֶד וַיִּמְהַר
 וַיַּחֲשֵׁ לִישׁוּעָתְךָ, וַיִּרְפָּאֶךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מְהֵרָה.
 וַיִּשְׁמַר וַיִּצִיל אוֹתְךָ מִכָּל מִיַּי מִחֲלָה וּכְאֵב חֵס-
 וְשָׁלוֹם. וַיַּגְדִּיל שְׁלוֹמְךָ וְשָׁלוֹם בֵּיתְךָ, לְחַיִּים טוֹבִים
 אֲרָכִים, בְּרִיאִים וְרַעֲנָנִים, בְּזָכוֹת הַנַּחֲל הַנוֹבֵעַ
 מִקּוֹר חֲכָמָה גַּ נַּח גַּ נַּחמ גַּ נַּחמָן מֵאוֹמָן אֲמֵן כֵּן יְהִי
 רְצוֹן. בְּעוֹוֹנוֹת הָרַבִּים שָׁלַח הַשֵּׁם עָלַי לְטוֹבָה
 יְסוּרִים וּכְאֵבִים עֲצוּמִים בְּרַגְלֵי וּבִמְעֵי, לֹא עָלִינוּ,
 אֲנִי שׁוֹכֵב בַּמָּטָה וּבוֹכָה לְפָנַי ה', עַל בְּטוּל תּוֹרָה
 וְתַפְלָה. גַּם אֲנִי רוֹצֵה לֵילֶךְ לְבֵית הַכְּנֹסֶת וְלִמְקוֹה
 כְּדַרְכֵי לְטָבֵל בְּכָל יוֹם בַּמְקוֹה. אֲבַקֶּשׁךָ מְאֹד
 לְהִתְחַזֵּק לְהִתְפַּלֵּל, שִׁירְחַם הַשֵּׁם עָלַי וַיִּשְׁלַח לִי
 מְהֵרָה רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם. וַיּוֹמְתְּקוּ כָּל
 הַדֵּינִים מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל יִשְׂרָאֵל. וְכִי גַם אֲנַחְנוּ נִהְיָה
 נְרַשְׁמִים בְּלִבּוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת שִׁיּוּדַע מִכְּאוּבֵינוּ
 וְעוֹסֵק בְּרְפוּאָתָנוּ לְדוֹר דוֹר לְנִצָּח. בְּטַח בֵּה'
 וְתַתְּפִלֵּל אֵלָיו לְהִתְחַזֵּק מְאֹד בְּשִׁמְחַת הַרְגֵל, שְׁבוּ
 עֲשֵׂה הַשֵּׁם עִמָּנוּ נְסִים וְנִפְלְאוֹת נוֹרָאוֹת, לְהַפְּךָ מִן
 הַטָּבֵעַ. כִּי עֲתָה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק יוֹתֵר
 בְּשִׁמְחָה, שֶׁהוּא רְפוּאָה לְכָל הַמַּכּוֹת וְלְכָל הַחֲלָשׁוֹת
 בְּפֶרֶט בַּחַג הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה. כִּי בַּלֵּיל הַסֵּדֵר שֶׁל פְּסַח,

נְתַעוֹרְרִין אָז, כָּל הָעֶשְׂרָה מִיַּי נִגּוּן, לְשִׁיר, שְׁמֵהֶם
 כָּל הָרְפוּאוֹת, בְּגוּף וּנְפֶשׁ, לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל אָמֵן כֵּן
 יְהִי רָצוֹן. בְּבִרְכַת חַג כֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה.
 יִשְׂרָאֵל בְּרַ אֹדְסָר

11

לְכַבּוֹד נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל, מִחֲמַד עֵינַי וְלִבִּי, הַמְהַלֵּל
 וּמְשַׁבַּח בְּפֶה כָּל יִשְׂרָאֵל, מֵרַז. שָׁזַר, אֲשֶׁר לְגֹדֵל
 גְּדֻלַּת אֲצִילוֹת נְשַׁמְתוֹ הַגְּבוּהָה וְעֲלִיוְנָה מְאֹד, זָכָה
 לְטִיֵּיל בְּהִיכַל הַחֲכָמָה וְהַמְדָּע שֶׁל הַנִּחַל נוֹבֵעַ,
 שְׂאִינוֹ נִפְסַק לְעוֹלָם, וּמִגֵּן עַל יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דוֹר
 לְנִצְח, וּמְאִיר עֲלֵינוּ אֹר הַדְּעַת, לְדַעַת וְלִהְפִיר אֶת
 ה'. שְׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה, מְבוֹרְכַת בְּחַיִּים טוֹבִים
 וְאַרְכִּים, בְּרִיאִים וְרַעֲנָנִים, חַיִּים אֲמֵתִים.

בְּלֵב שְׂמֵחַ וְנִחַת רוּחַ גָּדוֹל, קִבַּלְתִּי אֶת בְּרַכְתּוֹ
הַלְבָבִית, בְּצִרוּף תְּרוּמָה עַל סֵךְ מָאָה לִירוֹת
יִשְׂרָאֵלִיּוֹת, מִיּוֹם כ"ח אָלוּל . מֵעַמְּק לְבִי אֲבִיעַ
לְמַעַלְתְּךָ הָרִם, רַב תּוֹדוֹת וּבְרָכוֹת, וּתְשׁוּאוֹת חֵן עַל
חֶסֶדְךָ הַגָּדוֹל עָלַי. יִשְׁלַם הַשֵּׁם פְּעֻלְךָ הַטּוֹב, וְיִתֵּן לְךָ
וּלְבֵיתְךָ חַיִּים וְשָׁלוֹם, וּבְרָכָה וְהַצְלָחָה וּרְפוּאָת
הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוּף. הַשֵּׁם יוֹדֵעַ אֶת לְבִי, שְׂאֲנִי מִשְׁתּוֹקֵק
וְכוֹסֵף וּמִתְגַּעְגַּע בְּכָלוֹת הַנֶּפֶשׁ, לְכַתֵּב אֶת דְּבָרֵי
אִמְתּוֹ, מִמְּקוֹר חַיִּינוּ רַבְּנוּ הַקָּדוֹשׁ, וְתִלְמִידָיו
הַקָּדוֹשִׁים זֵכֶר צְדִיקִים לְבִרְכָה. אַךְ לְדַאֲבוּנִי, תִּשָּׂא
כַּחַי וְשָׁמַם לְבִי וְדַעַתִּי, מֵרַב צַעַר וּכְאֵב שֵׁישׁ לִי
מִמַּחְלָתִי לֹא-עָלִיךָ, בְּפֶרֶט עֲכָשְׁיוֹ שְׂגָבְרָה עָלַי בְּיוֹתֵר,
הַשֵּׁם יִרְחַם עָלֵינוּ וְיִשְׁלַח דְּבָרוֹ וְיִרְפָּאֵנוּ מִהֲרָה,
בְּכַח וּזְכוּת הַנִּחַל נוֹבֵעַ מִקּוֹר חַיִּינוּ, רַבְּנוּ הַקָּדוֹשׁ
ג נח נחמ נחמן מאומן. וְיִצְלִיחְךָ בְּכָל זְכוּת הַצְּדָקָה
תַּעֲמִד לְיַמִּינְךָ וְיִמְהַר לְהוֹשִׁיעֶךָ בְּכָל הַיְשׁוּעוֹת
וְהַצְּלָחוֹת.

12

רְפוּאָה וַיִּשׁוּעָה לְכָבוֹד נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל, הַשּׁוֹכֵן
 בְּעַמְקַא דְּלִבְאִי, מֵר ז' שְׁזַר, הַנוֹשֵׂא אֶת נַפְשׁוֹ אֶל
 הָאֵמֶת הָאֵמֶתִי, נַחַל נוֹבֵעַ, וְכָרַת עִמּוֹ בְּרִית
 עוֹלָם, בְּעֵבוֹר זֶה, חֲפִץ בּוֹ הַשֵּׁם וְסַבֵּב סְבוֹת רַבּוֹת
 וּפְלָאוֹת גְּדוֹלוֹת, עַד שְׁנַת־בַּסָּס, וְנַתְּבַסָּס הַחֲבוּר
 וְהַיְחוּד הַקְּדוֹשׁ שְׁלֵנוּ, אֲשֶׁר מְזֶה נוֹלַד הַיֶּלֶד
 הַקְּדוֹשׁ אֲב"י הַנַּחַל. שֶׁהַכֹּל מִתְּפִלָּאִים, מִשְׁתָּאִים
 וּמִשְׁתוּמְמִים, עַל יֶלֶד פְּלֵא הַזֶּה, וְכֹלֵם מְקַבְּלִין
 אוֹתוֹ "בְּאַנְפִּין נְהִירִין" בְּחֻבָּה וְחֻדוּהָ רַבָּה. כִּי הוּא
 מְשַׁקֵּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִיָּמֵי אֵמֶת, הַנוֹבְעִים מִמַּעֲיָן
 הַיִּשׁוּעָה, נַחַל נוֹבֵעַ, שְׁמִמְנוֹ תִצְמַח הַגְּאֻלָּה
 הָאַחֲרוֹנָה, הַשֵּׁם יִרְפָּאֵהוּ וַיִּשְׁמְרֵהוּ מִכָּל רָע, מִכָּל
 מַחֲלָה לְאַרְךְ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים אָמֵן וְאָמֵן.

בְּרוּךְ הַטּוֹב וְהַמִּיטִיב, בְּרוּךְ רוֹפֵא חוֹלִים וּבְרוּךְ
 הַשֵּׁם אֲשֶׁר שָׁם נִפְשָׁךְ בְּחַיִּים וְלֹא נָתַן לְמוֹט
 רַגְלֶיךָ. הַשֵּׁם יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת, הוּא יוֹדֵעַ כִּמָּה וְכִמָּה
 אֲנִי מְצַטְעֵר בְּצַעֲרֶךָ, וְאֵת הַתְּפִלוֹת וְהַבְּכִיּוֹת
 מֵעַמְקַא דְּלִבָּא אֲשֶׁר אֲנִי שׁוֹפֵךְ עָלֶיךָ, לְפָנֵי הַשֵּׁם
 שְׂיַחֲוֶס וַיִּרְחַם עָלֶיךָ וְעַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלַח דְּבָרוֹ
 וַיִּרְפָּאֶךָ וַיְבַרֵּאֶךָ בְּשִׁלְמוֹת, לְחַיִּים טוֹבִים, חַיִּים
 אַרְכִּים, חַיִּים אֵמֶתִים שֶׁל אֲמוּנָה קְדוּשָׁה
 וְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, בְּכַח וּזְכוּת כָּל הַצְּדִיקִים

הָאֲמֵתִים יְחִידֵי הַדּוֹרוֹת וּבְרֵאשֵׁם הַמְּנַהִיג הָאֲמֵת
 שֶׁל דּוֹרָנוּ, דּוֹרוֹתֵינוּ וְשֶׁל כָּל הַדּוֹרוֹת הַבָּאִים, הוּא
 הוּא רַבְּנוּ הַפְּלֵא הָעֲלִיּוֹן הַנְּשֻׁב הַנּוֹרָא מְאֹד מְאֹד,
 נַחֲל-נ'וֹבֵעַ-מ'קוֹר-ח'כְּמָה, רַבֵּינוּ
 רַבִּי נ נח נחמן מאומן, עֲלָא עַל כָּל
 עֲלָאִין, וְכַח זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל.
 אֲנִי בּוֹטַח וְסוֹמֵךְ עַצְמִי עַל מִדַּת טוֹבָךְ הַגְּדוֹל,
 לְבַקֵּשׁ חֲנִינָה וּמְחִילָה, סְלִיחָה וְכִפְרָה, אוֹלֵי עֲשִׂיתִי
 אֵיזָה דְּבַר בְּשִׁגְגָה, נֶגֶד רְצוֹנְךָ, וְגִרְמַתִּי לְךָ צֶעַר אוֹ
 עֲגַמַת נֶפֶשׁ. אוֹ שִׁפְגַּמְתִּי חֶסֶד-וְשָׁלוֹם בְּלִי דַעַת בְּלִי
 כּוֹנֵה בְּכַבּוֹד אֲדוֹנֵי הַנְּשִׂיא, חֲמַדַּת לְבִי, יִמְחַל לִי עַל
 זֶה בְּלֵב שָׁלֵם.

13

כְּשֶׁהֲצַדִּיק נִתְפָּרֵס בְּעוֹלָם עַל יְדֵי זֶה נִתְחַדְּשִׁים
 נְגוּנִים בְּעוֹלָם.
 יְקִירִי, מֵר ז. שְׁזַר, בַּעַל עֵין חֲדָה, לְבַחֵן וּלְתַפֵּס מִי
 הוּא הַמֶּלֶךְ הָאֲמֵת עַל יִשְׂרָאֵל, שֵׁשׁ לוֹ כָּלִי נִפְלְאָה
 שְׁכַשְׁמִיחִים אוֹתָהּ עַל אֵיזָה מִן חֵיה וּבְהֵמָה
 שְׁבַע עוֹלָם, אֲזִי מִיָּד מִתְחַלֵּת לְנִגּוֹן הַנְּגוּן הַנִּפְלֵא
 וְהַנְּעִים מְאֹד מְאֹד, שֶׁהוּא תַעֲנוּג נִפְלֵא וְעָצוּם
 מְאֹד לְשִׁמְעַת זֹאת. שְׁכַל הַתַּעֲנוּגִים שֶׁל הָעוֹלָם כָּלָם
 כְּאִין, וְאִינָם נְחֻשְׁבִים, וּבִטְלִים לְגַמְרֵי נֶגֶד הַתַּעֲנוּג
 הַנִּפְלֵא הַזֶּה, שֶׁל הַנְּגִינָה הַזֹּאת. הַשֵּׁם יְחִיהוּ וַיּוֹרְהוּ
 הַדֶּרֶךְ הַטּוֹבָה, אֲשֶׁר יֵלֶךְ בָּהּ.

יְקִירֵי וְחֲבִיבֵי כְּנַפְשֵׁי, חֲזֵק וְאַמֵּץ. אֵל תִּתְבַּהֵל וְאַל
 תִּתְבַּלְבֵּל וְאַל תִּפְּל בְּרוּחְךָ מִשׁוּם דְּבַר שְׂבָעוֹלָם.
 יְהִי מֵה שְׂיֵהֶיָהּ. כִּי בְרוּךְ הַשֵּׁם יֵשׁ לָנוּ כְּתַפִּים
 רְחֻבִים, לְסַמֵּךְ עֲלֵיהֶם. כִּי דוֹקָא עֲכָשׁוּ, בְּזֵה
 הָעוֹלָם הַחֲשֵׁךְ הַיְתוּם, דוֹר הָעֲנִי הַזֶּה, הָאִיר הַשֵּׁם
 בְּעוֹלָם אֹר חֲדָשׁ, חֲדוּשׁ שְׂבַחֲדוּשִׁים, נוֹרָא וְנִשְׁגָב
 מְאֹד. אֹר צַח וּמְצַחֲצַח, אֹר הָאוֹרוֹת, עֵילָאָה עַל
 כָּל עֵילָאִין, שְׂעֵדִין לֹא הִיָּה מֵעוֹלָם, שְׂיִכּוֹל לְתַקּוֹ
 הַכֹּל, וְעַל כֵּן רְאוּי לָנוּ לְהִתְגּוֹלֵל בְּרַפְּשׁ וְטִיט,
 וְלִרְחֹשׁ עַל הָאָרֶץ, גַּם בֵּין נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים, עַד
 שְׁנִזְכָּה לְשָׂאב וְלִינֵק מֵאוֹרוֹ הַקְּדוּשׁ, כִּי כָּל זְמַן
 שְׂהָאָדָם מְשַׁתְּדֵל וּמְבַקֵּשׁ וּמְחַפֵּשׁ לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיק
 הָאֱמֶת, יֵשׁ לוֹ תְּקוּהָ לְעוֹלָם. אֲפֹלוּ אִם נִפְּל לְעַמְקֵי
 תְּהוֹם תַּחְתִּיּוֹת וּמִתַּחְתִּיו, עַד שְׂכַמְעַט אֵינוֹ יוֹדַע
 לְהִבְחִין בֵּין קְדֻשַׁת יִשְׂרָאֵל לְזִהְמַת עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים
 וּמִזְלוֹת. עַל יְדֵי הַצַּדִּיק שֶׁהוּא בְּחִינַת מִשָּׁה יְכוֹלִים
 הַכֹּל לְעֵלוֹת מִשְׁמַד מִמֶּשׁ, לְקְדֻשַׁת יִשְׂרָאֵל.

הַמַּעֲתִיק

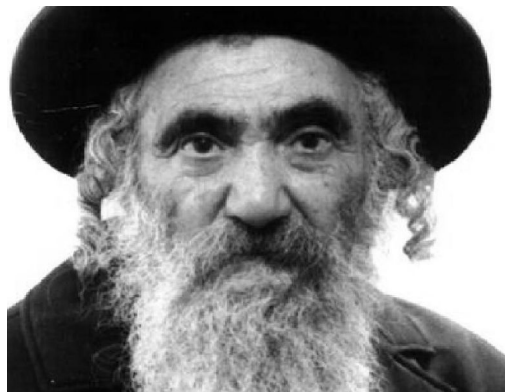

מִחֲמַד עֵינִי, מֵרַז. שָׁזַר, הַמֵּתֶאֱבֵק וּמִתִּיגַע, לְרַכֵּשׁ
 הַחַיִּים הַטּוֹבִים שֶׁל הַצַּדִּיק. הַמְעוֹרָר מִהַשְׁנָה אֶת
 כָּל בְּנֵי אָדָם, שִׁישְׁנִים אֶת יְמֵיהֶם, עַל יְדֵי מַעֲשֵׂי
 מִשְׁנִים קְדֻמוֹנִיּוֹת שֶׁכֵּל ע' פָּנִים שֶׁל תּוֹרָה נִמְשָׁכִים
 מִשָּׁם. אֲשֶׁרִי חֶלְקוֹ שֶׁזָּכָה לָזֶה. שָׁלוֹם וְחַיִּים טוֹבִים!

יֵשׁ צַדִּיק אֲמֵתִי, שֶׁזּוֹכָה לְחַיּוֹת חַיִּים טוֹבִים, שְׂאִין
 בָּהֶם שׁוֹם חֶסֶד. וְהוּא דִּיקָא נִרְאָה כְּחֶרֶשׁ, מִחֲמַת
 שְׂאִינוֹ שׁוֹמֵעַ כָּל שׁוֹם קוֹל שֶׁל זֶה הָעוֹלָם. כִּי כָּל
 הַקּוֹלוֹת שֶׁל זֶה הָעוֹלָם, כָּלֵם הֵם רַק מִן חֶסֶד וְחַיִּים,
 כִּי כָּל אֶחָד וְאֶחָד צוֹעֵק עַל חֶסֶד. וְאֶפְלוּ כָּל
 הַשְּׂמֵחוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, הוּא רַק מִחֲמַת הַחֶסֶד, שֶׁהִיא
 חֶסֶד לֹא וְנִתְמַלֵּא לֹא, וְעַל כֵּן הוּא נִקְרָא חֶרֶשׁ, כִּי
 אֶצְלוֹ אֵינוֹ עוֹלָה זֶה הָעוֹלָם כָּלֵל, שִׁישְׁמַע הַחֶסֶד
 שֶׁלָּהֶם. וְחַיִּים טוֹבִים שֶׁלֹּא הֵם, לָחֵם וּמִים. אֲבָל
 בְּהִלָּחֵם וּמִים שֶׁלֹּא, יְכוּלִים לְהַרְגִישׁ כָּל הַטְּעָמִים
 וְכָל הַרִיחוֹת וְכָל הַמַּרְאוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, וְכָל מִינֵי עֲנַג
 שֶׁבְּעוֹלָם, עַד שִׁיחִיו עַל יָדָם חַיִּים טוֹבִים בְּאֵמֶת,
 בְּלִי שׁוֹם חֶסֶד! יֵשׁ גֵּן כְּזֶה, שֶׁגְּדִלִים בּוֹ פְּרוֹת
 וְגְדוּלִים נִפְלְאִים, שִׁישׁ בָּהֶם כָּל הַטְּעָמִים וְכָל
 הַרִיחוֹת וְכָל הַמַּרְאוֹת שֶׁבְּעוֹלָם. וְהִיא כָּל הָעוֹלָם
 יְכוּלִים לְחַיּוֹת חַיִּים טוֹבִים, אֲמֵתִים עַל יְדֵי זֶה
 הַגֵּן. וְעַל הַגֵּן הַזֶּה, יֵשׁ גֵּן שֶׁקּוֹרֵין אֶגְרָאדְנִיק,

היָנוּ, צָדִיק קְדוֹשׁ וְעֲלִיוֹן כָּזֶה, שֶׁהוּא מְמַנֶּה עָלָיו
וּמְשַׁתְּדֵל תָּמִיד בְּכָל תְּקוּנַי הַגָּן. וְלִפְעָמִים בְּעוֹוֹן
הַדּוֹר, נֶאֱבָד הַגָּנְנִי, הִיָּנוּ, שֶׁנֶּעְלַם וְנִתְכַסָּה אוֹרוֹ
שֶׁל זֶה הַצָּדִיק וְאִין הָעוֹלָם זֹכִין לִידַע מִמֶּנּוּ,
שֶׁהוּא זֶה הַגָּנְנִי, שֶׁעַל יָדוֹ הָיוּ יְכוּלִים כָּל־לְחַיּוֹת
חַיִּים טוֹבִים אֲמֵתִיִּים עַל יְדֵי הַגָּן. וְהַגָּנְנִי הַזֶּה, אָף
עַל פִּי שֶׁהוֹלֵךְ וְאוֹמֵר שֶׁהוּא הַגָּנְנִי, אֲבָל הָעוֹלָם
מַחְזִיקִים אוֹתוֹ לְמִשְׁגַּע חֵס־וְשָׁלוֹם וְזוֹרְקִין אַחֲרָיו
אֲבָנִים וּמְגַרְשִׁין אוֹתוֹ, וּמִמִּילָא אֵינּוּ יְכוּלִים
לְהַשְׁתַּדֵּל בְּתְקוּנַי הַגָּן. וְעַל יְדֵי זֶה כָּל מֵה שֵׁישׁ
בְּאוֹתוֹ הַגָּן, בּוֹדָאֵי מְכַרְח לְהִיּוֹת כְּלָה וְנִפְסָד,
מֵאַחַר שֶׁאִין שָׁם הַמְּמַנֶּה, הִיָּנוּ הַגָּנְנִי, וְהִנֵּה אָף עַל
פִּי שֶׁבוֹדָאֵי יֵשׁ צָדִיקִים מְפֻלְגִים כְּאֵלוֹ, שֵׁישׁ לָהֶם
עֲשִׂירוֹת גְּדוֹל וְאוֹצְרוֹת גְּדוֹלִים בְּרוּחָנִיּוֹת, שֶׁהֵם
מִתְּפָאָרִים גַּם כֵּן שֶׁהֵם חַיִּים טוֹבִים, אָף עַל
פִּי כֵּן יְכוּלִים הַקְּלֻקּוּלִים מִפְּגָמֵי הָעוֹלָם, לְקַלְקֵל
גַּם אֶצְלָם הַטַּעַם וְהָרִיחַ וּשְׂאֵר דְּבָרִים הַנִּזְכָּרִים
לְעֵיל. וּמִכָּל שֶׁכֵּן שֶׁאִין לָהֶם כַּח לְתַקֵּן הָעוֹלָם
וְלְהַחְזִיר לָהֶם הַחַיִּים טוֹבִים, שֶׁהָיוּ יְכוּלִים לְחַיּוֹת
עַל יְדֵי הַגָּן הַקְּדוֹשׁ הַנִּזְכָּר לְעֵיל. וְעַל כֵּן
כְּשֶׁנִּתְקַלְקַל גַּם אֶצְלָם הַחַיִּים הַטוֹבִים שֶׁלָּהֶם, אֲזִי
כָּל תְּקוּנָם שֶׁעַל יְדֵי הַצָּדִיק הַגְּדוֹל בְּמַעְלָה, שֶׁהוּא
בְּחִינַת חֵרֶשׁ, שֶׁהוּא חֵי חַיִּים טוֹבִים, שֶׁאִין בָּהֶם
שׁוּם חֲסָרוֹן כָּל־ל, וְהוּא נוֹתֵן לָהֶם לְטַעַם מִהֶלְחָם
וּמִיָּם שְׁלוֹ וּמְרַגִּישִׁין בָּהֶם כָּל הַטַּעָמִים וְכוּ',

וְגַם עַל יְדֵי זֶה נִתְקַן מֵה שְׁנֵת־קִלְקַל אֲצֵלָם. וְהַצְדִּיק
 הַזֶּה יְכוּל לְתַקֵּן, גַּם הַחַיִּים טוֹבִים שֶׁל כָּל הָעוֹלָם.
 וְהוּא מוֹדִיעַ, שְׁעַקֵּר קִלְקוּל הַחַיִּים טוֹבִים שֶׁלָּהֶם,
 בְּאֵלָהֶם מִהַמְדוּת הַרְעוּת שֶׁהַכֹּנִיס הַבֵּעַל דָּבָר
 בָּהֶם. דְּהֵינּוּ, עַל יְדֵי שְׂאִין בָּהֶם אִמְת, וּמִטִּין
 דִּין, וְנוֹשְׂאִין פָּנִים וְלוֹקְחִין שׁוּחַד, עַל יְדֵי זֶה
 נִתְקַלְקַל אֲצֵלָם הַמְרָאָה, וְעַל יְדֵי נְבוּל פֶּה נִתְקַלְקַל
 אֲצֵלָם הַטֵּעַם, שְׁכָל הַטֵּעַמִּים הֵם טֵעַם נְבִלָה, וְעַל
 יְדֵי נְאוּף מִמֶּשׁ חֶסֶד-וְשָׁלוֹם נִתְקַלְקַל אֲצֵלָם הַרִיחַ,
 וּמִזְהִיר אוֹתָם מְאֹד, לְטִהַר עֲצָמָם מֵאֵלוֹ הָעֵבְרוֹת.
 וְאִז לֹא דֵי שְׁנֵת־קִלְקַל אֲצֵלָם הַטֵּעַם וְהַמְרָאָה וְהַרִיחַ,
 אֶף גַּם שְׁזוּכִין עַל יְדֵי זֶה לְמִצָּא הַגִּנְנִי שְׁנֵת־אֲבָד. וְאִז
 הַצְדִּיקִים הַנִּזְכָּרִים לְעִיל, הֵם מוֹדִים עַל הָאִמְת
 וּמוֹדִיעִים לְהָעוֹלָם, שְׁכָל הַתְקוּן שֶׁל הַצְדִּיקִים
 הַנִּזְכָּרִים לְעִיל בְּעֲצָמָם, וְכֵן הַתְקוּן שֶׁל כָּל
 הָעוֹלָם, תְּלוּי רַק בְּהַצְדִּיק הַחֲרָשׁ.

15

לְאֱהוּבֵי, הַמְשַׁלֵּיךְ וּמַגְלִיל עֲצָמוֹ בְּרֶפֶשׁ וְטִיט
בְּשִׁבִיל נִקְדַּת הָאֵמֶת, מֵר ש. ז. שָׁזַר, הַשֵּׁם עִמָּךְ,
לֹא יַעֲזֹבְךָ וְלֹא יִטְשֶׁךָ, אֶל תִּירָא וְאֶל תַּחַת.

עֲלִינוּ לְשִׁבַח וְלוֹמַר הַלֵּל שְׁלָם וְהַלֵּל הַגָּדוֹל,
שְׁדִיקָא עֲכָשׁוּ, בְּיָמֵינוּ אֵלֶּה, יֵשׁ לָנוּ רַבִּי וּמִנְהִיג
אֵמֶת קְדוֹשׁ וְנוֹרָא מְאֹד מְאֹד, שֶׁהוּא הַרְפוּאָה לְכָל
מִכּוֹתֵינוּ, יִהְיֶה אִיךְ שִׁיְהִיָּה וְעַל יָדוֹ יֵשׁ כְּבֵר תִּקְוָה
לְאַחֲרֵיתָנוּ, אֲפֹלוּ לְהַגְרוּעַ שְׁבַגְרוּעִים. כִּי כָל מֵה
שֶׁהַחוֹלָה גָּדוֹל בְּיוֹתֵר, צָרִיךְ רוּפָא גָּדוֹל בְּיוֹתֵר.
וְאֲלֵמָלָא זְכוּ הָעוֹלָם עַל כָּל פְּנִים גַּם עֲכָשׁוּ, לְהַנּוֹת
מְאוּרוֹ, כְּבֵר הָיָה הָעוֹלָם בָּא לְיַדֵּי תִקּוּנוֹ בְּשִׁלְמוֹת.
ה' יִתְבָּרַךְ שׁוֹלַח אַחֲרֵינוּ וְקוֹרָא אוֹתָנוּ בְּכָל עֵת,
וּמְרַמֵּז לָנוּ רְמִזִּים לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. וְצָרִיךְ
לְהַעֲמִיק וּלְהַגְדִּיל מַחֲשַׁבְתּוֹ בְּזֶה, לְהַבִּין רְמִיזוֹתָיו
יִתְבָּרַךְ. וּלְפַעֲמִים נִתְעוֹרֵר הָאָדָם מְאֹד
בְּהִתְעוֹרְרוֹת גָּדוֹל, לְהִתְדַבֵּק וּלְהִתְקַשֵּׁר לְהַצְדִּיק,
שָׁבוּ תְלוּי כָּל קְדֻשַׁת יְהוּדוּתוֹ. רַק שֶׁהִבְעֵל דָּבָר
מִתְגַּרָּה מְאֹד בְּזֶה, עַד שֶׁגוֹרֵם שְׁנִתְרַחַק וְנִתְגַּרֵּשׁ
הָאָדָם מִקְדֻשַׁת יְהוּדוּתוֹ לְמָקוֹם מְדַבֵּר שְׁמָמָה,
מָקוֹם מְסַכֵּן מְאֹד, וְאוֹרֵב עָלָיו לְתַפְסוֹ בְּמַצְדָּתוֹ,
וְאִזּוּ יְכוּל לַעֲשׂוֹת דְּבָר מְבֹהֵל וּמֵה שֶׁנִּרְאָה בְּאֵמֶת
לְשַׁגְעוֹן. וְאִין שׁוּם שְׁכָל אָדָם, שִׁיִּסְכִּים לָזֶה,

אִיךְ שְׂיוּכַל לְהַשִּׁיג דְּבַר זֶה, אַךְ אַף עַל פִּי כֵן מַחֲמַת
הַהֲתַעוּרָרוּת אֲמַתִּי שְׁלוֹ, הַשֵּׁם מְצַלִּיחַ בְּיָדוֹ. וְזוֹכָה
לְעֵבֶר עַל כָּל הַגְּדָרִים וְהַמְּנִיעוֹת, וּלְשַׁבֵּר אֶת כָּל־סָם,
עַד שֶׁזוֹכָה לְגַמֵּר הַדְּבָר בְּשִׁלְמוֹת. הַחֲכָמָה הַגְּדוֹלָה
שֶׁבְכָל הַחֲכָמוֹת, לְבָלִי לְהִיּוֹת חָכָם כָּל־ל. רַק לְהִיּוֹת
תָּם וַיֵּשֶׁר בְּפִשְׁטוֹת, אֲפֹלוּ מִי שֵׁשׁ לוֹ מִחַ גְּדוֹל
בְּאֲמַת, צָרִיךְ לְהַשְׁלִיךְ כָּל הַחֲכָמוֹת וְלַעֲסֹק בְּעִבּוּדָתוֹ
יִתְבָּרַךְ, בְּפִשְׁטוֹת וּבִתְמִימוֹת. וְצָרִיךְ אֲפֹלוּ לְהַתְנַהֵג
וְלַעֲשׂוֹת דְּבָרִים הַנִּרְאִין כְּשֶׁגִּעוֹן כְּדִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ
יִתְבָּרַךְ, כִּי צָרִיכִין לְהַתְגַּלְגֵּל בְּכָל מִינֵי רֶפֶשׁ וְטִיט
בְּשִׁבִיל עִבּוּדַת הַשֵּׁם וּמְצוּוֹתָיו, וְלֹא דוֹקָא בְּשִׁבִיל
מְצוּהַ מִמֶּשׁ, אֲלֵא כָּל דְּבַר שֵׁשׁ בּוֹ רְצוֹן הַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ נִקְרָא מְצוּהַ. וְצָרִיךְ לְגַלְגֵּל עֲצָמוֹ בְּכָל מִינֵי
רֶפֶשׁ וְטִיט, כְּדִי לַעֲשׂוֹת אֵיזָה רְצוֹן וְנַחַת לַה'
יִתְבָּרַךְ. וּכְשֶׁאֲהַבְתוּ חֲזָקָה כָּל כֶּךָ לַה' יִתְבָּרַךְ אֲזִי הוּא
בְּחִינַת בֶּן יֶקִיר וְחָבִיב מְאֹד לַה' יִתְבָּרַךְ. כִּי יֵשׁ
בְּחִינַת בֶּן, שֶׁהוּא מְחַפֵּשׁ בְּגִנְזֵי־אֵי דְמַלְכָּא, כְּמוֹ בֶּן.
וַיֵּשׁ בְּחִינַת עֶבֶד שְׂאִין לוֹ רַק לַעֲשׂוֹת עִבּוּדָתוֹ
שֶׁנִּתְּנוּ לוֹ, וְאֲסוּר לוֹ לְשָׂאֵל שׁוּם טַעַם וְחֻקִּירָה עַל
עִבּוּדָתוֹ. אֲבָל יֵשׁ בֶּן שֶׁהוּא אוֹהֵב כָּל כֶּךָ אֶת אָבִיו,
עַד שֶׁמַּחֲמַת הָאֲהָבָה הוּא עוֹשֶׂה מַעֲשֵׂה עֶבֶד, מֵה
שֶׁעֶבֶד פִּשׁוּט צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת. וְהוֹלֵךְ וְקוֹפֵץ בְּתוֹךְ
הַסּוּלָלוֹת הַגְּדוֹלָה, בְּתוֹךְ קִשְׁרֵי הַמְּלַחְמָה, וּמְגַלְגֵּל
עֲצָמוֹ בְּכָל מִינֵי רֶפֶשׁ וְטִיט, כְּדִי לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ
לְאָבִיו, מֵה שֶׁאֲפֹלוּ עֶבֶד פִּשׁוּט לֹא הִיָּה עוֹשֶׂה

עבודות כאלו. ואז כשֶׁאָבִיו רוֹאֶה אֶהְבֵּתוֹ הַחֲזָקָה
 כָּל כָּךְ, עַד שֶׁמִּשְׁלִיךְ עֲצָמוֹ לְעִבְדוֹת גָּמוּר בְּשִׁבִיל
 אֶהְבֵּתוֹ, אָזִי הוּא מְגַלֶּה לוֹ, גַּם מֵה שְׂאִין נִמְסָר
 אֶפְלוֹ לִבּוֹ, כִּי יֵשׁ מְקוֹמוֹת שֶׁגַּם הֵבֵן אָסוּר לְכַנֵּס
 לָשֵׁם. הֵינּוּ שְׂיִישׁ הַשָּׁגוֹת, שֶׁגַּם הֵבֵן אֵינּוּ מִשְׁיֵג
 אוֹתָם. אָבֵל עַל יְדֵי שֶׁהֵבֵן מְסַלֵּק כָּל חֲכָמָתוֹ,
 וּמִשְׁלִיךְ עֲצָמוֹ לְעִבְדוֹת, כַּנִּזְכָּר לְעֵיל, עַל יְדֵי זֶה
 אָבִיו מְרַחֵם עָלָיו וּמְגַלֶּה לוֹ, מֵה שְׂאִין נִמְסָר אֶפְלוֹ
 לִבּוֹ, וּמִנִּיחוֹ לְחִפְשׁ בְּגִנְיָזָא דְּמַלְכָּא, הַגְּנוּזִים
 וְצְפוּנִים בְּיוֹתֵר, עַד שֶׁזֹּכָה, שֶׁנִּתְגַּלֶּה לוֹ בְּחִינַת
 צְדִיק וְרַע לוֹ, רָשָׁע וְטוֹב לוֹ. וְזֹכָה לְהַעֲלוֹת
 הַמִּשְׁפָּט, שֶׁנִּפְּלָ עַד הַתְּהוֹם וּלְתַקְנוֹ. כִּי זֹכָה
 לְהַשְׁיֵג צְדִיק וְרַע לוֹ רָשָׁע וְטוֹב לוֹ. שֶׁזֶה נִרְאֶה
 כְּעוֹת הַמִּשְׁפָּט וְעִכְשָׁו כְּשֶׁזֹּכָה לְהַשְׁיֵג וּלְהֵבִין
 זֹאת, זֶה בְּחִינַת תְּקוּן הַמִּשְׁפָּט. עַל יְדֵי רַבֵּי אַמֵּת,
 עִם תְּלַמִּידִים, נַעֲשִׂין וְנִתְקַנִּין כָּל הַבְּחִינּוֹת
 הַנִּזְכָּרוֹת לְעֵיל. כְּשֶׁאָדָם הוֹלֵךְ אַחֵר שְׂכָלוֹ
 וְחֲכָמָתוֹ, יוֹכֵל לְפַל בְּטְעוּתִים וּמְכַשׁוֹלוֹת רַבִּים,
 וְלָבוֹא לְיְדֵי רָעוֹת גְּדוֹלוֹת, חֶסֶד-וְשָׁלוֹם, כַּאֲשֶׁר כָּבַר
 רַבִּים נִכְשְׁלוּ וְנִפְּלוּ מֵאֵד עַל יְדֵי חֲכָמָתָם הַרְעָה,
 וְחֲטָאוּ וְהִחֲטִיאוּ אֶת הַרְבִּים רַחֲמָנָא לִיְצַלָן, כִּי
 עֶקֶר הַיְהוּדוֹת הוּא לִילֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁיטוֹת, בְּלִי
 שׁוּם חֲכָמוֹת, וּלְבָלִי לְהַשְׁגִּיחַ כָּלֵל עַל כְּבוֹד עֲצָמוֹ
 רַק אִם יֵשׁ בָּזֶה כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲשֶׂה, וְאִם לֹא
 לָאוּ, אִזּוֹ בּוֹדָאִי, לֹא יִכָּשֵׁל לְעוֹלָם. כָּל עֶקֶר תְּקוּן

העולם תלוי בזה שיתבטלו מן העולם כל דרכי
החכמות הרעות והמשבשות, שמהם נמשכים גם
כן כל מיני כפירות ואפיקורסות, ולהתקשר באמת
אל הצדיק האמת, שיכול לתקן הכל. אפלו בכל
המקומות ובכל הענינים העוברים עלינו, אסור
ליאש עצמו, רק לחפש אחר הקדשה בכל עת.
ואפלו אם נדמה לו, שכפי מה שיודע בנפשו, נגעי
לבבו ומכאוביו, שרחוק מאד שישגיג את הקדשה,
אף על פי כן הוא יעשה את שלו ויחפש אחריה
בכל כחו. ואפלו אם נדמה לו, שגם אחר החפוש,
זה כמה וכמה שנים ולא מצא עדין, ולא השיג
עדין, שום מדרגת הקדשה כלל, אף על פי כן
יחפש עוד ועוד, עד שאם האדם חזק בזה באמת,
כל ימי חייו, השם יתברך מרחם עליו, ומסיע
ועוזר לו, למעלה מדרך הטבע ושכל אנושי
לגמרי, עד שזוכה לעבר על הכל בשלום, ולגמור
הדבר להוציא הקדשה מהקלפות.

המעתיק

16

הקב"ה העיר את רוחו והקדיש את לבבו הרחב
 וכשרונותיו הברוכים לגדל ולפרסם את שם
 הצדיק האמת היחיד בעולם העולה לעילא
 ולעילא על כל הצדיקים האמתיים המבחרים
 יחידי הדורות, שהוא מחסה ומגן לנו גם עכשו
 בתוך כל מיני חשכות והתרחקות של כל אחד
 אשר בימינו אלה באחרית הימים.
 אשריך, אחי, אשריך אלפים פעמים שפנימיות
 לבבך מבין ומרגיש האמת האמתית דאמת המאיר
 עכשו בעולם.

מרבוי עיפות נפשי מחמת התלאות המרות אשר
 סבבוני אין בי דעת ואין עמי דבורים, אך למען
 עצם נעם אהבתך החרוט בעמק לבי לא יכלתי
 להתאפק וכתבתי בכל כחי לאשר ידעתי גם
 ידעתי שמשרש בפנימיות לבבך נקדת האמונה
 הקדושה בה' יתברך ובתורתו ובהצדיק האמת
 בחיר מבחירי צדיקיא שהוא מעין כל הישועות,
 ובדבריו יכולים להתנחם ולהחיות את נפשנו בכל
 מקום ובכל זמן, ואשר במעין חכמת תורתו
 מאיר בנו אמונה אמתית דאמתית, שזאת
 האמונה היא מקור החכמה. כי על ידה באים
 להשגות אלקות ולראות עין בעין אלקותו
 ומלכותו וממשלתו. הבעל דבר אורב על האדם

תמיד על אחריתו וסופו בפרט בדורותינו אלה, ואי אפשר לדלג ולקפץ על הגיהנם שהוא זה העולם כי אם על ידי כח הצדיק האמת וספריו הקדושים המלאים בעצות עמקות, תמימות ופשוטות מאד לכל אחד ואחד, בכל מקום ובכל זמן, לקשר נפשותינו לה' יתברך כחותם על לבו. אמר רבנו זכר צדיק לברכה בזה הלשון: "אני אין לי מה לעשות בזה העולם כלל כי בשבילי איני צריך לעשות כלל, רק באתי להעולם לקרב נפשות ישראל לה' יתברך". לכן הנני פונה אליך מעמקי לבבי להעמידך על החוב הקדוש המוטל עליך לחשב מחשבות עמקות להתגבר ולהתאמץ ברצון חזק מאד להגות בספריו הקדושים בכל יום ויום ולראות אורות החדשות הנוראות שבהם, עד שיכנס הריחות טובות שבהם בלבבך לקיום ולמעשה שזה עקר דעקר התכלית.

17

על ידי תקף הנס של חנכה אנו זוכין להמשיך הארת האמת גם בחשכת לילה לבטל החלופ של העבד שנחלף בן המלך ולברר אמתת האמת, לידע מי ראוי לקרותו באמת בשם בן העבד ומי ראוי לקרותו באמת בשם בן המלך.

עקר אריכת הגלות על ידי המחלקת ושנאת חנם.
 כי המחלקת שחולקים על הצדיק האמת זאת היה
 בעכרנו יותר מכל העוונות. כי אף על פי שיש
 הרבה עוונות, בפרט עכשו כמו שמצוי בימינו אלה
 ביותר, השם יתברך יציל להבא, אף על פי כן הכל
 היה נתקן על ידי הצדיק האמת שמאיר בישראל,
 דרכים קדושים חדשים לגמרי להשיבם מדרכיהם
 הרעים ולתקנם כלם. אך הבעל דבר מתפשט לארכו
 ולרחבו להרחיק מאד מהצדיק האמת שיש לו כח
 הזה, ומשתדל בתחבולותיו למנע מלהתקרב לצדיק
 האמת שבו תלוי עקר שלמות תקון נפשו וכל
 תקנות ישראל. וכל מה שהאדם גדול במעלה יותר
 ויש בו מדרגה ובחינה גבוהה יותר, מתגבר עליו
 ביותר למונעו מלהתקרב לצדיק, כי אם היה הוא
 מתקרב מי יודע מה היה נצמח מזה טובה ותקון
 לכלל ישראל. על כן זכר היטב היטב את כל
 הטובות ונסים ונפלאות שעשה השם יתברך עמנו
 בדור הזה בעצם שפלותנו, שזכינו לאחז עצמנו
 בקשרי אהבה בהצדיק האמת אשר באש התורה
 והדעת שמגלה ברשפי אש בבחינת "הלא כה דברי
 כאש" הוא שורף ומכלה כל החוחים והקוצים
 הסובבים את השושנה העליונה, הם בחינת
 האמונות כזביות של נביאי השקר וכל הכפירות
 והקשיות והמבוכות שמכניסים הכופרים על השם
 יתברך ועל תורתו וצדיקיו האמתיים שממש עקר
 אריכת הגלות.

18

לְכָבוֹד עֶטְרַת רֵאשִׁי, אֲשֶׁר הָעִיר אֶת רוּחוֹ וְהִבְעִיר
 אֶת לְבָבוֹ לְהִבְעִיר וּלְהַדְלִיק לְבָבוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל
 הַנַּחַל נוֹבֵעַ, שָׁרֵק נַחַל זֶה יָכוֹל לְהַעֲלוֹת הַכֹּל מִכָּל
 הַיְרִידוֹת וְהַחֲשִׁכוֹת שֶׁבְּעוֹלָם וּלְתַקְנָם. הַמַּטָּה לְבוֹ
 לְשִׁמְעַ בְּקוֹל הַשֵּׁם הַקּוֹרָא אוֹתוֹ בְּקוֹל גָּדוֹל בְּכָל
 יוֹם שֶׁיְבָרַח אֶל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת שֶׁיְכוּל לְהִשְׁיבוֹ לְדָרֶךְ
 הַיְשָׁן שֶׁדָּרְכוּ בוֹ אֲבוֹתָיו הַקְּדוֹשִׁים.

צָרִיךְ כָּל אָדָם לְהֵטוֹת לְבוֹ לְשִׁמְעַ בְּקוֹל הַשֵּׁם
 הַקּוֹרָא בְּקוֹל גָּדוֹל בְּלֵב הָאָדָם בְּכָל יוֹם וְיוֹם וּבְכָל
 עֵת שֶׁיֵּשׁוּב אֵלָיו, וְעַל כָּל פָּנִים יֵהִיו לוֹ רְצוֹנוֹת
 חֲזָקִים וְכִסּוּפִים גְּדוֹלִים לֵה' יִתְבָּרַךְ שֶׁזֶה יָקָר מְאֹד.
 בְּרוּדְעַר הַרְצִיגְעַר שָׁרַעַק זִיךְ נִיט, לֹא יִתְבַּהֵל וְלֹא
 יִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם. יֵשׁ כָּבֵר עֲכָשׁוּ בְּעוֹלָם

רבי אמת כזה שִׁיכוֹל לְתַקֵּן הַכֹּל וְעַל יְדוֹ נִתְהַפֵּךְ
הַכֹּל לְטוֹבָה וְאֶפְלוּ עוֹנוֹת נִתְהַפְּךְ לְזִכִּיּוֹת וְהוּא
קוֹרָא וְצוּעֵק אֵלֵינוּ "גִּיּוּוֹאֲלֵד זֵיט אֵיידְ נִיט
מִיֵּאֵשׁ", אֵין שׁוּם יֵאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל. "גֵּאט אִיז
מִיט דִּיר בֵּיֵיא דִיר לִייעֵבִין דִּיר" (ה' אַתְךְ, עִמְךְ
אַצְלְךְ). וְהוּא יְכוֹל לְעֵלוֹת וּלְגַדֵּל אֶת הָאֲמוּנָה
הַקְּדוּשָׁה בְּעוֹלָם עַד שְׁאֶפְלוּ מִי שְׁהוּא מְלַכְלֵךְ
מְאֹד וּמְטַבֵּל בְּשַׁחַת וּמְטַבֵּעַ בִּיּוֹן מְצֵלָה וּמְלַבֵּשׁ
בְּבִגְדִים צוּאִים חֶסֶד-וְשָׁלוֹם, גַּם הוּא יְכוֹל לְנַקוֹת
עֲצָמוֹ וְלִרְחֹץ וּלְטַהֵר עֲצָמוֹ בְּמַעֲיִנוֹת עֲצוֹתָיו
וְתַקּוּנָיו הַקְּדוּשִׁים, שְׁמַטְהֵרִין וּמְנַקִּין מְכֹל
הַלְכָלוּכִים שְׁנִכְשְׁלָנוּ עַד הֵנָּה, כְּדִי שְׁיִוְכָלוּ לְבוֹא
נְקִיִּים וְטַהוֹרִים לְהִיכַל הַמֶּלֶךְ וּלְקַבֵּל רֵב טוֹב
הַצָּפוֹן, שְׁהֵם כָּל הָאוֹצְרוֹת מִתְּנַת חֲנָם אֲשֶׁר הֵכִין
לָהֶם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁרִי הַזּוֹכֶה לָהֶם.

יֵשׁ כְּבֹר עֲכָשׁוּ בְּעוֹלָם רַבִּי אֲמַת כְּזֵה שְׁיֵשׁ אֲצֵלוֹ
חֲסָדִים נְעֵלְמִים עַד אֵין קֵץ וְתַכְלִית שְׁאִינָם כָּלִים
לְעוֹלָם שְׁלֵא נִתְגַּלוּ מִימּוֹת עוֹלָם, כִּי עֲדִין לֹא עֲזַב
חֲסֵדוֹ מֵאֲתָנוּ. אֶפְלוּ כְּשֶׁהָאָדָם נִתְרַחַק מֵה' יִתְבָּרַךְ
כְּמוֹ שְׁנִתְרַחַק, צָרִיךְ אֲזִי דִיקָא לְזִכֹּר אֶת עֲצָמוֹ אֶת
כָּל הַטּוֹבוֹת הַנִּפְלְאוֹת שְׁעָשָׂה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עִמּוֹ.
אֶפְלוּ אִם עָבַר הָאָדָם מֵה שְׁעָבַר, אֶפְלוּ אִם עָבַר
עַל כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה אֲלָפִים פְּעָמִים, רַחֲמָנָא
לִיִּצְלוֹן, אֵף עַל פִּי כֵן אֵין שׁוּם יֵאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל
וְצָרִיךְ לְהִתְחִיל בְּכֹל פַּעַם מִחֲדָשׁ לְהִתְחַזֵּק,

לשוב לה' יתברך ולשמח, כי זהו עקר גדלתו
 יתברך כשהרחוקים מאד מתקרבים אליו ומודים
 בו יתברך ומתחזקים באמונה. ועקר בריאת שמים
 וארץ היו רק בשביל זה, שיתחיל האדם בכל פעם
 מראשית כאלו נולד היום וכאלו היום הוא ראשית
 התחלתו. שזה בחינת בראשית ברא אלקים וכו',
 בראשית דיקא בשביל ראשית הנזכר לעיל. וכן עד
 עתה השם יתברך מחדש בטובו בכל יום תמיד
 מעשה בראשית, הכל רק בשביל זה, בשביל
 ההתחדשות הנזכר לעיל. שכל אחד כפי מדרגתו
 יתחיל בכל יום מחדש לכנוס בעבודתו יתברך,
 והוא דיקא צריך לשמח במעט דמעט הנקדות
 טובות שיש בו עדין.

הַצַּדִּיק הָאֵמֶת גָּלָה דְּבָרִים הַמְּחִיין אֶת כָּל הַנִּפְשׁוֹת
מִקָּטָן וְעַד גָּדוֹל מֵרוֹם כָּל דְּרָגִין עַד תְּכֵלֶת מְדֻרְגָה
הַתַּחְתּוֹנָה, הֵט אֲזַנֶּיךָ וּשְׁמַע הַיֵּטֵב, פִּקַּח עֵינַי
שְׁכַלְךָ וּרְאֵה וְהִבֵּן הָאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ, הֵסֵר מִמֶּךָ
עֲקָשׁוֹת לֵב וְחֲכָמוֹת שֶׁל הַבַּל הִרְחַק מִמֶּךָ, חוֹסֵה
עַל נַפְשְׁךָ וְהִטָּה דַעְתְּךָ אֶל הָאֵמֶת הָאֵמֶתִי.
לֹא תִלְמִידוֹ הַמְּבַהֵק, מוֹרְנוֹ וְרַבֵּנוֹ רַבִּי נָתַן זְכוֹרוֹ
לְבָרְכָה אֲשֶׁר שָׁם אֶת לְבוֹ לְכַתֵּב בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֱלֹהִים,
אֲשֶׁר הִלְבַּבוֹת הוֹלְכִים וְנִתְמַעֲטִים בְּעַצְמָם הַחֲשֵׁךְ
חֲמִימוֹת וְהִתְלַהְבוֹת גָּדוֹל מְאֹד, אֲשֶׁר נִבְעַר לְבוֹ
כָּאֵשׁ בּוֹעֶרֶת בְּחֲמִימוֹת וְהִתְלַהְבוֹת גָּדוֹל לְאִין
קָץ, לְהוֹדִיעַ בְּאַהֲבָה רַבָּה וּבְשִׂמְחָה גְדוֹלָה לְכָל
יִשְׂרָאֵל מְסוּד נּוֹרְאוֹת גְּדֻלַּת הַנִּחַל נוֹבֵעַ, שִׂידְעוּ
כָּל־אֵשׁ רַק הוּא לְבַדּוֹ יָכוֹל לְהוֹצִיאֵנוּ מֵהַחֲשֵׁךְ
וְלִגְאֹל וְלִפְדוֹת אוֹתָנוּ מִכָּל הַחֲשִׁכוֹת הָעוֹבֵר
עָלֵינוּ, שֶׁהוּא סוֹף קָץ הַגְּלוֹת בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֱלֹהִים.
רַבִּים וְגְדוֹלִים מַעֲשָׂיו וּפְעָלָיו אֲשֶׁר הִכִּין בְּשִׁבְלֵינוּ
לְהַחְיֹתֵנוּ כְּהַיּוֹם הַזֶּה וּפְעָלָיו אֲשֶׁר פָּעַל וְהִכִּין לָנוּ
וְלְכָל הַדּוֹרוֹת וְהַמְצִיא לָנוּ אוֹצְרוֹת שֶׁל אֱמוּנָה
וְדַעַת לְבַל נִמוּט לְעוֹלָם, עַד אֲשֶׁר יִתְפַּלֵּא
וְיִשְׁתּוֹמֵם וְיִחַרַד כָּל מִי שֶׁרוֹאֶה הַמְּרֹאֶה הַגָּדוֹל
וְהַנּוֹרָא הַזֶּה, יִתְפַּלֵּא וְיִשְׁתּוֹמֵם יְבַהֵל וְיִחַרַד כָּל מִי
שֶׁרוֹאֶה אוֹר הַחֲדָשׁ וְהַפְּלֵא נּוֹרָא הַזֶּה עַד אִין סוֹף
וְאִין תְּכֵלֶת הַמְּחִיָּה וּמְקִיָּם אוֹתָנוּ עַל יְדֵי חֲכָמָתוֹ
בְּדוֹר הַזֶּה לְדוֹרֵי דוֹרוֹת בְּכָל דוֹר וְדוֹר.

דַּע, אָחִי, כִּי כָּל מֶה שֶׁהִיא נַעֲשֶׂה עִמָּנוּ כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ,
 וְכָל מֶה שֶׁנַּעֲשֶׂה בְּעוֹלָם, הַכֹּל מֵרִמְזוּ בְּתוֹרָתוֹ
 הַקְּדוּשָׁה וְכָל מִי שֵׁיִשִּׁים אֶת לְבוֹ לְזֶה יִשְׁתוּמֵם
 וַיִּתְפַּלֵּא. וְדַע, אָחִי, שְׁמִי שְׁחוּשָׁק בְּאֵמֶת אֶל הָאֵמֶת
 בְּיָדָי יִזְכֶּה לְהִבִּין הָאֵמֶת, אֵף עַל פִּי שֵׁישׁ לוֹ הַרְבֵּה
 קְשִׁיּוֹת וְעִקְמִימִיּוֹת. אוֹדָה הַשֵּׁם מְאֹד בְּפִי, אֲשֶׁר
 חִזְקָנוּ וְאִמְצָנוּ לְלַקֵּט סִגְלוֹת נִפְלְאוֹת וּרְפוּאוֹת
 יְקָרוֹת נִצְחִיּוֹת חַיֵּי נִפְשׁוֹת, שֶׁהִמְסַתְּכַל בָּהֶם בְּעֵין
 הָאֵמֶת יִרְאֶה בְּעֵצְמוֹ אֶת יְקָר תִּפְאָרֶת גְּדֻלָּתָם
 וְהָאֵמֶת עַד לְעֵצְמוֹ, הַשֵּׁם יִשְׁלַח לָנוּ אוֹרוֹ וְאֵמֶתוֹ
 וַיִּנְחָנוּ תָּמִיד בְּדֶרֶךְ הָאֵמֶת וַיִּטֶּה לְבָנוּ לְעִבְדוֹ כָּל יְמֵי
 חַיֵּינוּ בְּאֵמֶת לְאַהֲבָא אֶת הַשְּׁלוֹם וְהָאֵמֶת.

20

לְכָבוֹד נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל מִחֲמַד עֵינֵי הַשׁוֹכֵן בְּלִבִּי תָּמִיד,
 מִרְ שְׁנִיאֹר זִלְמָן שָׁזַר בֶּן שָׂרָה, הַנּוֹתֵן אֶת נִפְשׁוֹ
 וּמַחוֹ וְלָבוּ לְדֶרֶךְ בְּנִתִיבֵי הַחֲכָמָה וְהַמְדַּע שֶׁל הַחֲכָם
 הָאֵמֶת נֶחַל נוֹבֵעַ, שֶׁגָּלָה חֲכָמָה חֲדָשָׁה עֵילָאָה
 דְּעֵילָאָה עַל כָּל עֵילָאִין לְהָאִיר עֵינֵי יִשְׂרָאֵל לְרֵאוֹת
 הַפְּתֻחִים אֵיךְ לְצִאת מִן הַחֲשֶׁךְ וְהַשְּׁקָר וּמִשְׁטָף מִימֵי
 הַמַּבּוּל שֶׁל כְּפִירָה, וְאִמוּנָה שֶׁל שְׁטוּת וְטְעוּת וְשׂוּא
 וְשָׁקָר וְהֶבֶל שְׁבֵהֶבֶל שֶׁל נְבִיאֵי הַשְּׁקָר, עֲזִי פָּנִים
 כְּכִלְבִּים, הַמְּחַרְיָבִים וּמְאַבְדִּים אֶת הָעוֹלָם.

בְּעָבוֹר זֶה חָפֵץ בּוֹ הַשֵּׁם וְסִבֵּב סְבוֹת רַבּוֹת
 וּפְלָאוֹת גְּדוֹלוֹת עַד שְׁנַתְבַּסֵּס וְנַתְבַּסֵּס הַחֲבוּר
 וְהַיְחוּד הַקְּדוֹשׁ שְׁלָנוּ אֲשֶׁר מִזֶּה נוֹלַד לָנוּ יֶלֶד פֶּלֶא
 "אָבִי הַנִּחַל" שֶׁהַכֹּל מִתְּפִלָּאִים מִשְׁתָּאִים
 וּמִשְׁתּוֹמְמִים עָלָיו וּמִקְבָּלִים אוֹתוֹ בְּאַהֲבָה וּבְחֶבֶה
 וְחֻדוֹה רַבָּה כִּי הוּא מִשְׁקָה אֶת יִשְׂרָאֵל מִימֵי אֱמֶת
 הַיּוֹצֵאִים מִהַנִּחַל נוֹבֵעַ שְׁמֵהֶם תִּצְמַח הַגְּאֻלָּה.
 בְּרוּךְ הַטּוֹב וְהַמֵּיטִיב בְּרוּךְ הַגּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים
 לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, אֲנַחְנוּ חֲיִבִים לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לָהּ
 עַל כָּל הַטּוֹב אֲשֶׁר גָּמַל עִמָּךְ וְעַם כָּל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
 שָׁם נִפְשָׁךְ בְּחַיִּים וְלֹא נָתַן לָמוּט רַגְלֶיךָ. הַשֵּׁם יוֹדֵעַ
 תְּעִלּוֹמוֹת לֵב. הוּא יוֹדֵעַ כַּמָּה וְכַמָּה אֲנִי מִצְטָעֵר
 בְּצַעֲרֶךָ, וְאֵת הַתְּפִלוֹת וְהַבְּכִיּוֹת אֲשֶׁר אֲנִי שׁוֹפֵךְ
 עָלֶיךָ לִפְנֵי בַּעַל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת שְׁיַחֲוֶס וַיִּרְחַם
 עָלֶיךָ וְעַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּרְפָּאֵךְ
 וַיְבָרִיאֵךְ בְּשִׁלְמוֹת לְחַיִּים טוֹבִים אַרְכִּים, חַיִּים
 אֱמֶתִיִּים שֶׁל אֲמוּנָה וְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּכַח וּזְכוּת
 כָּל הַצְּדִיקִים וּבְרָאשֵׁם הַמְּנַהִיג הָאֱמֶת שְׁבִדוֹר הַזֶּה
 וְכָל הַדּוֹרוֹת הַבָּאִים הוּא רַבֵּנוּ הַנּוֹרָא הַפֶּלֶא
 הָעֲלִיּוֹן עַל כָּל עֵילָאִין נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה רַבֵּנוּ
 רַבִּי נַח נַחמ נַחמָן מֵאוּמָן.
 ה' יִכְתֹּב וַיַּחֲתֵם אוֹתְךָ בְּשָׁנָה טוֹבָה וּמִתּוֹקָה
 וַיַּחֲבֶרְךָ וַיִּקְשְׁרֶךָ וַיַּיְחַדְךָ בְּהַנִּחַל נוֹבֵעַ לְחַיִּים טוֹבִים
 אַרְכִּים בְּרִיאִים וְרַעֲנָנִים אָמֵן וְאָמֵן.

21

דַּע, אָחִי, כִּי גַעְגּוּעֶיךָ וְכִסּוּפֶיךָ הֶעֱצוּמִים אֶל הָאֵמֶת
 גָּרְמוּ לְךָ לְהִתְחַבֵּר בְּחִבּוּרָא חֲדָא בְּגוּפָא וְנִשְׁמָתָא
 עִם הַנִּחְל נּוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, וְאַחַר כֵּן בַּעֲבוּר זֶה,
 וְרַק בַּעֲבוּר זֶה זְכִיתָ לְהִיּוֹת נָשִׂיא עַל יִשְׂרָאֵל.
 וּבְזָכוֹתוֹ הַנּוֹרָא הַגָּנוּז וְסִתּוּם מְכַל הָעוֹלָמוֹת שֶׁל
 הַנִּחְל נּוֹבֵעַ, רַבְּנוּ נַח נְחֵמ נְחֵמָן מְאוּמָן, עָשָׂה
 הַשֵּׁם עִמָּנוּ נְסִים נִפְלְאִים וְנוֹרָאִים לְעֵינֵי הָעַמִּים
 וְנִתְגַּדַּל וְנִתְקַדַּשׁ שֵׁם הַשֵּׁם בְּעוֹלָם. וְעַכְשָׁו אֶתָּה
 עוֹמֵד לְנִסֵּעַ לְאַרְצוֹת הַבְּרִית לְהַפְגִּישׁ עִם הַנְּשִׂיא כו'
 עֲלֵה וּפְרַח וּרְכַב וְהִצַּלְח. יְהִיֵּה הַשֵּׁם עִמָּךְ וַיָּאֵר עֲלֶיךָ
 הַחַן וְהִיפִי שֶׁל הַצַּדִּיק הַנִּחְל נּוֹבֵעַ, וַיִּתֵּן בְּפִיךָ דְבוּרֵי
 חַן וַיַּעֲשׂוּ רַשָּׁם בְּלֵב לְקַבְּלָם וְתִזְכֶּה לְפַעַל בְּשִׁלְמוֹת
 טוֹבֵת עִמָּנוּ וְאַרְצָנוּ כְּרָצוֹנְךָ כִּי זֶהוּ עֵקֶר נְסִיעֶתְךָ
 וְה' יְבָרֶךְ צֵאתְךָ וּבּוֹאֶךָ בְּחַיִּים וְשְׁלוֹם וְחֶסֶד וְרַחֲמִים
 גְּדוֹלִים.

22

התם אֶפְלוּ בְּעֵת דְּחֻקוֹ וְשִׁפְלוּתוֹ הָיָה מְלֵא שְׂמֵחָה
וְחֻדוֹה תְּמִיד, וְהָיָה מְסַתְּפֵק בְּמָה שֶׁהָיָה לוֹ וְלֹא
הָיָה חֶסֶר לוֹ כְּלוּם לְעוֹלָם, וּלְבִסוּף זָכָה עַל יְדֵי
תְּמִימוּתוֹ וְצַדִּיקוֹ לְעֵלוֹת בְּמַעֲלוֹת גְּדוּלוֹת וְרָמוֹת
מְאֹד עַד שֶׁעָשָׂא הַמֶּלֶךְ מִיְּנִי־סִטְעָר עַל כָּל
הַמִּיְּנִי־סִטְעָרִין, וְגַם נַעֲשֶׂה חֲכָם גְּדוֹל וּמְחַכֵּם
מְאֹד. וְאַף עַל פִּי כֵן גַּם אִזְּ לֹא עֲזַב דְּרָכֵי
הַתְּמִימוּת שְׁלוֹ, אֲבָל אֶצֶל הַחֲכָם הָיָה כָּל זֶה
לְהַפְּךְ. כָּל עֵקֶר תְּקוּן הָעוֹלָם תְּלוּי שִׁיתְּבַטְלוּ כָּל
דְּרָכֵי הַחֲכָמוֹת הַרְעוּת וְהַמְּשַׁבְּשׁוֹת שְׂמֵחָה
נִמְשָׁכִים כָּל מִיְּנֵי כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, וְלִהְיוֹת קָשׁוּר
בְּאַמֶּת אֶל הַצְּדִיק הָאֱמֶת, שֶׁעֵקֶר שְׁלֵמוֹת קִדְשׁוֹת
הַיְּהוּדוֹת תְּלוּי בְּזֶה. אֲסוּר לִיָּאֵשׁ עֲצָמוֹ. רַק לְחַפְּשׁ
אַחַר הַפְּלִטִין הָאֱמֶת הַקְּדוּשָׁה בְּכָל עֵת, וְאַפְלוּ אִם
נִדְּמָה לוֹ שֶׁכָּפִי מָה שֶׁיּוֹדֵעַ בְּנִפְשׁוֹ נִגְעֵי לְבָבוֹ
וּמְכַאוּבָיו, רְחוּק מְאֹד שִׁישִׁיג אֶת הַקְּדוּשָׁה, אֵף עַל
פִּי כֵן יַעֲשֶׂה אֶת שְׁלוֹ, וְיַחֲפֹשׂ אַחֲרֶיהָ בְּכָל כַּחוֹ,
וְאַפְלוּ אִם נִדְּמָה לוֹ שֶׁגַּם אַחַר הַחֲפוּשׁ זֶה כְּמָה
וְכְּמָה שְׁנַיִם, לֹא מְצָא עֵדִין וְלֹא הִשִּׁיג עֵדִין
מִדְּרַגַּת הַקְּדוּשָׁה כָּלֵל, אֵף עַל פִּי כֵן יַחֲפֹשׂ עוֹד וְלֹא
יִיעֵף וְלֹא יִגַּע לְעוֹלָם וְלֹא יִתְּבַלְּבֵל מִשׁוּם דְּבָר, עַד
שֶׁאִם הָאָדָם חֲזַק בְּזֶה הָאֱמֶת כָּל יְמֵי חַיָּו, וְאִינוּ
שָׁב לְאַחֹר וְאִינוּ זֶז מִמְּקוֹמוֹ בְּשׁוּם אִפְּוֹן,

הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְרַחֵם עָלָיו וְעוֹזֵר לוֹ לַעֲבֹר עַל הַכֹּל
בְּשָׁלוֹם, וְלִהְיוֹצִיא הַקְּדוּשָׁה מֵהַקְּלָפוֹת וְלִגְמֹר הַדָּבָר
בְּשָׁלְמוֹת.

23

צָרִיךְ לְהִתְגַּבֵּר בְּכֹל הַכּוֹחוֹת לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת
וְלִהְיוֹת אֵךְ שְׂמִיחַ תָּמִיד בְּמָה שְׂזָכָה לַיָּדַע קֶצֶת מְאוֹר
הָאוֹרוֹת הַגָּנוּז וְנִעְלָם כָּל כֶּךָ מִכָּל הָעוֹלָם, וְהוּא
רְפוּאָה לְכֹל מִינֵי חוֹלָאוֹת כִּי כָּל מִינֵי חוֹלָאוֹת בָּאִין
מֵעֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוֹרָה.

נ נח נחמ נחמן מאומן. יְהִי הַשֵּׁם עִמָּנוּ שְׂנֹזְכָה
מֵעַתָּה לִהְיוֹת מְחַפְּשִׁים, לְהִתְאַחֵז וְלִהְתְּאַחֵד יַחַד
בְּאֵמֶת בְּאַהֲבָה כָּל חַיֵּינוּ, וְלַעֲד וְלִנְצַח לְהַכְנִיס
בְּלִבָּנוּ תּוֹרָתוֹ שֶׁל הַנִּחַל נוֹבֵעַ, שְׂזָה כָּל עֵקֶר תְּקוּנָתָנוּ
נְחַמְתָּנוּ וְתִקּוּן נַפְשָׁנוּ וְתִקּוּן כָּל הָעוֹלָם.

בְּרוּךְ הַטוֹב וְהַמְיֻטֵיב, בְּרוּךְ רוֹפֵא חוֹלִים, אוֹדָה
 הַשֵּׁם בְּכָל לֵב. אֲנַחְנוּ חַיִּיבִים לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לַה'
 עַל כָּל הַטוֹב אֲשֶׁר גָּמַל עִמָּךְ וְעַם כָּל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
 שָׂם נַפְשְׁךָ בַּחַיִּים וְלֹא נָתַן לְמוֹט רַגְלֶיךָ.
 כִּי הַשֵּׁם יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת, הוּא יוֹדֵעַ כַּמָּה וְכַמָּה אָנִי
 מַצְטַעֵר בְּצַעֲרֶךָ וְאֶת הַתְּפִלוֹת וְהַבְּכִיּוֹת אֲשֶׁר אָנִי
 שׁוֹפֵךְ עָלֶיךָ לִפְנֵי בַּעַל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת שְׂיַחֲסֵם
 וַיִּרְחַם עָלֶיךָ וְעַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּרְפָּאֵךְ
 וַיְבָרִיאֲךָ בְּשִׁלּוּמוֹת לְחַיִּים טוֹבִים וְאַרְכֵי־חַיִּים
 אֲמֵתִיִּים שֶׁל אֱמוּנָה וַתְּשׁוּבָה בְּלֵב שָׁלֵם בְּכַח
 וְזָכוֹת כָּל הַקְּדוּשִׁים יְחִידֵי הַדּוֹרוֹת וַיְבָרֵא שֵׁם
 הַמְּנַהֵיג הָאֱמֶת שֶׁל דּוֹרוֹתֵינוּ וְכָל דּוֹרוֹת הַבָּאִים
 הוּא רַבֵּינוּ הַפֶּלֶא עֲלִיוֹן הַנּוֹרָא מְאֹד נַחַל נוֹבֵעַ
 מְקוֹר חֲכָמָה רַבֵּינוּ נְנַח נַחְמָ נַחְמָן מְאוּמָן.

24

אָף עַל פִּי שְׁהַמִּים רַבִּים אֲדִירִים מְשַׁבְּרֵי יָם,
מִתְגַּבְּרִים עַל כָּל אָדָם כָּל כֶּךָ כָּל כֶּךָ בְּחִינַת: "כָּל
מְשַׁבְּרֵיךָ וְגַלְיֵיךָ עָלַי עֲבְרוּ", אָף עַל פִּי כֵן מִכֶּלֶם אֲדִיר
בְּמָרוֹם הַשָּׁם וְלַעוֹלָם יָדוֹ עַל הָעֲלִיוֹנָה וְהוּא יִגְמֹר
הַכֹּל כְּרָצוֹנוֹ וַיָּבִיא הַכֹּל אֶל הַתְּכֵלִית הַטּוֹב הָאֲמִתִּי
וְהַנִּצְחִי. כִּי כָּבֹד הַקָּדִים וְנָתַן לְיִשְׂרָאֵל קִדְשָׁת אֹר
הַצְּדִיק שֶׁעַל יָדוֹ יִתְגַּלֶּה אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ לְעֵין כָּל
וַיִּתְקַן הַכֹּל תְּמִיד, אֲפֹלוּ בְּדוֹרוֹת הָאֲחֵרוֹנִים הָאֵלֶּה
שֶׁגִּבְרָה הַהִסְתָּרָה שֶׁבְּתוֹךְ הַסְּתָרָה עַד אֵין קֵץ, אָף
עַל פִּי כֵן עֵקֶר הַתְּקוּן עַל יְדֵי הַצְּדִיק הַגָּדוֹל שֶׁיִּכּוֹל
לְעוֹרֵר הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שְׁבִי־שְׂרָאֵל, אֲפֹלוּ בְּהַגְרוּעִים
הַמְּלֵאִים עֲבֵרוֹת, גַּם בָּהֶם מְחַפֵּשׁ הַצְּדִיק וּמוֹצֵא
בָּהֶם נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת עַד שֶׁמִּכְנִיס בָּהֶם שְׂגֵם הֵם
יִשְׁמְחוּ נַפְשׁוֹתֵיהֶם, וְעַל יְדֵי זֶה הוּא מוֹצֵא אוֹתָם
מֵעֲבֵרוֹת וּמִפְּגָמִים וּמִחֲזִיר אוֹתָם בְּתִשׁוּבָה.
הַצְּדִיק מְעוֹרֵר רַחֲמֵי הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁיִּסְתַּכֵּל רַק עַל
הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שְׁבִי־שְׂרָאֵל וְלֹא יִסְתַּכֵּל עַל הָרַע
שֶׁלָּנוּ כָּלֵל עַד שֶׁיִּכְנֹס בְּלַבְנוֹ רַחֲמֵיו הָעֲצוּמִים, עַד
שֶׁיְהִי נִמְשָׁךְ שְׂמֵחָה עָלֵינוּ שֶׁעַל יְדֵי זֶה עֵקֶר תְּקוּן
הַתִּשׁוּבָה.

25

קִלְפַת הַמֶּן עֵמֶלְק אֹרֵב לַעֲקֹר אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי
 מִשְׁנֵי עוֹלָמוֹת חֶסֶד-וְשָׁלוֹם חֶסֶד-וְשָׁלוֹם, וְכֹל
 מַלְחַמָּתוֹ שֶׁל עֵמֶלְק יִמַּח שְׁמוֹ שֶׁהוּא מַנִּיחַ עֲצָמוֹ
 לְאֲרֹכּוֹ וּלְרַחְבּוֹ בְּהַתְגַּבְרוֹת גְּדוֹל וּבַתְחַבּוּלוֹת
 עֲצוּמוֹת לְהַרְבּוֹת מַחְלֶקֶת עַל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת
 הַגָּבוֹר כֹּחַ מְאֹד עַל יְדֵי שְׂמִכְנִיס בְּלֵב קִשְׁיוֹת
 הַרְבֵּה עָלָיו, עַד שֶׁעַל יְדֵי זֶה נִתְרַחֲקִין מִמֶּנּוּ וְזֶה
 גְּרוּעַ מִן הַכֹּל. צְרִיכִים לְהַמְשִׁיךְ מֵהַצַּדִּיק חֲכָמָה
 וְהַתְּבוּנָנוֹת גְּדוֹל עַד שִׁיזְכֶּה לְשֹׂאֵר עַל עֲמִדוֹ תָּמִיד
 כָּל יְמֵי חַיָּו וְלֹא יִנִּיחַ לְהַפִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְעוֹלָם
 יִהְיֶה אֵיךְ שִׁיְהִי, כִּי אֵף עַל פִּי שֶׁהֶעֱקַר הוּא
 תְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת גָּמוֹר, אֵף עַל פִּי כֵן זֶה
 הַתְּמִימוֹת הָאֵמֶתִי אֵי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל כִּי אִם עַל יְדֵי
 שִׁישְׁקָד הַרְבֵּה הַרְבֵּה עַל דְּלִתֵי הַבַּיִת מְדַרְשׁ שֶׁל
 הַצַּדִּיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא חָכֵם וְנָבוֹן גְּדוֹל.

26

אֲשֶׁר חָם לְבוֹ בְּקִרְבוֹ וּבֹעֵר וְלוֹהֵט לְהִתְקַשֵּׁר
וּלְהִתְדַבֵּק בְּהִצְדִּיק, שְׂיֵשׁ לוֹ כַּח לְקִרְבֵּי כָּל הָעוֹלָם
לֵה' יִתְבָּרַךְ. כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי קִרְבוֹ לְהִצְדִּיק, כֵּן
מִקְבֵּל עַל עֲצָמוֹ הָאֶרֶץ זֹאת שְׁלֵא יִפֹּל וְלֹא יִתְרַחֵק
לְעוֹלָם, אֲפֹלוֹ אִם יַעֲבֹר עָלָיו מָה. כָּל זְמַן שֶׁמִּקְרֵב
עֲצָמוֹ לְהִצְדִּיק, אֲזִי הִצְדִּיק אוֹחֵז בְּיָדוֹ וּמוֹדִיעוֹ בְּכָל
פַּעַם כִּי עֵדִין הַשֵּׁם אֶתוֹ וְאֶצְלוֹ וְכוּ' וּמְקִיץ וּמְעוֹרֵר
אוֹתוֹ בְּכָל פַּעַם שְׁלֵא יִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם אִפֶּן בְּעוֹלָם
בְּבַחֲיִנַת: "הִקִּיצוּ וּרְנְנוּ שׁוֹכְנֵי עִפְרָיִם" וְכוּ'. עֵתָה
בְּגִלוּת, בַּחֲשֵׁךְ הַמֵּר הַזֶּה כָּל תְּקוּתָנוֹ וְכָל גְּאֻלְתָּנוֹ
וּפְדוּת נַפְשָׁנוֹ שְׁאֲנוּ מְקוּיִם וְעוֹסְקִים לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ
בְּכָל יוֹם הַכֹּל הוּא בְּכַח הִצְדִּיק הָאֵמֶת הַזֶּה שֶׁהוּא
בְּחִינַת מֹשֶׁה מְשִׁיחַ וְהוּא גַם עֵתָה בְּגִלוּתָנוֹ עִמָּנוּ

בְּכָל דּוֹר וְדוֹר מֵאִיר בְּנוּ כִּי עֵדִין הַשֵּׁם עִמָּנוּ, עִם
 כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּפִרְטוּת אֵיךְ שֶׁהוּא. אֲבָל אָסוּר
 לְכַנּוֹס בְּהַקְשִׁיּוֹת וְתִירוּצִים, בְּפִרְט כָּל אֶחָד וְאֶחָד
 בְּתַחֲלַת הַתְּקַרְבוֹת וְכוּ'. וְכָל זְמַן שֶׁהוּא אֶצְלוֹ
 בְּחִינַת הַתְּחִלָּה כִּי אַחַר שְׁחִזוֹר וְקִלְקַל כְּפִי מֵהַ
 שְׂיֹדֵעַ בְּנִפְשׁוֹ עַל כֵּן בּוֹדָאֵי הוּא צָרִיךְ עִתָּה לְחִזּוֹר
 וּלְהַתְּחִיל מִחֻדָּשׁ וְכוּ' כַּמְבָאָר בְּדַבְּרֵינוּ הַרְבֵּה
 בְּזֶה. עַל כֵּן כְּפִי מִדְּרַגְתּוֹ הַשְּׁפֵלָה בּוֹדָאֵי אֵי אֶפְשָׁר
 לוֹ לֵידַע כָּל זֶה רַק שְׁמֵאִירִין לוֹ בְּאִפְּן שְׂיֹכֵל
 לְהַתְּחִיזֵק בְּאִמוּנָה כִּי עֵדִין הַשֵּׁם אֶתּוֹ. אֲבָל חֲלִילָה
 שְׂיִכְנַס בְּקְשִׁיּוֹת וְתִירוּצִים שֶׁהֵם לְפִי בְּחִינַתּוֹ
 לְמַעַלָּה מֵהַזְּמַן שֶׁאֵין הַזְּמַן מִסְפִּיק לְבָאֵר הַקְשִׁיּוֹת
 וְהַתִּירוּצִים שֵׁשׁ שָׁם.

27

רַב בְּנֵי הָאָדָם שְׂאִינָם גְּבוּרֵי כַח כְּרָאוּי קָשָׁה לָהֶם
 מְאֹד לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה, כִּי מֵאַחַר שְׁכֹבֵר הַתְּגָבֵר
 עֲלֵיהֶם יִצְרָם וְלֹא הַתְּגָבֵרוּ לְכַבֵּשׁ אוֹתוֹ עַל כֵּן
 מֵאַחַר שְׁכֹבֵר נִלְכְּדוּ בְּמָה שְׁנִלְכְּדוּ בּוֹדָאֵי קָשָׁה
 לָהֶם לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה, וּבְפִרְט, שֵׁשׁ שְׂיִרְדוּ וְנִפְלוּ
 וְנִתְרַחְקוּ מְאֹד עַד שֶׁלָּבָם בְּבְחִינַת "לְבִי סָחַרְחַר",
 שֶׁהַקְּלָפָה שְׁנִדְבַק בָּהֶם בְּעוֹנוֹתֵיהֶם מְעַקְמַת
 וּמְסַבֶּבֶת הַלֵּב בְּעִקְוֵמִים וְסִבּוּבִים וּבְלִבּוּלִים הַרְבֵּה

"עס פאר דרייט דאס הארץ". על כן עצתם ותקונם
 לבלות ימיו לדרש ולבקש ולחפש אחר הרבי
 האמתי וחבר אמתי שיורהו וילמדהו מכל מקום
 שהוא דרכים ועצות אמתיים, עצות עמקות איך
 להתקרב לה' יתברך מכל מקום שהוא, מכל
 מקומות המטנפים שנפלו. ועקר דרך התשובה,
 שאף על פי שנפלו למקומות המטנפים ששם
 נעלם כבודו מאד אף על פי כן יחפשו ויבקשו את
 השם יתברך תמיד וישאלו וידרשו בכל עת "איה
 מקום כבודו" וכו' בבחינת "ובקשתם משם את
 השם אלקיך ומצאת" וכו', ובקשתם משם, משם
 דיקא מכל מקום שירד ונפל לשם אפלו לבחינת
 מקומות המטנפים משם דיקא צריכין לבקש בכל
 לבבו ובכל נפשו את השם יתברך, ועל ידי זה
 בודאי סוף כל סוף יזכו למצא אותו יתברך,
 ותתהפך הירידה הגדולה לעליה בבחינת ירידה
 תכלית העליה. צריך להשתדל לילך ולבוא על
 ראש השנה אל הקבוץ הקדוש של כשרים ויראים
 אמתיים המקשרים אל הצדיק הגדול האמתי
 שהוא בחינת משה, שבו תלוי הגאולה האחרונה,
 שיש כח בקולו לעורר ולהחזיר את כל העולם
 למוטב בתשובה.

28

כְּבֵר הוֹדִיעַ הַצְדִּיק שְׂאִין שׁוּם יְאוּשׁ בַּעוֹלָם, כִּי
 הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְלֵא רַחֲמִים וְחַפֵּץ בַּתְּשׁוּבָתוֹן שֶׁל כָּל
 הָרְשָׁעִים תָּמִיד וְהוּא חוֹשֵׁב מַחֲשָׁבוֹת לְבַל יִדַּח
 מִמֶּנּוּ נִדָּח, וְעַל כֵּן כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפִי מַעֲשָׂיו
 עִכְשָׁו, שְׁעֲשֵׂה וְיִרְדּוּ וְנִתְעָה לְמָקוֹם שִׁירְד, אֲזִי
 הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְצַמְצֵם עֲצָמוֹ וּמְרַמֵּז לוֹ רְמָזִים כְּפִי
 הָרְאוּי לוֹ עִכְשָׁו בְּמָקוֹמוֹ וְשַׁעֲתוֹ. וּמִי שְׂאִין לוֹ
 שֶׁכֵּל לְהַעֲמִיק בְּזֶה בְּדַעְתּוֹ צָרִיךְ עַל כָּל פְּנִים
 לְהֶאֱמִין בְּזֶה בְּאֶמוּנָה שְׁלֵמָה, וְאֲזִי יוֹכֵל לְזַכֵּר אֶת
 הַשֵּׁם בְּכָל יוֹם דִּיקָא וְלֹא לְדַחוֹת מִיּוֹם לְחֻבְרוֹ
 חֶסֶד-וְשָׁלוֹם בְּכָל מָקוֹם וּבְכָל זְמַן וּבְכָל הַמַּדְרָגוֹת
 שְׁבַעֲוֹלָם לְמַעְלָה אוֹ לְמַטָּה חֶסֶד-וְשָׁלוֹם,

כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְצַמֵּץ עֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם בְּכָל מְקוֹם
 וּמְרַמֵּז רְמָזִים וְכוּ'. צָרִיכִין לְשָׁמֵר אֶת הַזְּכוּרֹן בְּכָל
 יוֹם דִּיקָא וְלֹא לְדַחוּת מִיּוֹם לַחֲבֵרוֹ חֶסֶד-וְשְׁלוֹם, כִּי
 זֶה עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הַזְּכוּרֹן, לְהַזְכִּיר עֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם
 דִּיקָא בְּעֵלְמָא דְאֲתִי (עוֹלָם הַבָּא), כִּי בְּכָל יוֹם יֵשׁ בּוֹ
 רְמָזִים מִיּוֹחֲדִים לְהִתְקַרֵּב לְעִבּוּדְתוֹ הַמְּלַבְּשִׁים
 בְּמַחֲשָׁבָה דְבוּר וּמַעֲשֵׂה שְׂבָאוֹתוֹ הַיּוֹם דִּיקָא,
 וְצָרִיכִין בְּכָל יוֹם מְחַדָּשׁ, וְאִין יוֹם דּוֹמָה לַחֲבֵרוֹ,
 וּבְכָל יוֹם יֵצְרוּ שֶׁל אָדָם מִתְּחַדָּשׁ עָלָיו אֲבָל מִדָּה
 טוֹבָה מְרַבָּה, כִּי "חֲסֵדֵי הַשֵּׁם כִּי לֹא תִמְנוּ" וְכוּ',
 וְהֵם מִתְּחַדָּשִׁים בְּכָל בִּקְרָה, וְעַל יְדֵי זֶה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
 לֹא יַעֲזָבֵנוּ בִּידּוֹ, עַל כֵּן צָרִיכִין בְּכָל יוֹם מְחַדָּשׁ
 לְהִתְחַזֵּק וּלְקוּוֹת וּלְחַכּוֹת לֵה' יִתְבָּרַךְ שִׁיעֲזָרוּ
 וַיּוֹשִׁיעוּ מִחַדָּשׁ מִמֶּשׁ בְּכָל עֲנִינֵי הַתְּלָאוֹת
 וְהַמְּצוּקוֹת וְהַבְּלָבוּלִים וְהַמְּנִיעוֹת וְכוּ' הָעוֹבְרִין עַל
 כָּל הָאָדָם וְנִדְמָה לוֹ בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת, שְׁעֵת כְּזֶה
 לֹא עֵבֵר עָלָיו, וְלִפְעָמִים הוּא אֲמַת קָצַת אֲבָל אִין
 לוֹ דַּעַת לְהַבִּין שֶׁהַחֲסֵדִים הַמְּתַחַדָּשִׁים עִתָּהּ הֵם
 מְרַבִּים יוֹתֵר, "אִם אֲמַרְתִּי מָטָה רַגְלִי" וְכוּ'.

בְּנֵי יִקְרִי.

עֵקֶר הַתְּקוּן שְׁזוֹכִין בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הוּא עַל יְדֵי
 שְׂמִצְטֹרְפִין אֶל הַקְּבוּץ שֶׁל הַצְּדִיק הָאֵמֶת הַנּוֹפֵלָא,
 שֶׁהוּא עֵקֶר הָרוּעָה הָאֵמֶתִי, שְׁבוּ כְּלוּלִים כָּל
 הָרוּעִים הָאֵמֶתִים שֶׁהָיוּ בְּכָל הַדּוֹרוֹת, שְׁעוֹסֵק
 תָּמִיד לְקַבֵּץ אֶת יִשְׂרָאֵל כְּרוּעָה עֲדָרוּ וְהוּא רַחֲמָן
 אֵמֶתִי שְׂמִקְבֵּץ אֶת נְדָחֵי יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם הַרְשָׁעִים
 גְּמוּרִים הַרְחוּקִים מְאֹד מְאֹד מֵה' יִתְבָּרַךְ, לְהַשִּׁיבָם
 אֶל הַקְּדוּשָׁה. וּמֵאִיר בְּלֵב כָּל אֶחָד בְּכָל מְקוֹם
 שֶׁהוּא, שִׁיתְחַזֵּק אִיךְ שֶׁהוּא לָשׁוּב מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת
 רָעִים שְׁרוּצִים לְדַחוּתוֹ לְשֵׁם, וּלְהַצִּילוֹ מֵעוֹנוֹנוֹת,
 וּלְהַכְנִיס בּוֹ קִיּוֹם הַתּוֹרָה כָּל יְמֵי חַיָּו, בְּכָל מֵה
 שִׁיעֵבֵר עָלָיו שֶׁזֶהוּ עֵקֶר הַרְחַמְנוּת עַל יִשְׂרָאֵל.
 אַחֵי חֲבִיבֵי, יִקְרִי, אֶהוּבֵי, לְבִי וּבְשָׂרִי, אֵל תִּשְׁמַע
 לְשׁוֹם דְּחִיָּה שְׁבַעוּלָם שְׁרוּצִים לְהַפְרִידֵךְ מִהַקְּבוּץ
 הַקְּדוּשׁ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, רַק תְּחַזֵּק יָדְךָ בֵּה' וְתַעֲמֵד
 עַל רַגְלֶיךָ בְּכָל עֵז וְתֵאחַז עֲצָמְךָ בְּכָל כֹּחְךָ וְתִשְׁלִיךְ
 נַפְשְׁךָ מִנֶּגֶד בְּהַקְּבוּץ הַקְּדוּשׁ שֶׁל הַצְּדִיק הָאֵמֶת
 וְהַעֲקֵר בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי כָּל חַיִּיךָ תִּלְוִי בְּזֶה וְעַל
 יְדֵי זֶה לֹא תִּמּוּט לְעוֹלָם, יָבוֹא עִת שִׁיתְגַּלֶּה וַיֵּאִיר
 אֹר הַדַּעַת הָאֵמֶתִי שֶׁל הַצְּדִיק הָאֵמֶת גַּם בְּכָל

הגויים והעמים, ויקהלו ויתקבצו כלם אל הצדיק
האמת לשמע דבר השם ואז כלם ידעו את השם
ויקראו כלם בשם ה'. מי שרוצה לקרב רשעים
ומרחקים ביותר לה' יתברך יש עליו סכנות גדולות
מאד בלי שעור, וצריך לזה כמה תחבולות בלי
שעור עד שיזכה לפעל פעלתו בשלמות.

30

האוחז עצמו בקשרי אהבה בהצדיק הממשיך עלינו
חסדים חדשים שלא נתגלו עדין מעולם, שעל ידו
נתבטל החשך והשקר שהוא זהמת העבד, ותחזור
המלוכה למקומה. על ידו נתגלה האמת בעולם.
אחי, חביבי, זכר היטב את כל הטובות
והנפלאות שעשה השם יתברך עמנו בדור הזה
וזכינו להפנות בעצם שפלותנו (שגם אנחנו זכינו
להפנות) עם הנפשות האוחזים עצמם

בַּצְדִּיק הָאֱמֶת, שֶׁעַל יָדוֹ נִתְבַטֵּל הַשָּׁקֶר שֶׁל הַחֲלוּף
 וְתַחֲזֹר הַמְּלוּכָה לְמִקּוֹמָהּ בְּחִינַת "וְהִיְתָה לָּהּ"
 הַמְּלוּכָה". הַשּׁוֹאֵף וְחוֹתֵר לְשׁוֹט וְלִפְרֹחַ בְּמִימֵי
 הַדַּעַת הַחַיִּים הַחֲדָשִׁים לְגַמְרֵי הַנִּפְלְאִים וְנוֹרָאִים
 מְאֹד הַמְּהַפְּכִין וּמַעְלִין מְחוּל לְקֹדֶשׁ מְטַמֵּא לְטָהוֹר.
 הַשּׁוֹאֵף וְחוֹתֵר לְשׁוֹט וְלִפְרֹחַ בְּמִימֵי הַדַּעַת
 הַנִּפְלְאִים וְנוֹרָאִים מְאֹד הַמְּהַפְּכִים וּמַעְלִים מְחוּל
 לְקֹדֶשׁ מְטַמֵּא לְטָהוֹר.

כָּל עֵקֶר יְצִיאַת מִצְרַיִם וּמִתֵּן תּוֹרָה וְכָל הָאוֹתוֹת
 וְהַמוֹפְתִים הַנּוֹרָאִים אֲשֶׁר עָשָׂה הַשֵּׁם יְתַבְּרַךְ עִם
 אֲבוֹתֵינוּ וְעַמָּנוּ מִיּוֹם יְצִיאַת מִצְרַיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה
 בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, הַכֹּל בְּשִׁבִיל לְפָרֶסֶם אֱלֹקוֹתוֹ יְתַבְּרַךְ,
 לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדֵעַ שֶׁהוּא הַשְּׁלִיט, הוּא הַיּוֹצֵר,
 הוּא הַבוֹרֵא יְתַבְּרַךְ וַיִּתְעַלֶּה שְׁמוֹ לְנִצַּח נְצָחִים, כְּדֵי
 שְׁנִזְכֶּה לְאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֱמֶת בְּהַצְדִּיק הָאֱמֶת
 שֶׁהוּא עֵקֶרן שֶׁל כָּל הַצְדִּיקֵי אֱמֶת.

דַע, אָחִי, כִּי בְּאֵמֶת עַל פִּי חֲכָמוֹת בּוֹדְאֵי אֵי אֶפְשָׁר
לְהַשִּׁיג הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְלִידַע מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, כִּי
יֻכַל לְתַעוֹת בְּחֲכָמְתוֹ מְאֹד כְּמוֹ שֶׁתַּעוּ וְנִבְּוֹכוּ
הַמְּחַקְרִים וְהַפִּילוֹסוֹפִים עַד שֶׁבָּאוּ לְאַפִּיקוֹרְסוֹת
גָּמוּר עַל יְדֵי טְעוֹת חֲכָמָתָם הַנִּבְּוֹכָה, וְעַל כֵּן הָעֵקֶר
הִיא הָאֱמוּנָה, לְצַמְצֵם אֶת הַמַּחֲלָבָלִי לְהַתְּגָאוֹת
לְהִיּוֹת אִישׁ חָכֵם בְּעֵינָיו, שִׁירְצָה לְהַשִּׁיג יוֹתֵר
מִשְׁכָּלוֹ, רַק יְצַמְצֵם מֵחוֹ וַיִּשְׁפִּיל עֲצָמוֹ כְּאִזּוֹב
וְתוֹלַעַת, וַיִּסְמַךְ עֲצָמוֹ עַל אֱמוּנָה, כִּי הָאֱמוּנָה הִיא
הַפֶּתַח וְהַשַּׁעַר לְכִנּוּס עַל יְדֵהָ בְּהַשְׁגַּת אֱלֹקוֹתָיו.
הַכְּשָׁרִים אֲמֵתִיִּים שֶׁבִּדּוֹר הַמְּקַרְבִּים לְצַדִּיק הָאֵמֶת
וְהוֹלְכִים בְּדַרְכָּיו, הֵם שְׁפִלִּים וְקִטְנִים וְנִבְּזִים בְּעֵינָיו
עֲצָמָם כְּתוֹלַעַת מִמֶּשׁ, בְּבַחֲיִנַת "וְאֲנֹכִי תוֹלַעַת וְלֹא
אִישׁ חֲרַפְתָּ אָדָם וּבְזוּי עִם כָּל רוֹאֵי יִלְעִיגוּ לִי" וְכוּ'.
וְאִף עַל פִּי כֵן הֵם עֲזִים וְחֲזָקִים בְּדַעְתָּם מְאֹד מְאֹד
כְּעֵמוּד בְּרָזֶל וְכַחוּמַת נְחֹשֶׁת כְּנֶגֶד הָעֲזִי פָּנִים
הַשְּׁקֵרָנִים הַחוֹלְקִים עַל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת וְאֲנָשָׁיו
בְּגֵאוּת וּבּוֹז וְרוֹצִים לְמַנַּע מִלְּהִתְקַרֵּב אֶל הָאֵמֶת,
לְבָלִי לְשִׁמְעַת לָהֶם כָּלֵל לְשׁוֹם בְּלִבּוֹל וְלִיצְנוּת שְׁלָהֶם,
וְלְבָלִי לְהַתְּבַיֵּשׁ מֵהֶם כָּלֵל. וּמִי שֶׁפּוֹגֵם בְּעֲזוֹת
דְּקֻדְשָׁה הֵינּוּ שְׂאִינּוֹ עַז כְּנֶמֶר נֶגֶד הַחוֹלְקִים
הַמְּלַעֲיָגִים שֶׁעֵקֶר הַתְּקִיפוֹת שְׁלָהֶם הוּא עַל יְדֵי
עֲזוֹת וְשִׁקָּר, עַל יְדֵי זֶה אֵינּוּ זוֹכֵה לְהִתְקַרֵּב

לְמַנְהִיג הָאֵמֶת וְאִינוּ זֹכָה לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ הַשְּׂגוֹת
 אֶלְקוֹת וְלַהֲעֵבִיר אֶת חֲמַתְךָ מֵהֶם, כִּי נִפְגְּמָה
 הָאֱמוּנָה אֲצִלוּ עַד שֶׁבָא לְיַדִּי כְּפִירָה גְמוּרָה חֶסֶד-
 וְשָׁלוֹם הַשָּׁם יִשְׁמֹר.

32

לְכָבוֹד חֲמִדַּת לְבִי, הַמְצִינִי בְּגִדְלַת יְקָרַת נַפְשׁוֹ
 הָאֲצִילָה שֶׁנִּחְצְבָה מִמְּקוֹר קִדְשׁ, מִגְדוּלֵי יִשְׂרָאֵל,
 עֲמוּדֵי הַתּוֹרָה זֵכֶר צְדִיקִים לְבִרְכָה. הַמְטָה לְבוֹ
 לְשִׁמְעַ בְּקוֹל הַשָּׁם הַקּוֹרָא אוֹתוֹ בְּקוֹל גְּדוֹל בְּכָל
 יוֹם וּבְכָל עֵת שֶׁיִּזְרֹז עֲצָמוֹ לְבָרַח אֶל הַצְּדִיק
 הָאֵמֶת שֶׁיִּכּוֹל לְתַקְּנוֹ בְּשִׁלְמוֹת וְלַהֲשִׁיבוֹ לְדֶרֶךְ
 הַיֵּשֶׁן שֶׁדָּרְכוּ בוֹ אֲבוֹתָיו הַקְּדוֹשִׁים, זֵכֶר צְדִיקִים
 לְבִרְכָה. סִימָן טוֹב וּמְזֵל טוֹב לְבִרְכָה וְחַיִּים וְשָׁלוֹם
 אִין קַץ וּלְכָל אֲשֶׁר לָךְ.

כְּשֶׁאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בָּא לוֹ כְּבוֹד חֲדָשׁ, אֲזִי צָרִיךְ
 יְגִיעָה גְּדוּלָה וּמְלַחְמָה גְּדוּלָה לְהִתְאַזֵּר בְּעֵז וּגְבוּרָה
 כְּגִבּוֹר חֲזַק וְאִמִּיץ, לְבַטֵּל כְּבוֹדוֹ כְּאִין וּכְאִפְסֵי נֶגֶד
 כְּבוֹד הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ וְלֹא יִשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַמְּלָכוֹת
 וְהַכְּבוֹד לְצָרְכוֹ וְלַהֲנַאת עֲצָמוֹ וְלֹא יִקַּח לְעֲצָמוֹ

כָּל מִן הַכְּבוֹד, שֶׁלֹּא יִהְיֶה הַכְּבוֹד אֲצִלוֹ כְּעֶבֶד
 לְמַלְאוֹת תְּאוֹתוֹ חֶסֶד וְשְׁלוֹם, רַק לְהַעֲלוֹת הַכְּבוֹד
 שֵׁישׁ לוֹ לַהֲשִׁים יְתַבְּרֵךְ שֶׁהוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד וְלְהַצְדִּיק
 הָאֵמֶת, כְּדֵי שֶׁעַל יְדֵי זֶה הַכְּבוֹד וְהַמְּלָכוֹת שֵׁישׁ לוֹ
 יִתְגַּדֵּל וְיִתְעַלֶּה כְּבוֹד הַשֵּׁם יְתַבְּרֵךְ וְכְבוֹד הַצְּדִיק
 הַמְּנַהִיג הָאֵמֶתִי שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל לְדוֹרוֹת עוֹלָם, הַנִּחַל
 נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, שֶׁמִּקְרֵב כָּל הָעוֹלָם לַהֲשִׁים
 יְתַבְּרֵךְ אֲפִלוֹ הַרְחוּקִים בְּיוֹתֵר בְּתַכְלִית הַרְחוּקָה, כִּי
 אִירוּ מֵאִיר מְקַצֶּה וְעַד קַצֶּה בְּלִי גְבוּל כָּלֵל, כִּי בְּכָל
 מְקוֹם אֲפִלוֹ בְּאוֹר הַטָּמָא מְאֹד מֵאִיר הָאֵמֶת שֶׁלוֹ
 לְצֵאת מִשָּׁם, שֶׁעַל יְדֵי זֶה נִתְיַקֵּר וְנִתְעַלֶּה כְּבוֹד
 הַשֵּׁם יְתַבְּרֵךְ בְּשִׁלְמוֹת בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.
 שׁוֹשׁ אֲשִׁישׁ בִּישׁוּעַת הַשֵּׁם וְחֲסָדָיו הָעֲצוּמִים
 שְׂזָכִיתָ לְצִמְחַ לְטוֹבָה בְּגֹן הַחַיִּים הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא
 שֶׁל הַצְּדִיק הָאֵמֶת, אִיר הַחֲדָשׁ הַגָּנוּז וְצָפוּן וְנֶעְלָם
 מְאֹד שֶׁהוּא עֶקֶר הַחַיִּים, שֶׁגְּלָה חֲדָשׁוֹת נִפְלְאוֹת
 וְנוֹרָאוֹת, נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת, פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת עַד אֵין
 חֶקֶר, שֶׁעֲדִין לֹא נִתְגַּלוּ מֵעוֹלָם, כְּדֵי לְחַיּוֹתֵנוּ כְּהִיּוֹם
 הַזֶּה גַּם בְּתַכְלִית תַּכְלִית הַחֲשֵׁךְ הַגָּמוּר אֲשֶׁר
 בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֵלֶּה בְּסוֹף הַגְּלוּת הָאַחֲרוֹן הַמֵּר הַזֶּה,
 שֵׁישְׂרָאֵל תּוֹעִים עֲכָשׁוּ מְאֹד אַחֲרֵי הַהֶבֶל שֶׁל כָּל
 הַנְּסוּגִים אַחֲרָם מֵהַשֵּׁם יְתַבְּרֵךְ וְתוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה עַל
 יְדֵי זֶה מַתְּכִיר הַכְּפִירוֹת וְאֲמוּנוֹת כְּזָבוֹת. אַחִי, אַחִי,
 לְבִי וּבְשָׂרִי, עֲתָה עֲתָה הַגִּיעַ הָעֵת שֶׁתַּחֲזִיק לְבָד
 הַחֶם וְתַעֲמִיק מִחֲשַׁבְתֶּךָ לַחֲשֹׁב וְלַחֲשֹׁק

בַּהֲשִׁתוֹקְקוֹת נִמְרָץ לְהוֹצִיא לַפְעַל רְצוֹנְךָ וְכוֹסְפֶךָ
 הַחֲזֵק לְרַחֵם עַל יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמָנוֹת הָאֱמֶתִי לְהַפִּיץ
 מַעֲיִנוֹת הַצְּדִיק בְּכָל הָעוֹלָם, וְלְהוֹדִיעַ וּלְפַרְסֵם בְּכָל
 הָעוֹלָמוֹת גְּדֹל עֲצָם כַּח שֵׁם הַצְּדִיק הָאֱמֶת
 שֶׁנִּמְצָא עִכְשָׁו בְּעוֹלָם, שֶׁעוֹסֵק לְהַחֲזִיר כָּל הָעוֹלָם
 לְמוֹטֵב וּלְהַמְשִׁיךְ שְׁלוֹם נִפְלָא אִפְלוּ עִם אֲמוֹת
 הָעוֹלָם, שֶׁעַל יְדֵי רַבּוּי הַשְּׁלוֹם יִתְהַפְּכוּ כָּלֵם
 לְאַמוֹנֵת יִשְׂרָאֵל וְיִכְנִיעוּ עֲצָמָם אֵלֵינוּ וְיִשְׁלְטוּ
 הַיְהוּדִים בָּהֶם מִרְצוֹנָם. מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יִמְשִׁיךְ וַיִּגְלֶה
 קִדְשֵׁת הַדַּעַת שֶׁל הַצְּדִיק הָאֱמֶת בְּהַתְּגַלּוֹת נִפְלָא
 וּבִשְׁכַל נִפְלָא וְאֱמֶת בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה
 יֵלְכוּ כָּלֵם בְּדַרְכֵי הַתְּשׁוּבָה וְיִשׁוּבוּ לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ
 וַיִּמְלֵא כָּל הָאָרֶץ דָּעָה וְכוּ'. הוֹצֵא לַפְעַל תְּשׁוּקַת
 לְבַב הַטּוֹב הַבוֹעֵר כְּאֵשׁ עַד לֵב הַשָּׁמַיִם לְרַחֵם עַל
 יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמָנוֹת הָאֱמֶתִי (לְהַפִּיץ מַעֲיִנוֹת הַצְּדִיק
 בְּכָל הָעוֹלָם), וְלְהוֹדִיעַ וּלְפַרְסֵם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת
 שֶׁנִּמְצָא עִכְשָׁו בְּדוֹרוֹתֵינוּ (בִּיְמֵינוּ אֵלֶּה) צְדִיק
 אֱמֶת, חֲכָם אֱמֶת נוֹרָא נִשְׁגָּב וְנִפְלָא כְּזֶה שֵׁישׁ לוֹ
 כַּח לְהַחֲזִיר כָּל הָעוֹלָם לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁגְּלֶה
 מַעֲיִנוֹת שֶׁל עֲצוֹת וְתַקּוּנִים וְחֻסְדִּים נֶעְלָמִים
 נֶעְלָמִים עַד אֵין קֵץ וְתַכְלִית שֶׁעֲדִין לֹא נִתְגַּלוּ
 מִיְמוֹת עוֹלָם, שֶׁמְטַהְרִים וּמְנַקִּים מִכָּל הַלְּכוּכִים
 מִכָּל הַזְּהָמוֹת וְהַטּוּמְאוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, כְּדִי שִׁיּוּכְלוּ כָּל
 הָעוֹלָם לָבוֹא נְקִיִּים וְטְהוֹרִים לְהִיכַל הַמֶּלֶךְ וּלְקַבֵּל
 הָאוֹצְרוֹת מִתְּנַת חָנָם אֲשֶׁר הֵכִין לָהֶם הַמֶּלֶךְ,
 אֲשֶׁרִי הַזּוֹכֶה לָהֶם. יִשְׂרָאֵל דַּב אֹדְעֶסֶר.

סיפור החיים

אני זוכר כשהייתי ילד. אני נולדתי בבית עני, לא היה להם מה לאכול, לא לחגים ולא לשבת. לא היה לנו בשר, שבת בלי בשר. והיה דגים, זה מה שאנחנו אכלנו. השם יתברך חנן אותי ונתן לי נפש כזה, שמיום שבאתי על דעתי, שהייתי עוד ילד קטן, היה לבי בוער מאד לעבודת השם, לזכות ליראת שמיים ואמונה, ושזכה בכל.

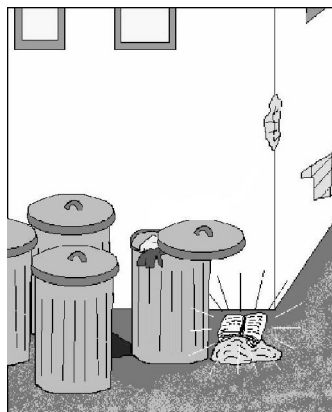

עיקר ההשתוקקות שלי ורצוני היה לנקות את עצמי מהבלי, מתאוות עולם הזה, רק לעבוד השם. הרצונות שלי, ולבי היה בוער רק לעבודת השם, ולא לעסוק בעבודה, באיזה מלאכה או עבודה. הייתי ירא שמיים וקצתי בחיי, אז חיפשתי אנשי יראי השם, אנשי אמת, בין החסידים שאני נתגדלתי בניהם.

אף על פי שאני הייתי שייך לחסידות קרלין, אבל אני חשבתי אולי אמצא באיזה מקום אחר. ואני חיפשתי מקום בשביל להדריך אותי, להאיר בי יראת שמיים ואמונה. היה זקן ותלמיד-חכם וירא-שמיים ובעל-מקובל, והוא היה איש זקן מאוד, ואני הייתי עוסק איתו גם כן שיקרב אותי להשם יתברך, והוא הטה אוזן לכל הדיבורים שלי. סיפרתי לו כל הכאבים שלי, כל מה שעובר עלי, והוא רצה לעזור לי, הוא דיבר איתי מאמונה. בוודאי היה לי טובה, אבל שיקח לי מאיתי, שיאיר עלי אור כזה שאני הייתי צריך, לא היה לו. על כל פנים היה לי כמה מדריכים, מנהיגים, שהם למדו איתי עד שנעשיתי בר מצוה. אחרי הבר מצוה אני חיפשתי מסירות נפש, וסיפרתי לפני כמה אנשים כל עוונותי, כל מה שעבר עלי, בשביל שרציתי לצאת מהבוץ ורציתי להשתנות, אז חשבתי אז אני אגלה את המחלה, אז יידעו יותר לעזור לי. על כל פנים עבר עלי מה שעבר עוד ועוד, עד שנעשיתי בן שבע עשרה שנה. ואז התחיל השם יתברך לעשות עימי ניסים ונפלאות. ראיתי השגחה של השם יתברך שהוא מרחם עלי ועוזר בכל פעם.

השם יתברך ריחם עלי וסיבב סיבות שאזכה להתקרב לרבינו הקדוש. השם יתברך הוא יודע את הלב, הוא יודע מחשבה מהלב. הוא ראה שאני מפקיר את עצמי ומנבל עצמי לפני בני אדם. השם יתברך ראה את לבי, והוא רצה לעשות איתי חסד להתקרב לרבינו. ואיך? אני לא יודע אפילו שיש ברסלב בעולם, איך אני אתקרב לרבינו? אז השם יתברך סיבב סיבה. יום אחד מצאתי ספר בלי כריכה, בלי התחלה, בלי סוף, בפח אשפה.

אז שלא יהיה לביזיון, לקחתי את הספר מהפח אשפה על מנת לזרוק אותו לגניזה. טרם שזרקתי את הספר, ראיתי ששם הספר "השתפכות הנפש". זה עשה עלי רושם, אולי זה טוב בשבילי. התחלתי לקרוא בו, וראיתי שזה חסד מהשם יתברך, שזכיתי למצוא זה הספר, כי כל דיבור היה בשבילי. הלכתי להתבודד עם הספר, והתפללתי כמו שכתוב שם בשם רבינו איך להתבודד ואיך להתפלל, והלכתי בשדות. אף אחד לא ידע, כמו גניבה, אני גנבתי עצמי בשדות, והיה לי התבודדות וקראתי בהספר וקיימתי מה שכתוב שם, וראיתי פעם הראשון בחיי, שהכח של הספר הזה, שהכח של ההתבודדות, זה הורג כל המשחיתים, כל המזיקים, כל מיני מחלוקות, כל מיני מעשים, כל מיני תאוות. ראיתי עין בעין, שאחרי ההתבודדות, כשחזרתי לישיבה, הייתי כמו אדם חדש. וראיתי ניסים ונפלאות חדשות, אשר מיום שבאתי על דעתי לא ראיתי פלאות כאלה. אני קראתי בתוך הספר, ואני לא ידעתי ממי זה, מי הבעל המחבר של הספר, כי היה בלי הקדמה, בלי התחלה, בלי סוף. ואני שמרתי את הספר, סגרתיו אותו בתוך הארגז שלי. פעם אחת אני קראתי בספר בחדר שלי ובא אלי

חבר וראה שאני קורא בהתעוררות גדול בתוך הספר,
אז הוא ראה שזה "השתפכות הנפש", והוא ידע שזה
מספרי ברסלב, אז אמר לי: "בזה הספר אתה קורא!?"
אז נדהמתי מאוד ונכנסתי בכעס גדול ואמרתי לו: "זה
הספר קודש קודשים, מה אתה אומר?", אז הוא אמר
לי: "בהמה, אתה לא יודע כלום מה שיש בעולם, זה
מספרי ברסלב, אסור לקרוא בהם! הרב וכל
האדמו"רים וכל העולם מתנגדים על זה ואומרים
שאסור לקרוא בספרי ברסלב". אני שמעתי הפעם
הראשון בחיי, שיש ברסלב בעולם, ושאסור לקרוא
בתוך הספרים. אז הוא התגבר עלי ולקח ממני את
הספר בכח, ונשארתי בלי הספר.

אבל שמעתי שיש חסידות בעולם ששמה "ברסלב".
 המשכתי להתבודד, והתפללתי להשם יתברך שירחם
 עלי כמו שהתחיל לעזור לי, ומצאתי את זה הספר,
 שיזמין לי ספרי ברסלב וחסידים ברסלב. השם יתברך
 קיבל תפילתי ושלח לי לטבריה את רבי ישראל קרדונר.

כשראיתי את רבי ישראל קרדונר, הצורה שלו, אז
 חשבתי זה האיש הוא צדיק נסתר ואצלו אני אמצא
 מה שאני מחפש, אמונה ויראת שמיים. הרגשתי
 שהוא יודע את מחשבתי ורצוני, שאני רוצה שיהיה
 לי קשר איתו. ראיתי שזה השגחה מהשם יתברך

למעלה מן הטבע, שיהיה לי קשר עם הצדיק הקדוש הזה. אני לא ידעתי שהוא ברסלבר, אני ידעתי רק שהוא צדיק נסתר. אז אמרתי לו בלחש, בסוד, באוזן: "רבי ישראל, תדעו שאתם באתם לטבריה בשבילי, אני כך וכך, אני רוצה מאוד לעבוד השם באמת, ויש עלי מלחמות קשות, ואני מחפש בכל ימי חיי מקום שידריכו אותי ויאירו בי אור השם, שאזכה לעבוד השם באמת. אז אתם באתם לטבריה בשבילי, ואני מבקש אתכם שלא תעזבו אותי!", ואני ראיתי שהוא נרגש מאוד.

ראיתי בעיני את רבי ישראל, ראיתי מה זה ברסלב!
ראיתי את התפילה שלו, והעבודה שלו, והשבת
שלו, הדיבורים הקדושים שלו, הרצונות שלו,

מה שהוא סבל בשבילי. הוא בא לטבריה ומצא את ישראל בער, אז הוא כבר שכח שיש לו משפחה בצפת, ושיש מירון, הכל השליך, הכל. רק ישראל בער!..נעשה רעש בטבריה שהלילה הזה נעשה ישראל בער ברסלבר. עמד עלי מחלוקת, מלחמה גדולה, והאבא והאמא וקרובי המשפחה, וכל הישיבה וכולם. אני באתי מהישיבה, אז אמר לי האבא: "אני שמעתי כולם מהישיבה, באו ואמרו שאתה נעשית ברסלבר. תדע בני, רחם עלי, אני לא רוצה שתהיה ברסלבר, אני רוצה שתהיה איזה חסיד שאתה רוצה, אבל רק לא ברסלב!". אז אני אמרתי לו: "אבא, אתה מכיר אותי, אני מקיים כיבוד אב. בזה - אני לא אשמע לך!" כבר שמונים שנה שנתקרבותי לרבי ישראל קרדונר. כולם היו מתנגדים כאלה. ואני ברוך השם קיבלתי כל הכדורים, כל הביזיונות וכל הצרות באהבה ובגבורה גדולה, וכולם נתבטלו מזה. אני ורבי ישראל, היינו שניים, שני ברסלבים. לא היה בכל ארץ ישראל. היינו בסכנה אני ורבי ישראל קרדונר, וברוך השם, השם יתברך הציל אותנו מהגויים, מהיהודים, ונשארנו בחיים. אוי וי, החרפות רעב, זה אי אפשר לתאר, אני סבלתי רעב, רעב למות, ולא היה מי שירחם, יתן לי איזה פרוטה.

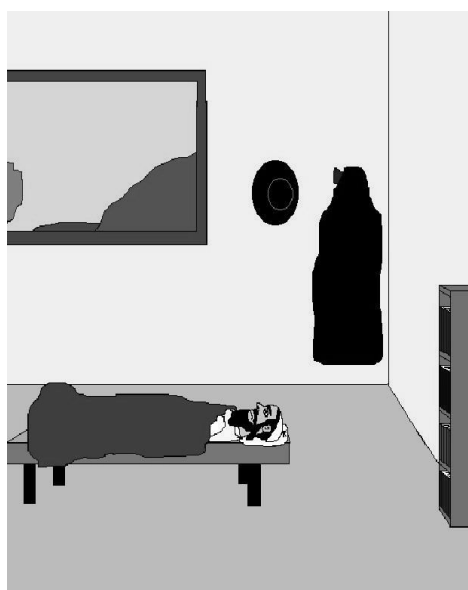
לא נתנו לי חתיכת לחם לאכול, בשביל שאני לומד ספרי ברסלב. עשרה ילדים קטנים, ולא היה לי, והילדים מבקשים: "אבא, לחם, לחם, לחם", ולא היה לי לתת להם. בסכנה גדולה היינו כולם, אינני יודע איך נשארנו בחיים. ילד אחד הוא מת מרעב, הוא נעשה נפוח ככה והוא מת. ילד הראשון שלי, נפטר מרעב. מי יכול לשער? מי יכול לספר? אני הייתי שפל, למטה מן הארץ, וסבלתי מה שסבלתי, מה שאי אפשר לדבר ולספר. כל הילדים זרקו עלי קליפות ואבנים.

ביזיון גדול, כן, וקיבלתי הכל. אני ורבי ישראל קרדונר, בכל יום ויום היה ניסים אחרים, אנחנו היינו חיים בניסים, לא בדרך הטבע. הוא לחם איתי, חותני, הוא רצה להרוג אותי ואת רבי ישראל קרדונר, שלא נהיה ברסלב. אוי ווי, אוי ווי, כמה שאני אספר עוד לא כטיפה מן הים מה שהיה, אינו דומה ראיה לשמיעה. בזה אני רואה שהעיקר הוא המסירות נפש בשביל השם יתברך, בשביל התורה. חכמה זה גם כן טוב, אבל עיקר היסוד ועיקר היהדות, עיקר התורה, היא המסירות נפש, הרצון החזק. היה שני ברסלבים: רבי ישראל קרדונר וישראל בער... כולם היו מצחקים, מתלוצצים. צחקו מאיתנו, אבל אנחנו בליבנו צחקנו מהם טוב.

הפתק

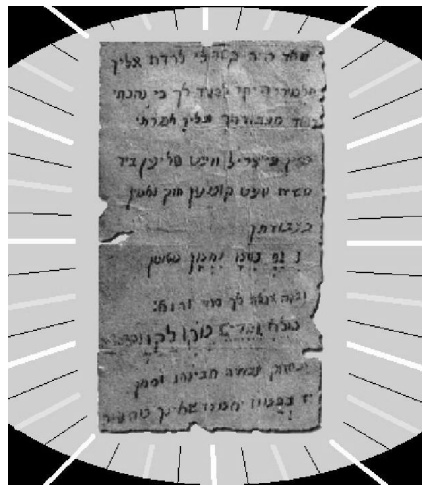
שנתיים וחצי אחרי שנפטר רבי ישראל קרדונר מצאתי את זה, בתרפ"ב (1922). זה היה שבעה עשר בתמוז, וביום שבעה עשר בתמוז שהוא תענית חמור, נפלתי ונכשלתי. היה נדמה לי שאני לא מרגיש טוב ואני מוכרח לבטל את התענית. על כל פנים, אני מתבייש לספר הכל, ואני... נכשלתי, ירידה, ירדתי ירידה גדולה ואכלתי בבוקר. זה היה מעיק עלי, והיה לי צער גדול ונפלתי לעצבות כזה, מזה שלא עשיתי תענית. הבעל דבר גבר עלי בבוקר - "אתה חלש מאוד, אתה צריך לאכול!". אני שמעתי לו, לא רציתי, אבל אכלתי. אז לא רציתי לחיות ונפלתי לעצבות כזה שלא יכולתי לדבר ולהתראות לפני אנשים. אני הלכתי לישיבה ושכבתי בבית הכנסת בישיבה כמו מת. בישיבה הייתי ביום ראשון, ובבית הייתי ביום שישי, זה שישה ימים. לא מדבר, ולא אוכל, כמו מת.

מי שנכנס לבית הכנסת וראה את ישראל בער שוכב בעצבות כזה, שהיה פחד - "זה לא ישראל בער שהיה, זה ישראל בער משוגע, וככה הוא הסוף של כל הברסלבים, שסוף כל סוף הם נעשים משוגע". אז היה לי התבודדות, והתפללתי להשם יתברך: "רבוננו של עולם, ראה המצב שלי. אמת, אכלתי ועשיתי מה שעשיתי, אבל אני רוצה תשובה. תרפא אותי ותוציא אותי מהמצב הזה, מהעצבות הזו, כי אני גורם לחילול השם לברסלב". נכנס לי מחשבה תקיפה, כמו מי שנכנס בראש שלי, במוח שלי, ואומר לי: "תכנס לחדר שלך ותפתח את ארון הספרים ותיתן ידך על איזה ספר ותוציא אותו ותפתח אותו, ושמה תמצא רפואה לנפשך".

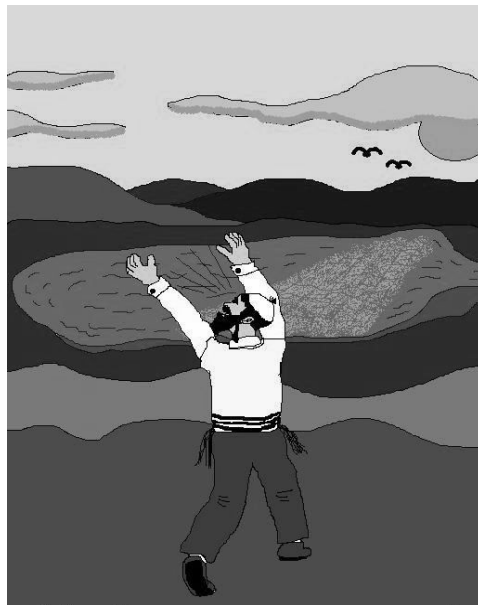

אז עשיתי כמו שאמרו לי, ונתתי ידי על איזה ספר
והוצאתי אותו ופתחתי אותו, והיה שמה הפתק הזה.

ראיתי שיש שורות כתובות. התחלתי לקרוא וראיתי
מה שכתוב, וכמו שהייתי מקודם בעצבות כזה,
קיבלתי שמחה מזה הפתק, שמחה שלא מעולם הזה.
התחלתי לרקוד בחדר שלי. בישיבה אמרו: "הו,
המשוגע נעשה שמח, הוא מרקד". אז כולם נכנסו
לחדר שלי וראו דבר כזה, אני מרקד. הם הוציאו
אותי מהחדר, ועמדו עיגול, ואני הייתי באמצע,
ורקדתי כמה שעות בלילה.

הם עמדו זמן רב ונעשו עייפים, אז הם אמרו: "הוא לא התעייף, הוא יעייף אותנו", אז הם הלכו ואני רקדתי לבד.

ראיתי שזה פלא כזה, אבל לא ידעתי כלום, שום פרטים. אני קראתי כמו ילד קטן שלא יודע כלום "נְחֵם נְחֵם נְחֵם מְאוֹמֵן", לא ידעתי יותר, רק מה שכתוב. אז אני קיבלתי חותם של משוגע. כל הישיבה נכנסו לעיר וסיפרו בשורה טובה, שהברסלבר נעשה משוגע, אבל משוגע כזה שאין כמוהו, שלא יהיה לו שום תרופה. הם סיפרו את המעשה איך שהייתי פתאום בעצבות כזה ואחר כך שמחה כזה, ורקדתי כמו משוגע...

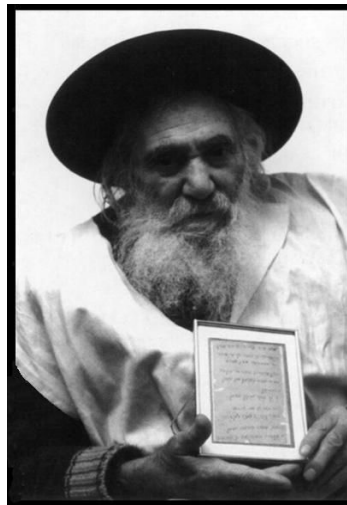
[תוכן הפתק הקדוש:]

מאד היה קשה לי לרדת אליך
 תלמידי היקר להגיד לך כי נהנתי
 מאד מעבודתך ועליך אמרתי
 מיין פייעריל וועט טליען ביז
 משיח וועט קומען* חזק ואמץ
 בעבודתך

נְחֵם נְחָמָה נְחָמָן מְאוּמָן
 ובזה אגלה לך סוד והוא:
 מלא וגדיש מקו לקו (פצפציה)
 ובחזוק עבודה תבינהו וסמן
 יז בתמוז יאמרו שאינך מתענה

[*האש שלי תוקד עד ביאת המשיח]

לקבל פתק מאת רבינו, זה פלא שלא היה מעולם, זה חידוש גדול ונורא. מאה ועשרים שנה שנסתלק רבינו, כן, הוא כתב את זה וחתם את זה. והוא כותב פה סימן: "וסמן י"ז בתמוז יאמרו שאינך מתענה", אני לא עשיתי תענית בשבעה עשר בתמוז, נפלתי, ולא ידע מזה שום בן אדם, רק אני והשם יתברך. ופה כתוב הסימן, הסימן הזה! הבנתי שצריכים לפרסם בכל העולם. יהיה מי שיקבל. מי שלא יקבל, לא יקבל. אבל צריכים לפרסם.

היום אחרי שישים שנה נודע לי שזה הפתק הוא המפתח של הגאולה. רבינו הקדוש גילה בזה הפתק התגלות חדש. מה שכתוב בזוהר, שלעתיד יתגלה שיר של חסד, 'פשוט, כפול, משולש, מרובע',

אור רבינו הקדוש

בלי רבינו, אין כלום, הוא העיקר והסוד והיסוד
והשורש, הכל תלוי ברבינו, כל הגאולה, ביאת
המשיח וכל התיקון שלנו ושל כל העולם תלוי בו.
העולם מקשים: "מה זה רבינו? מה זה? יש הרבה
צדיקים?" (סבא צוחק), קורח גם כן אמר: "כל
העדה כולם קדושים ובתוכם השם, מדוע תתנשאו",
אבל התירוץ: רבינו הקדוש כבר אמר לעולם, עוד
מעט נגמר, "גמרתי ואגמור". רואים בחוש שהגאולה
מתקרבת, ואנחנו צריכים להדפיס ולעבוד השם
באמונה, בהתורות האלו, בהמעשיות האלו, מעשיות
כאלו, אין בעולם, כולם יודעים, שיחות כאלו אין,
"ליקוטי הלכות", "ליקוטי עצות"...

אנחנו כבר אבודים, אנחנו כבר, בלי רבינו, כלום!, אי אפשר לתקן, אי אפשר לרפאות חולים כאלה. אבל רבינו הקדוש זכה לזה, שהוא יכול לרפאות אפילו אלו שאין להם שום תקווה, והוא השיג השגות כאלה, רחמנות השם, חסדי השם, שלא נתגלה עדיין בעולם. אז על ידי זה הוא יכול להוציא הכל מהתוהו, מהבוץ, מהטומאה! ה"ליקוטי מוהר"ן", כל דיבור הוא כל התורה, וכל התיקונים שכל אחד צריך. דווקא על ידי מחלוקת זכיתי לידע דיבורים כאלה. אם לא היה מחלוקת, לא הייתי יודע מה זה רבינו, מה זה ברסלב.. עכשיו אנחנו יותר מכל הדורות שהיו, רבינו הקדוש הוא הבחיר של כל הדורות. אנחנו חולים כאלה, שאנחנו צריכים להרופא הכי גדול ביותר, וזה הוא רבינו, הוא יכול לעזור לנו. אפילו אם נרוץ כל ימי חיינו בכל רגע ורגע באמת, לא נוכל לקבל כלום כנגד רגע אחד של רבינו, שהוא יכול לעזור לכל העולם.

זה יתגלה. האמת חזק מאוד, האמת נגד כל הכוחות שבעולם, לא יכולים להזיק להאמת, לאמת האמיתי.

ברוך השם, אשרינו שאנחנו זכינו להיות בחלקו של רבינו, שהוא מלמד אותנו איך להיות יהודי. אנחנו צריכים לשמוח תמיד ביום ובלילה, שיש לנו רבי כזה. רבי נחמן, הוא יכול להפוך כל העולם לאמונה, לאמת, כן, עכשיו יתגלה בעולם. יש עוד בעולם "סיפורי מעשיות" כאלו ו"ליקוטי תפילות" כזה, וכל הדיבורים שלו, אה?! קרוב שיבוא הזמן שיתהפך כל העולם לגמרי. רבי נחמן להיפך מכל העולם, והוא כובש כל העולם, כל החכמים כלום נגדו. זה ענין חדש, פלא נורא מאוד שלא היה מעולם, זה יבוא בקרוב, שיידעו כולם, וירדפו רק אחר התורה והמצוות.

עיקר הדיבורים שאנחנו צריכים לגלות ולפרסם ולמסור נפשנו על ענין הזה, שכל הגאולה תלויה ברבינו רבי נחמן מברסלב, ללמוד ספריו. כל אות, כל תורה, כל דיבור שלו הוא אור כזה, שהוא מדבר אליך, מדבר מה שאתה צריך, כל העניינים שעוברים עליך, שעברו עליך, וכן לזה וכן זה, וכן כל אחד ואחד, המחלות שלו והרפואות. לא רק המחלות, הוא מתקן, מטהר ומרפא כל החולים, כל הגרועים שבעולם שאין להם שום תקומה, ששום צדיק לא יכול לעזור להם, אבל רבינו רבי נחמן אמר: "ואני רופא אותה", זה הסוף של המעשה של ה'שבעה בעטלירס', בסוף המעשה הזו אומר הבעטליר השישי: "הבת מלכה קיבלה כל הכדורים עם כל הארסיים, והיא נפלה חלשות, ואני רופא אותה". זה הולך על כל עם ישראל, על כל אחד ואחד. רבינו הקדוש הבעטליר אמר: "ואני רופא אותה", אז רבינו הקדוש גילה על עצמו שהוא הבעטליר הזה, שהוא רופא אותה. כן, אנחנו מיושרים, אנחנו כבר יש לנו כל התיקונים והרפואות והישועות שאנחנו צריכים כל אחד ואחד, על ידי רבינו רבי נחמן. רק רבינו רבי נחמן הוא השורש של התורה, הוא השורש של האמונה, הוא השורש של כל אחד מישראל, באיזה מקום שירד,

באיזה מקום שהוא נמצא, הוא מוציא אותו, הוא מרפא אותו. חולה כזה שאין לו רפואה למחלה, אבל רבינו רבי נחמן הוא גילה, שהוא כן יכול לרפאות ולתקן הכל, כן, כן, יש בזה עניינים פלאיים נעלמים מאוד. העיקר, צריכים לפרסם את שם רבינו, שכולנו, וכל העולם תלוי בו, "העיקר והיסוד שהכל תלוי בו הוא להתקרב להצדיק האמת", לרבינו הקדוש. אם אנחנו לא נסתכל על הרבנים ועל השקר, העם יבחר לו את רבינו, זה מספיק, זה התיקון לכל הרבנים, לכל השקר, תיקון גמור, ונצא מן הגלות. רבינו הקדוש אמר: "לפני ביאת המשיח, בדורות האחרונים, יהיה שני קליפות, קליפה אחת-הכפירה, לא להאמין לתורה, לא ירצו להתקרב לה' יתברך. והקליפה השניה, היא האמונות כוזביות". יש שני קליפות: 'כפירה', ו'אמונות-כוזביות', כן, אבל שניהם הם קליפות, זה עדיין בחינת עמלק, אין לו קיום ולא יוצא מזה כלום, אדרבה, זה מזיק. ורבינו הקדוש הוא אמונה, צח כזה שעדיין לא היה בעולם, שרק הוא יכול להכניס בליבנו התכלית האחרון, האמת, שהעיקר הוא לעבוד השם, בלי לקחת כבוד ופרסום. כי עם כבוד ופרסום, זה אמונות כוזביות, זה לא אמת.

רבינו הקדוש כבר נמצא בעולם, יש כבר "ליקוטי מוהר"ן" בעולם. כשיבוא משיח צדקנו, אז יהיה כל העולם מלא שמחה, ירקדו כולם, יש לנו כבר "סיפורי מעשיות", ויש לנו כבר "ליקוטי הלכות", ו"ליקוטי מוהר"ן", ו"קיצור ליקוטי מוהר"ן", "ליקוטי עצות" הוא יגיד פירוש, מה זה "ליקוטי תפילות", מה זה "ליקוטי הלכות", מה זה "ליקוטי עצות", מה זה "סיפורי מעשיות", משיח הוא כל פעם יקח איזה טיפה מן הים ויגיד, והם כולם יהיו נעשים צדיקים. כן, מרשעים גמורים, צדיקים קדושים! זה לימודים של משיח, איך זוכים לקיים התורה, איך זוכים לשמור ולעשות ולקיים. רק ספרי ברסלב, זה בורא עולם חדש, כל דיבור של רבינו.

ואנחנו צריכים למסור נפשינו על זה, ולהכניס בליבנו
 ובלב זרעינו ודורותינו, ולדבר תמיד רק בזה, איך
 זוכים לצאת מן העוונות ומן התאוות, איך זוכים לתקן,
 הכל בכח רבינו הקדוש. הוא גילה לנו שהוא יכול
 לעזור לנו, הוא יכול לתקן אותנו כמו שאנחנו. כל
 תורה שגילה רבינו בעולם, כל דיבור שגילה בעולם, זה
 כל חיותנו ותפארתנו, ואנחנו צריכים לרחם על עצמינו
 ועל זרעינו ועל דורותינו, להודיע לכולם, לכל העולם,
 שיש עכשיו בדורות אלו, בחושך הזה, יש כבר אור
 כזה שהוא יכול לעזור לנו, להוציא אותנו מן העוונות
 ומן התאוות, ולתקן הכל. עכשיו זמן ימי-המשית,
 יתגלה רבינו הקדוש, שהוא צעק בקולות כאלה:
 "אהה!!! אין שום ייאוש בעולם כלל!". הוא כבר כבש
 כל העולם בדיבור אחד. לא ידעו ולא יודעים מה זה
 רבינו. אני צעקתי וצועק: "אין שום ייאוש בעולם
 כלל!". (סבא צוחק) ה'ליקוטי תפילות' - ראוי שאנחנו
 נעסוק בזה הרבה. זוכים לאורות כאלו שלא נתגלו
 עדיין בעולם. הוא יודע מרבינו? הוא רוצה להתקרב
 לרבינו? - עם 'ליקוטי תפילות'! אהה!, ריבוננו של
 עולם, שנזכה לראות את האור של רבינו, שהוא האור
 של כל התורה, של כל התשובה, של כל הגאולה, של
 כל אחד מישראל. רבינו הקדוש מרחם עליו ונותן לו
 תיקונים ותשובה, לכל אחד מישראל, כמו שהוא.

אמירת נְנַח

רק להגיד נְנַחְמָה נְחֵמָן מְאוֹמֵן, זה מספיק לנו
 לרפאות אותנו, להחיות אותנו, לחדש אותנו. הוא
 עושה אותנו חדש לגמרי! אם יש חס ושלום איזה
 צער, איזה יסורים, עוברים איזה דבר לא טוב,
 אז תיכף להגיד את השם הקדוש הזה,
 נְנַחְמָה נְחֵמָן מְאוֹמֵן - מספיק! זה רפואה וכפרה
 והכל, הוא מהפך הרע לטוב.

השם נְנַחְמָה, זה עיקר הגאולה. נְנַחְמָה נְחֵמָן מְאוֹמֵן
 - בזה תלוי עיקר הגאולה, וזה מסוגל לכל אחד בכלל
 ובפרט, לכל אחד שיתפלל ויגיד בפה - זכות רבנו
 הקדוש יגן עלינו ועל כל אחד מישראל, זכות
 נְנַחְמָה נְחֵמָן מְאוֹמֵן.

נְנַחְ נְחָמְ נְחָמְן מְאוּמֵן - זה דבר קל להגיד, ומי שאומר
 נְנַחְ , אז הוא מחזיק, הוא נכנס בהשורש של הבריאה,
 בהשורש של כל התורה ושל כל הצדיקים, נכנסים
 בעולם אחר. רק כשמזכירים שם רבנו, רבי נחמן, כמו
 שחתום בחתימה בפתק הזה- "נְנַחְ נְחָמְ נְחָמְן מְאוּמֵן".

צריכים להדפיס כדי שיהיה לנו לחלק לכל אחד, זה צריך כל אחד. זה צריך להיות בכל מקום, בכל הרחובות, בכל חנות, בכל בית, בכל דלת. יש דלת - צריך נ נח! צריכים שיהיה מלא כל העולם ב- נ נח!

יהיה זמן שכל העולם יעשו נ נח. כן, בכל השווקים בכל מקום איפה שילך יזמרו ניגון נ נח, כי כל הניגונים סובב נ נח, כל הניגונים שבעולם! ואנחנו משוררים את זה, מנגנים את זה כמו שכתוב בחתימה: נ נח נחמ נחמן מאומן. כשתבוא הגאולה כולם ישבחו ויפארו וישוררו ויאמרו להשם יתברך על החסד הגדול הזה שיש לנו נ נח, אוי אשרינו...

כל ארץ ישראל שואלים "מה זה 'נ נח'?", החכמים,
 החילונים, כל העולם, לא יודעים מה שזה 'נ נח',
 ולאט לאט הם יידעו, הם ישאלו: "מה זה, אני רוצה
 לדעת מה זה 'נ נח', איזה ניגון זה?", הלומדים,
 החסידים, הם מקשים, ירושלים, מאה שערים וכל
 העולם ישאלו: "אנחנו רוצים לדעת מה זה 'נ נח'?"
 איטליה, סין, וכל המדינות, הם ישאלו: "מה זה
 'נ נח'?". זה הניגון, אתם יודעים מה זה ניגון 'נ נח'?
 - זה ניגון עולמי!, נ נח נחמן מאומן, זה "מצוה
 גדולה להיות בשמחה תמיד", הניגון הזה הוא בלי
 סוף. זה ניגון שהוא מסוגל לרפאות כל המחלות,
 הוא יכול לכל דבר! כן, כן, 'נ נח', להגיד בתמימות,
 בפשיטות, באמונה: "נ נח נחמן מאומן".

תשירו, תשירו! רק אמונה! נ נח נחמ נחמן מאומן
- הוא כולל כל התורה וכל הרפואות וכל הישועות.

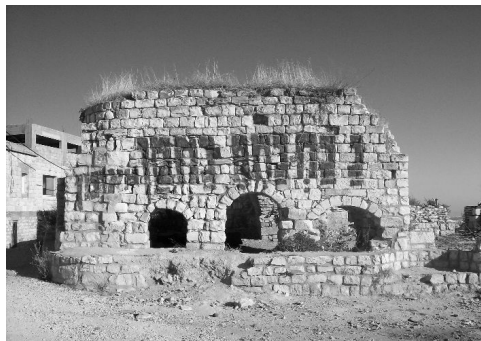
רבי נחמן, ככה כמו שחתום בחתימה בפתק הזה -
נ נח נחמ נחמן מאומן, זה ממתיק כל הצרות וכל
הדינים וכל העוונות וכל הנפילות וכל הכפירות של
העולם. זה מספיק להחריב כל הסטרא אחרא, כל
החושך, הכל, מהפך הכל, שזה כח כזה, כח חדש
שלא היה מעולם.

עכשיו אנחנו קרובים וסמוכים אל הגאולה. עד היום
הגאולה היה "משיח, משיח". היום הוא נשתנה,
היום הוא "נ נח"! (סבא צוחק).

רבינו הקדוש גילה בהפתק "נ נח נחמ נחמן מאומן",
זה דבר פלא כזה... יותר מכל הפלאות! "נ נח",
יכולים כל העולם לשיר ולומר ולהגיד:
"נ נח נחמ נחמן מאומן".

"נְנֵה נְנַחֵם נְנַחֵם מְאוֹמֵן" - לשיר כל היום תמיד,
זה מפתח לכל הרפואות, לכל הישועות!

"נְנֵה נְנַחֵם נְנַחֵם מְאוֹמֵן", זה המתקה, וזהו מרפא
ומחזק ומחדש כל העולם, זה רק בדיבור אחד!

"נְבִיחַ נְחֻמַּי נְחֻמַּי מְאוֹמֵן", זה הניגון של-
 'פשוט, כפול, משולש, מרובע'
 (המובא בתיקוני הזוהר ובליקוטי מוהר"ן),
 "נְבִיחַ נְחֻמַּי נְחֻמַּי מְאוֹמֵן", זה עשרה אותיות כנגד עשרה מיני
 נגינה שגילה בשביל תיקון הברית, 'תיקון הכללי'.

"נְבִיחַ", יש לו כח, זה פותח כל השערים, כל השערי
 רחמים, כל השערי תפילה, כל השערי תשובה,
 כל התורה.

בזמן האחרון עשינו קמיעות מהשם הקדוש הזה, וזה מסוגל לאדם לכל הישועות שצריך, זה שמירה. בעת צרה, בזמן שאדם סובל איזה צרה, שיגיד בפה חוץ מהקמיע, "נ נח נחמן מאומן".

"אתם יודעים מי זה הרבי של העולם, של כל ישראל? רבי נחמן מברסלב "נ נח נחמן מאומן", הוא כולל כל התורה וכל הקדושות, וכל האורות. כן, זה כבר ברוך השם בזה העולם - "נ נח נחמן מאומן". רבינו הקדוש לבדו, הוא גילה את זה, מה זה "נחמן": זה אני, כן, "נ נח נחמן מאומן" זה אני, אין אחר...

סוף דבר

ובכן, זהו כאמור חלק מובחר מהשארית הקדושה של הסבא הקדוש בכתב ובעל-פה (שהובא לכתב). ידוע לנו, חסידיו, על אינספור סיפורים, שבחים, מופתים, שיחות, וכו'.. שהיו מגלים התנוצצות מנוראות מפעליו וגדולתו, אשר אין ביכולת לתעד מכמה סיבות, חבל על דאבדין. אך לנו מותר הדבר יותר מקום להאמין, ולהתייגע לחפש אחר הצדיק, אחר רוח קודשו, לזכות לדעת ולהכיר אותו. ועלינו להאמין כי 'מעט' השארית היא במכוון מהצדיק, והיא מכילה בתוכה, בבחינת 'מועט מחזיק את המרובה', כל מה שהחפץ באמת לאמיתו צריך.

ובעצם מה שצריך, זה 'רק' להגיע לאמונה הברורה הפשוטה ש- **סבא אמת, והפתק אמת!** ומשמע שהאור של רבינו הקדוש נמצא רק אצלו, ולכן ברסלב אמיתי, זה רק 'נְנָח'!

תיקון הכללי

'תיקון הכללי', זה אור של משיח. (סבא ישראל)

הריני מקשר עצמי באמירת 'תיקון הכללי'
לרבי נ נח נחמן מאומן.

טז.

מִכְתָּם לְדָוֶד, שְׁמַרְנִי אֵל כִּי
חֲסִיתִי בָךְ : אֲמַרְתָּ לַיהוָה,
אֲדַנִּי אַתָּה, טוֹבַתִּי בִלְעָלַיִךְ :
לְקַדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה,
וְאֲדִירִי, כָּל חֲפְצֵי בָם : יִרְבוּ
עֲצָבוֹתָם, אַחַר מְהָרוּ, בִּלְאִסִּיךְ
נִסְכֵיהֶם מִדָּם, וּבִלְאִשָּׁא אֶת
שְׁמוֹתָם עַל שִׁפְתָי : יְהוָה מִנַּת
חֶלְקִי וְכוֹסִי, אַתָּה תוֹמִיךְ
גּוֹרְלִי : חֲבָלִים נִפְלוּ לִי בַּנְּעָמִים,
אֶף נִחַלְתָּ שְׁפָרָה עָלַי : אֲבָרַךְ
אֶת יְהוָה, אֲשֶׁר יַעֲצָנִי, אֶף
לִילוֹת יִסְרוּנִי כְּלִיּוֹתִי :

שְׁוִיתִי יְהוָה לְנִגְדֵי תַמִּיד, כִּי
מִימֵינִי בֶּל אֶמוֹט: לָכֵן שָׂמַח
לְבִי, וַיִּגַּל כְּבוֹדִי, אַף בְּשָׂרִי
יִשְׁכַּן לְבַטָּח: כִּי לֹא תַעֲזֹב
נַפְשִׁי לְשָׂאוֹל, לֹא תִתֵּן חַסִּידְךָ
לְרֵאוֹת שָׂחַת: תוֹדִיעֵנִי אֲרַח
חַיִּים, שִׁבַּע שְׂמָחוֹת אֶת פָּנֶיךָ,
נַעֲמֹת בְּיָמֶיךָ נִצַּח:

לב.

לְדָוִד מִשְׁכִּיל, אֲשֶׁר־י נָשׂוּי
פָּשַׁע, כְּסוּי חַטָּאָה: אֲשֶׁר־י אָדָם
לֹא יִחְשַׁב יְהוָה לוֹ עֶזְרָן, וְאֵין
בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: כִּי הִחַרְשֵׁתִי,
בָּלוּ עַצְמִי, בְּשִׂאֲגָתִי כָּל הַיּוֹם:
כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִכְבַּד עָלַי יְדְךָ,

נְהַפֵּךְ לְשׁוֹנֵי, בְּחֶרְבְּנֵי קִיץ סֵלָה :
חֲטָאתִי אֹדִיעֶךָ, וְעֹנִי לֹא
כִסִּיתִי, אָמַרְתִּי, אֹדֶה עָלַי פְּשָׁעֵי
לִיהוָה, וְאַתָּה נִשְׁאַתָּ עִוֹן חֲטָאתִי
סֵלָה : עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵיד
אֵלֶיךָ, לְעֵת מִצָּא, רַק לְשֹׁטֵף מַיִם
רַבִּים אֵלֶיו לֹא יִגִּיעוּ : אַתָּה סִתַּר
לִי, (*) מִצָּר תִּצְרֵנִי, רְנִי פִלֵּט
תְּסוּבְּבֵנִי סֵלָה : אֲשַׁכֵּלְךָ, וְאוֹרְךָ
בְּדֶרֶךְ זֶה תֵּלֵךְ, אֵינֶעֱצָה עָלֶיךָ עֵינַי :
אֵל תִּהְיֶה כְּסוּס, כְּפֶרֶד, אֵינִן הֶבְיִין,
בְּמִתְגַּ וְרָסָן עֲדִיו לְבָלוּם, בִּלְ
קָרֵב אֵלֶיךָ : רַבִּים מִכְּאוֹבִים
לָרָשָׁע, וְהַבּוֹטֵחַ בִּיהוָה חֶסֶד
יְסוּבְּבֵנוּ : שִׁמְחוּ בִיהוָה, וְגִילוּ
צְדִיקִים, וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל :

(*) כאן יש להפסיק מעט)

מ.א.

לְמַנְצִיחַ מְזִמּוֹר לְדָוִד : אֲשֶׁר־י
מִשְׁכִּיל אֶל דָּל , בְּיוֹם רָעָה ,
יִמְלִיטֵהוּ יְהוָה : יְהוָה יִשְׁמְרֵהוּ
וַיַּחֲיֵהוּ , וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ , וְאֵל
תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אֲיָבִיו : יְהוָה
יִסְעָדֵנוּ עַל עֶרְשׂ דָּוִי , כָּל
מִשְׁכָּבוֹ הַפִּכֹּת בְּחִלּוֹ : אֲנִי
אֶמְרֹתִי , יְהוָה חֲנֻנִי , רַפָּאָה
נַפְשִׁי כִּי חָטָאתִי לָךְ : אוֹיְבֵי
יֹאמְרוּ רַע לִי , מָתִי יָמוּת וְאֶבֶד
שְׁמוֹ : וְאִם בָּא לְרְאוֹת , שׂוֹא
יִדְבֹּר , לְבוֹ יִקְבֹּץ אָוֶן לוֹ , יֵצֵא
לְחוּץ יִדְבֹּר : יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ
כָּל שׂוֹנְאֵי , עָלַי יַחְשְׁבוּ רָעָה לִי :

דְּבַר בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ, וְאֲשֶׁר
שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לָקוּם : גַּם אִישׁ
שְׁלוֹמִי, אֲשֶׁר בָּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכֵל
לֶחֶמִי, הִגְדִּיל עָלַי עָקֵב : וְאַתָּה
יְהוָה, חָנּוּנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאַשְׁלֶמָה
לָהֶם : בְּזֹאת יִדְעֶתִי כִּי חֲפֹצֹת
בִּי, כִּי לֹא יִרְיַע אִיבֵי עָלַי :
וְאֲנִי בְּתִמֵּי תַמְכֹת בִּי, וְתִצִּיבֵנִי
לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם : בָּרוּךְ יְהוָה,
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, מִהָעוֹלָם וְעַד
הָעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן :

מב.

לְמַנְצַח מִשְׁכִּיל, לְבָנֵי קִרְחָה :
כְּאֵיל תִּעְרַג עַל אֲפִיקֵי מַיִם, כִּן
נִפְשֵׁי תִעְרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים :

צְמָאָה נִפְשֵׁי לְאֱלֹהִים, לְאֵל
חַי, מָתִי אָבוֹא וְאֶרְאֶה פְּנֵי
אֱלֹהִים: הִיטָה לִּי דִמְעָתִי לְחֶם
יוֹמָם וְלַיְלָה, בְּאָמֹר אֵלַי כָּל
הַיּוֹם, אֵיִה אֵלֶיךָ: אֵלֶּה
אֶזְכְּרָה, וְאֶשְׁפָּכָה עָלַי נִפְשֵׁי, כִּי
אֶעֱבֹר בַּסֶּךְ, אֶדְדָּם עַד בֵּית
אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה, הָמוֹן
חוֹגֵג: מַה תִּשְׁתַּחֲוֶה נִפְשֵׁי
וְתִהְיֶה עָלַי, הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים,
כִּי עוֹד אוֹדְנוּ יִשׁוּעוֹת פְּנֵינוּ:
אֵלֶּהי, עָלַי נִפְשֵׁי תִשְׁתַּחֲחַח, עַל
כֵּן אֶזְכְּרֶךָ מֵאֶרֶץ יַרְדֵּן וְחַרְמוֹנִים,
מִהַר מִצְעָר: תְּהוֹם אֵל תְּהוֹם
קוֹרָא, לְקוֹל צְנוּרֶיךָ, כָּל
מִשְׁבְּרֶיךָ וְגַלְיֶיךָ עָלַי עֲבְרוּ:

יוֹמָם יִצְוֶה יְהוָה חֲסֵדוֹ, וּבַלַּיְלָה
שִׁירָה עָמִי, תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי :
אוֹמְרָה לְאֵל סִלְעִי, לָמָּה
שָׁכַחְתָּנִי, לָמָּה קִדַּר אֵילֶךְ בְּלֶחֶץ
אוֹיֵב : בְּרַצַּח בְּעֲצָמוֹתַי, חָרְפוֹנִי
צוֹרְרִי, בְּאֲמָרָם אֵלֵי כָּל הַיּוֹם
אֵיִה אֶלְהֵיךָ : מַה תִּשְׁתַּחֲוֶה־חֵי
נַפְשִׁי, וּמַה תִּתְּהַמֵּי עָלַי, הוֹחִילִי
לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנֹו
יִשׁוּעַת, פָּנִי וְאֱלֹהֵי :

נט.

לְמַנְצַח, אֵל תִּשְׁחַת, לְדָוִד מְכַתָּם,
בְּשִׁלַּח שָׂאוֹל, וַיִּשְׁמְרוּ אֶת הַבַּיִת
לְהַמִּיתוֹ : הִצִּילֵנִי מֵאִיְבֵי, אֱלֹהֵי,
מִמֶּתְקוֹמֵמִי תִשְׁגְּבֵנִי :

הַצִּילָנִי מִפְּעַלֵי אֲוֹן, וּמֵאֲנָשִׁי
דָּמִים הוֹשִׁיעֵנִי: כִּי הִנֵּה אָרְבוּ
לְנַפְשִׁי, יִגְוְרוּ עָלַי עֲזִים, לֹא
פָשַׁעִי וְלֹא חַטָּאתִי יְהוּה: בְּלִי
עֶזְרָה, יְרוּצוּן וַיִּכּוֹנְנוּ, עוֹרָה
לְקַרְאֹתִי, וּרְאָה: וְאַתָּה יְהוּה
אֱלֹהִים צְבָאוֹת, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל,
הִקְיָצָה לְפָקֹד כָּל הַגּוֹיִם, אֶל תִּחַן
כָּל בְּגֵדֵי אֲוֹן סָלָה: יָשׁוּבוּ לְעָרְב,
יִהְיוּ כַכָּלָב, וַיִּסּוּבּוּ עִיר: הִנֵּה
יַבִּיעוֹן בְּפִיהֶם, חֲרָבוֹת
בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם, כִּי מִי שָׁמַע:
וְאַתָּה יְהוּה תִשְׁחַק לָמוֹ, תִלְעַג
לְכָל גּוֹיִם: עֲזוֹ אֵלֶיךָ אֲשַׁמְרָה, כִּי
אֱלֹהִים מִשְׁגַּבִּי: אֱלֹהֵי חֲסִדִּי,
יִקְדָּמֵנִי, אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשִׁרְרִי:

אֶל תִּהְרָגִם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עַמִּי,
הִנֵּיעֵמוּ בְּחִילְךָ, וְהוֹרִידֵמוּ,
מִגִּנְנוּ אֲדֹנָי: חֲטֵאת פִּימוּ, דְּבַר
שְׁפָתַיִמוּ, וְיִלְכְּדוּ בְּגֵאוֹנָם,
וּמֵאֲלֹהִים וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: כִּלְהִי
בְּחֻמָּה, כִּלְהִי, וְאֵינֵמוּ, וְיִדְעוּ כִּי
אֱלֹהִים מֵשַׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי
הָאָרֶץ סָלָה: וְיָשִׁבוּ לְעֶרְב, יְהוּמוּ
כַּכֶּלֶב, וְיִסּוּבּוּ עִיר: הִמָּה
יִנִּיעוּן לְאָכֵל, אִם לֹא יִשְׁבְּעוּ,
וְיִלִּינוּ: וְאֲנִי אֲשִׁיר עֵזְךָ, וְאֲרִנֶּנּוּ
לְבַקֵּר חֲסֵדְךָ, כִּי הָיִיתָ מִשְׁגָּב
לִי וּמָנוֹס, בְּיוֹם צָר לִי: עֲזֵי,
אֱלֹהֵיךָ אֲזַמְּרָה, כִּי אֱלֹהִים
מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסֵדִי:

עז.

לְמַנְצַחַ עַל יְדוּתוֹן לְאַסָּף מְזִמּוֹר :
קוֹלֵי אֵל אֱלֹהִים, וְאַצְעָקָה קוֹלֵי
אֵל אֱלֹהִים, וְהֶאֱזִין אֵלַי : בְּיוֹם
צָרָתִי אֲדַנֵּי דְרַשְׁתִּי, יְדֵי לַיְלָה
נִגְרָה, וְלֹא תִפּוּג, מֵאַנָּה הַנָּחַם
נִפְשֵׁי : אֲזַכְרָה אֱלֹהִים, וְאֶהְמֶיָה,
אֲשִׁיחָה וְתַתְּעִיטֶנּוּ רוּחֵי סֵלָה :
אֲחִזֶּקֶת שְׁמֵרוֹת עֵינַי, נִפְעַמְתִּי
וְלֹא אֲדַבֵּר : חֲשַׁבְתִּי יָמִים
מִקֶּדֶם, שְׁנוֹת עוֹלָמִים : אֲזַכְרָה
נִגִּינָתִי בַּלַּיְלָה, עִם לְבָבִי
אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׂ רוּחֵי :
הַלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדַנֵּי, וְלֹא
יִסִּיף לְרָצוֹת עוֹד :

הָאָפֶס לְנֹצֵחַ חֲסֵדוֹ, גָּמַר אָמַר
לְדָר וְדָר: הַשְׁכַּח חַנּוּת אֵל, אָם
קָפִץ בְּאֵף רַחֲמָיו סָלָה: וְאָמַר
חַלּוּתִי הִיא, שְׁנוֹת יָמַי עֲלִיּוֹן:
אֲזָכּוֹר מֵעַלְלֵי יָהּ, כִּי אֲזָכְרָה
מִקֶּדֶם פְּלֹאֵךְ: וְהִגִּיתִי בְּכָל
פְּעֻלָּךְ, וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:
אֱלֹהִים, בְּקֹדֶשׁ דְּרָכֶךָ, מִי אֵל
גָּדוֹל כְּאֱלֹהִים: אַתָּה הָאֵל
עֹשֶׂה פְּלֵא, הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עֲזָךְ:
גָּאֲלֹתָ בְּזִרְוֹעַ עַמְּךָ, בְּנֵי יַעֲקֹב
וַיּוֹסֶף סָלָה: רָאוּךָ מַיִם אֱלֹהִים,
רָאוּךָ מַיִם יַחֲיִלוּ, אֵף יִרְגְּזוּ
תְּהוֹמוֹת: זֶרְמוּ מַיִם עֲבוֹת, קוֹל
נִתְּנוּ שְׁחָקִים, אֵף חֲצֹצֵיךָ יִתְהַלְּכוּ:

קוֹל רַעַמְךָ בַּגִּלְגַּל, הֵאִירוּ בְרָקִים
תִּבֵּל, רָגְזָה וַתִּרְעַשׂ הָאָרֶץ : בַּיָּם
דִּרְכְךָ, וַשְׁבִּילְךָ בְּמַיִם רַבִּים,
וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְּעוּ : נָחִיתָ כִּצְאֵן
עַמְּךָ, בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן :

צ.

תִּפְלָה לְמֹשֶׁה, אִישׁ הַאֱלֹהִים,
אֲדַנִּי מִעוֹן אֲתָה הָיִיתָ לָנוּ בְּדֹר
וָדֹר : בְּטַרְם הָרִים יִלְדוּ, וַתַּחֲוִל
אֶרֶץ וַתִּבֵּל, וּמֵעוֹלָם עַד עוֹלָם
אֲתָה אֵל : תָּשֵׁב אָנוּשׁ עַד דִּכָּא,
וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם : כִּי אֶלֶף
שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי
יַעֲבוּ, וְאַשְׁמוּרָה בַּלַּיְלָה :

זַרְמַתָּם שָׁנָה יְהִיו, בַּבֶּקֶר כְּחֻצִיר
יַחֲלֹף: בַּבֶּקֶר יִצִּיץ, וְחֲלֹף,
לְעֶרֶב יְמוּלֵל וַיִּבֶשׁ: כִּי כָלִינוּ
בְּאֶפְךָ, וּבַחֲמַתְךָ נִבְהָלְנוּ: שִׁתָּה
עֲזַנְתִּינוּ לְנִגְדְּךָ, עַל־מִנוּ לְמֵאוֹר
פָּנֶיךָ: כִּי כָל יַמֵּינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ,
כָּלִינוּ שְׁנֵינוּ כְּמוֹ הֶגְהָה: יַמֵּי
שְׁנוֹתֵינוּ, בָּהֶם שְׁבַעִים שָׁנָה,
וְאִם בְּגְבוּרַת שְׁמוֹנִים שָׁנָה,
וְרָהֲבָם, עָמַל וְאָוֶן, כִּי גָז חֵישׁ,
וַנִּעֲפָה: מִי יוֹדֵעַ, עִז אֶפְךָ,
וּכְיִרְאֶתְךָ, עִבְרַתְךָ: לְמִנּוֹת
יַמֵּינוּ כֵּן הוֹדַע, וְנָבֵא, לְבַב
חֲכָמָה: שׁוֹבָה יְהוָה, עַד
מָתִי, וְהִנָּחֵם עַל עִבְדֶיךָ:

שִׁבְעֵנוּ בַּבֶּקֶר, חֲסֵדְךָ, וַנִּרְנָנָה,
וְנִשְׁמְחָה, בְּכֹל יָמֵינוּ: שִׁמְחָנוּ,
כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ, שָׁנוֹת רָאִינוּ
רָעָה: יִרְאֶה אֶל עַבְדֶּיךָ פְּעֻלְךָ,
וְהִדְרֶךָ עַל בְּנֵיהֶם: וַיְהִי נַעַם
אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה
יְדֵינוּ, כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה
יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קה.

הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְּשֵׁמוֹ,
הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו:
שִׁירוּ לוֹ, זַמְרוּ לוֹ, שִׁיחוּ בְּכֹל
נְפֻלְאוֹתָיו: הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קְדֹשׁוֹ,
יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְהוָה:

דָּרְשׁוּ יְהוָה, וְעִזּוּ, בִּקְשׁוּ פָּנָיו
תְּמִיד : זָכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר
עָשָׂה, מִפֶּתִיחַ וּמִשְׁפָּטֵי פִּי :
זָרַע אֲבָרָהֶם, עֲבָדוּ, בְּנֵי יַעֲקֹב,
בְּחִירָיו : הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ,
בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו : זָכֹר
לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דְּבַר צְוָה, לְאַלְף
דוֹר : אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אֲבָרָהֶם,
וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק : וַיַּעֲמִידָהּ
לְיַעֲקֹב, לְחֵק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית
עוֹלָם : לֵאמֹר, לָךְ, אֶתֵּן אֶת
אָרֶץ כְּנָעַן, חֶבְלֵנָה לְתַכֶּם :
בְּהַיּוֹתָם מְתֵי מִסְפָּר, כַּמַּעֲט,
וְגָרִים בָּהֶם : וַיִּתְּהֵלְכוּ מִגּוֹי אֶל
גּוֹי, מִמַּלְכָּה אֶל עַם אַחֵר :

לֹא הִנִּיחַ אֲדָם לְעַשְׂקָם, וַיּוֹכַח
עֲלֵיהֶם מְלָכִים: אֶל תִּגְעוּ
בְּמִשְׁיַחִי, וְלִנְבִיאֵי אֵל תִּרְעוּ:
וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ, כָּל מִטָּה
לָחֶם שָׁבַר: שָׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ,
לְעַבְדֵי נִמְכָּר יוֹסֵף: עֲנוּ בַכֶּבֶל
רְגְלוֹ, בַּרְזֵל בָּאָה נִפְשׁוֹ: עַד
עֵת, בֵּא דְבָרוֹ, אִמְרַת יְהוָה,
צִרְפָּתָהּ: שָׁלַח מֶלֶךְ, וַיִּתִּירָהּ,
מִשָּׁל עַמִּים, וַיִּפְתַּחַהּ: שָׁמוּ
אָדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל קְנִיָּנוּ:
לְאַסֹּר שָׂרִיו, בְּנִפְשׁוֹ, וּזְקַנָּיו,
יַחֲכֶם: וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם,
וַיַּעֲקֹב גָּר בְּאֶרֶץ חָם: וַיִּפֹּר אֶת
עַמּוֹ מְאֹד, וַיַּעֲצֵמָהּ מִצְרָיו:

הַפֶּךְ לְבָבְךָ לְשֵׁנָא עֲמוּ, לְהַתְנַכֵּל
בְּעַבְדֵי יְהוָה: שְׁלַח מִשָּׁה עֲבָדָיו,
אֲהַרֹן אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ: שְׁמוּ בָּם,
דְּבָרֵי אֱתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ
חָם: שְׁלַח חֹשֶׁן, וַיִּחֹשֶׁן, וְלֹא
מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ: הִפֵּךְ אֶת
מִימֵיהֶם לְדָם, וַיִּמַּת אֶת דְּגָתָם:
שָׂרֵץ אֲרָצָם צִפְרֹדְעִים, בְּחִדְרֵי
מִלְכֵיהֶם: אָמַר, וַיָּבֵא עָרֹב,
כְּנִים, בְּכָל גְּבוּלָם: נָתַן
גְּשֵׁמֵיהֶם בָּרֹד, אִשׁ לְהַבּוֹת
בְּאֲרָצָם: וַיִּךְ גִּפְנִים וַתֵּאֲנָתֶם,
וַיִּשְׁבֵּר עֵץ גְּבוּלָם: אָמַר, וַיָּבֵא
אֲרָבָה, וַיִּלְק, וַאֲיִן מִסְפָּר:

וַיֹּאכַל כָּל יְעֹשֵׁב בְּאֶרֶץ, וַיֹּאכַל
פְּרֵי אֲדָמָתָם: וַיֵּךְ כָּל בְּכוֹר
בְּאֶרֶץ, רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם:
וַיּוֹצִיָאם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאֲיִן
בְּשִׁבְטֵי כוֹשֵׁל: שָׁמַח מְצַרִּים
בְּצִאתָם, כִּי נָפַל פַּחַדָּם עֲלֵיהֶם:
פָּרַשׁ עֲנָן, לְמַסָּךְ, וְאִשׁ, לְהָאִיר
לַיְלָה: שָׁאֵל, וַיָּבֵא שְׁלִיּוֹ, וְלָקָם
שָׁמַיִם, יִשְׁבְּעֵם: פָּתַח צוּר,
וַיִּזְוּבוּ מַיִם, הִלְכוּ בַּצִּיּוֹת נָהָר:
כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קְדוֹשׁוֹ, אֶת
אֲבֹרָהֶם עֲבָדוֹ: וַיּוֹצֵא עִמּוֹ
בְּשִׁשּׁוֹן, בְּרִנָּה אֶת בְּחִירָיו:

וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם, וַעֲמַל
לְאֻמִּים יִירָשׁוּ: בְּעֵבֹר יִשְׁמְרוּ
חֻקָּיו, וְתוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ, הֲלֹלוּיָהּ:

קלז.

עַל נִהְרֹת בְּכָל שָׁם יִשְׁבְּנוּ, גַּם
בְּכִינוּ בְּזַכָּרְנוּ אֶת צִיּוֹן: עַל
עַרְבִים בְּתוֹכָהּ, תָּלִינוּ כְּנִרְוֹתֵינוּ:
כִּי שָׁם שְׁאַלּוּנוּ שׁוֹבֵינּוּ דְבָרֵי
שִׁיר, וְתוֹלְלֵינוּ שְׂמֵחָה, שִׁירוּ
לָנוּ, מִשִּׁיר צִיּוֹן: אֵיךְ נָשִׁיר אֶת
שִׁיר יְהוָה, עַל אֲדַמַּת נֶכֶד: אִם
אֲשַׁכַּח יְרוּשָׁלַּיִם, תִּשְׁכַּח יְמִינִי:

תִּדְבַק לְשׁוֹנֵי לְחֻכֵּי, אִם לֹא
אֲזַכְּרֶכִי, אִם לֹא אֶעֱלֶה אֶת
יְרוּשָׁלַיִם, עַל רֹאשׁ שְׂמֹחָתִי :
זְכוֹר יְהוָה לְבְנֵי אֲדוֹם, אֶת יוֹם
יְרוּשָׁלַיִם, הָאֲמָרִים, עָרוֹ עָרוֹ,
עַד הַיְסוֹד בָּה : בֵּית בָּבֶל
הַשְּׂדוּדָה, אֲשֶׁרִי שִׁשְׁלָם לָךְ,
אֶת גְּמוּלָךְ שֶׁגַּמְלָתָ לָנוּ :
אֲשֶׁרִי שִׁיאֲחִז וְנִפְץ אֶת עַלְלֶיךָ
אֶל הַסַּלַּע :

קנ.
הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶל בְּקֹדֶשׁוֹ,
הַלְלוּהוּ בְּרִקִיעַ עֵזוֹ :
הַלְלוּהוּ בְּגְבוּרַתָּיו, הַלְלוּהוּ
כָּרֵב גְּדֻלוֹ :

הַלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ
בְּנֵבֶל וְכַנּוֹר : הַלְלוּהוּ בְּתֹף
וּמַחֲזֵל, הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעִגָּב :
הַלְלוּהוּ בְּצִלְצָלִי שָׁמַע, הַלְלוּהוּ
בְּצִלְצָלִי תְרוּעָה : כֹּל הַנְּשָׂמָה
תְּהַלֵּל יְהוָה, הַלְלוּיָהּ :

עיקר הגאולה האחרונה שאנו מצפים אליה
הוא רק על ידי הצדיק האמת, בחינת משה-משיח,
שממשיך אור הדעת לכל אדם
אפילו אם עבר כל עברות שבתורה אלפים פעמים ח"ו,
לידע ולהכיר ולהאמין בהשם יתברך
ולשוב אליו ולתקן פגם כל העוונות בשלימות.

אבל הוא נתעלם ונסתר מאוד בכמה הסתרות שבתוך הסתרות.

(אב"י הנחל, מכתב תג)

**הבדיחה של סבא,
על העולם שמשוקעים ברדיפת הפרנסה –
'ניפטר-פיפטר':**

אחד קיבל מכתב, הוא לא היה יכול לקרוא,
הוא נתן לאחד לקרוא לו את המכתב, כתוב
שם שהבן שלו נפטר, וזה לא רצה לבשר
בשורה רעה כזו, אז עשה עצמו כאילו לא
יודע מה שכתוב: "אני לא יכול לקרוא
'ניפטר-פיפטר', לא יודע", אז בעל המכתב
אמר לו: "מה זה חשוב 'מיפטר-פיפטר',
העיקר פרנסה יש לו?" (סבא צוחק)

הסכמה על הפתק מהפוסק המפורסם ר' משה פיינשטיין,
שניתנה בסיפור נס של ביטול הבחירה

זה נס, שהשם יתברך סיבב שפיינשטיין נתן המלצה.
זה ענין גדול, זה "גמרתי ואגמור". לולא זה היו
מחרימים אותנו. ככה הם מתרגזים והם אומרים מה
שאומרים, אבל לא באופן כזה, להשמיד.

ספר זה הובא לאור בסיוע התורמים הנדיבים:

מלכה בת מרסדס, נ"י

זכות הצדקה והצדיק תעמוד לה ולכל משפחתה

יצחק בן רחל ורות בת סוזאן-סעדה, נ"י

זכות הצדקה והצדיק תעמוד להם ולכל משפחתם,
ובפרט ליניב שמעון בן רות

לתגובות, לקשר :

breslevbooks@yahoo.com

לתרומות, למשלוח :

ספרי ברסלב, ת.ד. 1053, צפת 13110, Israel, P.O. Box 1053, Zefat 13110, Breslev Books